

Liahona

**Pappeuden voima lujasti
kiinni perheissä, s. 28**

**Nuorten aikuisten kesukset:
paikka, jossa voi kokoontua,
oppia ja saada ystäviä, s. 42**

Tiedätkö riittävästi? s. 48

**Melanie toimi kuin tosi
ystävä, s. 60**

© 2011 JAMES C. CHRISTENSEN, KAIKKI OIKEUDET PIDÄTÄÄN. THE GREENWICH WORKSHOP, INC. IN IUVALLA.

James Christensenin teos Hyve

"Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta; silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä ja -- Pyhä Henki on kumppanisi alati" (OL 121:45-46).

Presidentti Thomas S. Monson on sanonut hyveestä: "Teiltä vaaditaan suurta rohkeutta pysyä siveellisinä ja hyveellisinä tämän ajan hyväksytyjen ajatusmallien vallitessa" (ks. "Olkaa rohkeita", Liahona, toukokuu 2009, s. 125).

Liahona, kesäkuu 2012

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Jumalan kutsuma sekä ihmisten hyväksymä ja tukema
Presidentti Henry B. Eyring
- 7** Kotikäyntiopetussanoma: Kotikäyntiopetus – pyhä tehtävä

KANNESSA

Edessä: Valokuvavakuitus Craig Dimond.
Takana: Melkisedekin pappeuden palautus,
Walter Rane © IRI.

ERIKOISARTIKKELIT

- 13** Lepopäivän pyhittämisen ilo
Vanhin Marcos A. Aidukaitis
Koska lomallakin kävimme aina kirkossa, koimme jotakin suurenmoista.
- 20** Toimin Hengen kehotusten mukaan
Tunnetko Hengen vaikutuksen omassa elämässäsi?
- 28** Pappisuuden kunnia ja järjestys
Presidentti Boyd K. Packer
Apostolin opetuksia ja todistus pyhästä pappudesta.

OSASTOT

- 8** Pieniä ja yksinkertaisia asioita
- 10** Mihin me uskomme: Paasto vahvistaa meitä hengellisesti ja ajallisesti

- 12** Palvelemme kirkossa: Nuorten johtaman palvelun mahdollisuudet
Norman C. Hill
- 16** Evankeliumin klassikoita: Tahdonvapaus ja innoitus
Vanhin Bruce R. McConkie
- 24** Kotimme, perheemme: Yhdessä neuvotellen avioliitossa
Randy Keyes
- 38** Myöhempien aikojen pyhiin kertomaa
- 74** Kirkon uutisia
- 79** Perheiltaideoita
- 80** Kunnes taasen kohdataan: Ukkosen ääni, hiljaisuuden ääni
Kristin Boyce

42

42 Kokoonnumme uskon ykseydessä

Stephanie J. Burns

Nuorten aikuisten keskuksista on tullut kokoontumispaikkoja, joissa nuoret aikuiset voivat olla yhdessä, kokea ykseyttä sekä oppia evankeliumia ja viedä sitä eteenpäin.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Sen löytäminen vaatii ahkeraa työntekoa.

34 Sinun velvollisuutesi Aaronin pappeudessa

Paul VanDenBerghe

Mitä tehtäviä on diakoneilla, opettajilla ja papeilla?

46 Kysymys ja vastaus

Toisinaan minua masentaa ajatella kaikkea, mitä minun pitää tehdä, jotta eläisin evankeliumin mukaan. Mistä aloitan?

48 Sinä tiedät tarpeeksi

Vanhin Neil L. Andersen

Jos sinusta tuntuu, että hengellinen tietämyksesi on rajallista, saatat tietää enemmän kuin arvaatkaan.

50 Aikalisä lähetystyötä varten

Elyse Alexandria Holmes

Kun William Hopoate oli 18-vuotias, hänelle tarjottiin rugbyn pelaamisen ammattilais sopimusta. Hänen piti tehdä päätös.

53 Lähetyskentältä: Hengellisen parantumisen ihme

Elizabeth Stitt

54 Juliste: Nöyrästi polvistuen

55 Rivi rivin päälle: Oppi ja liitot 135:3

56 Mihin valintani johtavat?

Adam C. Olson

Aiemmat valinnat olivat johtaneet Karinan pois, mutta uudet valinnat toivat hänet takaisin.

58 Parempi esimerkki

Shanee Cloward

Tuskallinen kokemus opetti minua olemaan halukkaampi kuuntelemaan kirkon johtajiani.

56

63

60 Todellinen ystävä

Sarah Chow

Todelliset ystävät auttavat toisiaan pitämään käskyt.

62 Meidän sivumme

63 Ahkeran työnteon siunaukset

Vanhin Per G. Malm

Rehellinen työnteoko on yksi tapa tehdä oikein.

64 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Valitsen oikein elämällä evankeliumin periaatteiden mukaan

66 Leikkikenttä Carlylle

Chad E. Phares

Carly osaa hienosti auttaa toisia, ja muutamat hänen ystävästään päättivät puolestaan auttaa häntä.

68 Juniorijoukkueen opetus

Lindsay Stevens

Lindsay oppi kannustamaan pikkuveljeään.

70 Pienille lapsille

81 Leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista

**KESÄKUU 2012, 64. VUOSIKERTA, NUMERO 6
LIAHONA 10486 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Paul B. Pieper
Neuvojat: Keith R. Edwards, Christoffel Golden jr., Per G. Malm

Toiminnanjohtaja: David L. Frischknecht
Toimituskunnan johtaja: Vincent A. Vaughn
Graafinen johtaja: Allan R. Loyborg

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Toimituspäälliköt: Susan Barrett, Ryan Carr
Toimittajat: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirik, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Scott Van Kampen

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Pääsuunnittelijat: C. Kimball Bott, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Scott M. Mooy

Suunnittelu ja tuotanto: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:

Mirkku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirkku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilautiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuosittilauhinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatun, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainain, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

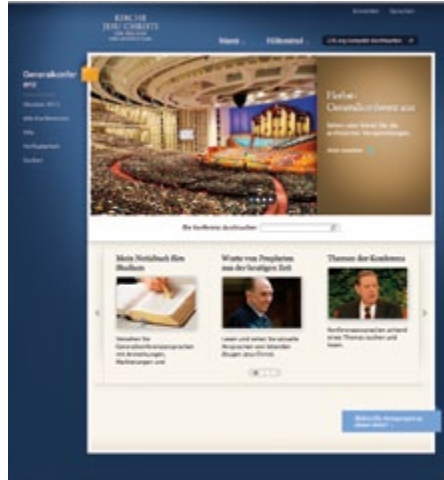
Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulisi lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2012 Vol. 64 No. 6. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä Liahona.lds.org

NUORILLE

Jos pidit sivulla 48 olevasta vanhin Neil L. Andersenin artikkelista, voit kuunnella koko puheen sivustolla **conference.lds.org**. Etsi lokakuun 2008 yleiskonferenssi.

LAPSILLE

Lue Carlysta (s. 66), ja sivustolla **liahona.lds.org** voit nähdä, kun hän leikkii uudella leikkikentällä.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Avioliitto, 24

Hyväksyminen tehtäviin, 4

Innoitus, 16, 20, 38, 39, 41

Kirkon johtohenkilöt, 4, 28, 58

Kotikäyntiopetus, 7

Kuuliaisuus, 13, 56, 58, 60

Kymmenykset, 64, 73

Lepopäivä, 13

Lähetystyo, 40, 50, 53

Mormonin kirja, 81

Neuvostot, 24

Nuoret, 12

Paasto, 10

Palveleminen, 12, 66

Pappeus, 28, 34, 70

Parannus, 56

Perhe, 68

Pyhä Henki, 16, 20, 80

Rakkaus, 66, 68

Rukous, 54

Siunaukset, 70, 72

Smith, Joseph, 54, 55

Tahdonvapaus, 16, 56

Todistus, 48

Tyo, 63

Tärkeysjärjestys, 46, 50, 56

Usko, 48, 70

Viisauden sana, 60

Ykseys, 42

Ystävyys, 60, 66

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa **languages.lds.org**.

Jumalan kutsu

SEKÄ IHMISTEN HYVÄKSYMÄ JA TUKEMA

**Presidentti
Henry B. Eyring**
ensimmäinen neuvon-
antaja ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Meitä kirkon jäseniä kehoitetaan usein hyväksymään ihmisiä palvelutehtäviin ja antamaan heille tukemme. Vuosia sitten eräs 18-vuotias opiskelija näytti minulle, mitä tarkoittaa hyväksyä Herran palvelijat ja antaa heille tukensa. Hänen nöyrä esimerkkinsä on yhä siunauksenani.

Hän oli juuri aloittanut ensimmäisen vuotensa yliopistossa. Hänet oli kastettu vajaa vuosi ennen kuin hän muutti pois kotoa aloittaakseen opintonsa isossa yliopistossa. Minä palvelin opiskelupaikkakunnalla hänen piispanaan.

Kun opiskeluvuosi alkoi, minulla oli hänen kanssaan lyhyt puhuttelu piispan toimistossa. Muistan tuskin mitään siitä ensimmäisestä keskustelusta, paitsi että hän kertoi haasteistaan uudella paikkakunnalla, mutta en koskaan unohda meidän seuraavaa keskusteluamme.

Hän pyysi saada tavata minut toimistossani. Yllätyin, kun hän sanoi: ”Voisimmeko pitää yhteisen rukouksen, ja voisinko minä pitää sen?” Aioin juuri sanoa, että olin jo pitänyt rukouksen ja oletin hänenkin pitäneen. Sen sijaan myönnyin.

Nuori mies aloitti rukouksensa todistamalla, että hän tiesi piispan olevan Jumalan kutsu. Hän pyysi Jumalaa kertomaan minulle, mitä hänen pitäisi tehdä eräässä asiassa, jolla olisi suuria hengellisiä seurauksia. Tämä nuori mies sanoi Jumalalle olevansa varma siitä, että piispa jo tunsikin hänen tarpeensa ja että piisपालle annettaisiin se neuvo, joka hänen oli tarpeen kuulla.

Nuorukaisen puhuessa mieleeni tulivat ne nimenomaiset vaarat, joita hän kohtaisi. Neuvo oli yksinkertainen mutta se annettiin hyvin selkeästi: rukoile aina, noudata käskyjä äläkä pelkää.

Tämä nuori mies, joka oli ollut kirkossa yhden vuoden, osoitti esimerkillään, mitä Jumala voi tehdä johtohenkilön avulla, kun tämän tukena ovat niiden usko ja rukoukset, joita hänet kutsutaan johtamaan. Tämä nuori mies osoitti minulle yhteisen suostumuksen lain voiman kirkossa (ks. OL 26:2). Vaikka Herra kutsuu palvelijansa ilmoituksella, he voivat toimia vain kun ne, joita heidät kutsutaan palvelemaan, ovat antaneet heille hyväksyntänsä ja tukensa.

Antamalla hyväksyntämme ja tukemme me annamme juhlallisia lupauksia. Me lupaamme rukoilla Herran palvelijoiden puolesta ja rukoilla, että Hän johtaa ja vahvistaa heitä (ks. OL 93:51). Me sitoudumme siihen, että aina kun he antavat neuvoja ja toimivat kutsumuksessaan (ks. OL 1:38), me tarkkaamme ja odotamme tuntevamme innoitusta Jumalalta.

Tämä lupaus meidän tulee uudistaa sydämessämme toistuvasti. Pyhäkoulun opettajanne pyrkii opettamaan Hengen avulla, mutta hän tekee kenties luokan edessä virheitä aivan kuten tekin saattaisitte tehdä. Te voitte kuitenkin päättää kuunnella ja kiinnittää huomiota niihin hetkiin, jolloin voitte tuntea innoituksen tulevan. Aikanaan huomaatte vähemmän virheitä ja useammin todisteita siitä, että Jumala on tämän opettajan tukena.

Kun kohotamme kätemme hyväksyäksemme jonkun henkilön johonkin tehtävään ja antaaksemme hänelle tukemme, me sitoudumme työskentelemään sen tavoitteen hyväksi, mitä Herra kutsuukin hänet toteuttamaan. Kun lapsemme olivat pieniä, vaimoni kutsuttiin opettamaan seurakuntamme pieniä lapsia. Sen lisäksi, että nostin käteni hyväksyäkseni hänet ja antaakseni hänelle tukeni, minä myös rukoilin hänen puolestaan ja sitten pyysin lupaa auttaa häntä. Se, kuinka olen oppinut arvostamaan

sitä, mitä naiset tekevät ja kuinka Herra rakastaa lapsia, on yhä siunauksena perheessäni ja elämässäni.

Puhuin hiljattain sen nuoren miehen kanssa, joka vuosia sitten antoi tukensa piispalleen. Sain kuulla, että Herra ja kirkon jäsenet olivat antaneet hänelle tukensa hänen toimiessaan lähetyssaarnaajana, vaaranjohtajana ja isänä. Keskustelumme päättyessä hän sanoi: ”Rukoilen yhä puolestasi joka päivä.”

Me voimme päättää rukoilla päivittäin jonkun puolesta, jonka Jumala on kutsunut palvelemaan meitä. Me voimme kiittää jotakuta, joka palvelemisellaan on siunannut meitä. Me voimme päättää astua esiin, kun joku, jonka olemme hyväksyneet tehtävänsä ja jolle annamme tukemme, pyytää vapaaehtoisia.¹

Ne, jotka tukevat Herran palvelijoita Hänen valtakunnassaan, saavat tuekseen Hänen verrattoman voimansa. Me kaikki tarvitsemme sitä siunausta. ■

VIITE

1. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith, 1999*, s. 211–212.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Kun olet esittänyt tämän sanoman, voit halutessasi lukea seuraavan lainauksen: ”Herra tekee sinusta välikappaleen käsissään, jos olet nöyrä, uskollinen ja ahkera. – – Saat lisää voimaa, kun seurakunta hyväksyy sinut ja sinut erotetaan tehtävään.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 20.) Pyydä perhettä kerääntymään jonkin painavan tavaran ympärille ja pyydä yhtä henkilöä yrittämään sen nostamista. Pyydä muita perheenjäseniä tulemaan yksi kerrallaan avuksi nostamaan. Keskustelkaa siitä, mitä tapahtuu, kun jokainen auttaa. Voit halutessasi tähdentää presidentti Eyringin neuvoa niistä käytännön tavoista, joilla voimme tukea muita heidän tehtävissään.

Olen kiitollinen pyhäkoulunopettajastani

Julkaistaan nimettömänä

Pyhäkoululuokkamme ei ole aina kunnioittava. Kuuntelen joka viikko mielelläni oppiainetta, mutta joskus tuntuu aivan kuin muut luokassamme eivät oikein välittäisi kuunnella. Usein he puhuvat keskenään tai pelaavat pelejä elektronisilla laitteilla samalla kun opettajamme yrittää opettaa meitä. Valitettavasti minäkin syyllistyn joskus samaan.

Yhdellä viikolla käyttäydyimme tavallista huonommin, ja oppitunnin päättyessä opettajamme puhkesi kyyneliin, koska kukaan ei halunnut kuunnella hänen oppiainettaan. Kun kävelimme pois luokasta, minusta tuntui kurjalta hänen vuokseen.

Seuraavana sunnuntaina opettajamme selitti, että hän oli sillä viikolla rukoillut paljon etsien johdatusta, ja hänelle tuli mieleen, että hänen piti näyttää meille eräs kirkon elokuva. Hän aloitti elokuvan, joka kertoi Jeesuksen Kristuksen elämästä ja Hänen tekemistään ihmeistä.

Kun sinä iltana mietin elokuvaa, minusta tuntui jotenkin erilaiselta. Yhtäkkiä oivalsin, että tunsin Hengen vaikutuksen voimallisemmin kuin koskaan aiemmin. Päätin heti, että halusin tehdä muutoksia elämässäni ollakseni enemmän Vapahtajan kaltainen, ja ymmärsin, että se kokemus sinä päivänä pyhäkoulussa oli suuresti vahvistanut todistustani. Olen hyvin kiitollinen pyhäkoulunopettajastani ja kaikesta, mitä hän tekee luokkamme hyväksi joka viikko. ■

Tukeminen tarkoittaa auttamista

Presidentti Eyring sanoi, että kun nostamme kätemme antaaksemme tukemme ihmisille, me lupaamme auttaa heitä tekemään sen, mitä heidät on kutsuttu tekemään.

Ketkä yllä olevista lapsista antavat tukensa jollekulle johtajalle tai opettajalle?

- • • Tässä on ihmisiä, joille me annamme tukemme:
- profeetta, piispakunta tai seurakunnan johtokunta,
- seurakunnan lähetystyönjohtaja, Alkeisyhdistyksen
- opettaja, Alkeisyhdistyksen johtohenkilöt.
- Kirjoita muistiin tai keskustele vanhempiesi
- kanssa asioista, joita sinä voit tehdä tukeaksesi
- näitä ihmisiä.

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä soveltuvin osin niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää seuraavia kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdäksenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäännne.

Kotikäyntiopetus – pyhä tehtävä

Meillä kotikäyntiopettajilla on täytettävänä tärkeä hengellinen tehtävä. ”Piispa, joka on seurakunnalle määrätty paimen, ei mitenkään kykene huolehtimaan samanaikaisesti kaikista Herran lampaista. Hän on riippuvainen innoitetujen kotikäyntiopettajien avusta.”¹ On välttämätöntä etsiä ja saada ilmoitusta siihen, keille tulee antaa tehtäväksi huolehtia kustakin sisaresta.

Innoitus alkaa siitä, kun Apuyhdistyksen johtokunnan jäsenet keskustelevat rukoillen yksittäisten sisarten ja perheiden tarpeista. Sitten piispan hyväksynnän saatuaan Apuyhdistyksen johtokunta antaa kotikäyntitehtävän tavalla, joka auttaa sisaria ymmärtämään, että kotikäyntiopetus on tärkeä hengellinen tehtävä.²

Kotikäyntiopettajat oppivat vilpittömästi tuntemaan jokaisen sisaren ja rakastamaan häntä, auttavat häntä vahvistamaan uskoaan sekä tarvittaessa palvelevat häntä. He etsivät henkilökohtaista innoitusta osatakseen vastata kunkin sellaisen sisaren hengellisiin ja ajallisiin tarpeisiin, jonka luona he käyvät.³

”Kotikäyntiopetuksesta tulee Herran työtä, kun keskitymme prosenttien sijasta ennemminkin ihmisiin. Tosiasiassa kotikäyntiopetusta ei saada koskaan valmiiksi. Se on pikemminkin elämäntapa kuin tehtävä.”⁴

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Matt. 22:36–40; Joh. 13:34–35; Alma 37:6–7

VIITTEET

1. Julie B. Beck, ”Apuyhdistys – pyhää työtä”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 113–114.
2. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 9.5; 9.5.2.
3. Ks. *Käsikirja 2*, 9.5.1.
4. ”Apuyhdistys – pyhää työtä”, s. 114.
5. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 114.
6. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 50.

Mitä voin tehdä?

1. Kuinka voin oppia paremmin täyttämään tärkeän tehtäväni kotikäyntiopettajana?
2. Kuinka voin kotikäyntiopettajana auttaa muita sisaria täyttämään tehtävänsä kotikäyntiopettajina?

Usko, Perhe,
Auttaminen

Historiastamme poimittua

Eliza R. Snow, Apuyhdistyksen toinen ylijohtaja, on opettanut: ”Pidän opettajan tehtävää korkeana ja pyhänä tehtävänä.” Hän neuvoi kotikäyntiopettajia olemaan ”täynnä Jumalan Henkeä, viisautta, nöyryyttä ja rakkautta” lähtiessään käymään kodeissa, jotta he pystyisivät huomaamaan ja täyttämään yhtä lailla hengellisiä kuin ajallisiakin tarpeita. Hän sanoi: ”Haluarne kenties puhua rauhan ja lohdun sanoja, ja jos huomaatte sisaren, jolla on kylmä, ottakaa hänet sydämeenne aivan kuin ottaisitte lapsen syliin ja lämmittäkää [häntä].”⁵

Kun kuljemme eteenpäin uskossa, kuten varhaiset Apuyhdistyksen sisaret tekivät, meillä on Pyhä Henki kanssamme ja saamme innoitusta tietää, kuinka voimme auttaa kutakin sisarta, jonka luona käymme. ”[Tavoitelkaamme] viisautta vallan sijaan”, sisar Snow sanoi, ”niin [me saamme] kaiken sen vallan, jonka käyttämiiseen [meillä] on viisautta.”⁶

Pieniä ja yksinkertaisia asioita

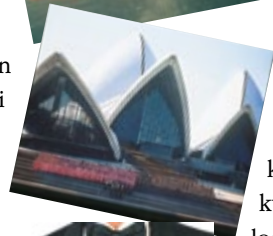
”Pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria” (Alma 37:6).

Kiinnostavaa tietoa Mormonien tabernaakkeli kuorosta

Miljoonat ihmiset eri puolilla maailmaa ovat tutustuneet Mormonien tabernaakkeli kuoron musiikkiin joko seuraamalla kuoron esiintymisiä yleiskonferensseissa tai kuuntelemalla sellaisia ohjelmia kuin viikoittainen *Musiikkia ja puhuttua sanaa*, jota on esitetty 83 vuoden ajan. Tämän laulajaryhmän päivittäisistä asioista tiedetään kuitenkin vähemmän.

Mormonien tabernaakkeli kuoro koostuu 360 vapaaehtoisesta laulajasta, jotka ovat iältään 25–60-vuotiaita. Vuosien varrella kuoro on matkustanut 28 maahan sekä esiintynyt Yhdysvalloissa 37 osavaltiossa ja Washington D.C:ssä. Tavallisesti kuorolaiset matkustavat ryhmänä sille alueelle, jossa he esiintyvät. Siellä he nousevat 11 turistibussiin, joita seuraa 4 matkataroilla lastattua bussia

ja 4 puoliperävaunullista rekkaa, jotka kuljettavat laitteita. Sitten he matkaavat eri kaupunkeihin, jotka ovat joskus 6–10 tunnin matkan päässä.

Kuoron jäsenten ollessa matkoilla jokaisella on sininen nimikyltti, johon on painettu kuoron logo ja kuorolaisen nimi. Kaikki kuoron ja orkesterin jäsenet on erotettu ”musiikkilähetyssaarnaajan” tehtävään. He edustavat kirkkoa kaikkialla, minne menevät.

Kun kuoron jäsenet eivät ole matkoilla, heidän normaali viikkonsa koostuu ainakin yhdestä arkipäivän harjoituksesta sekä *Musiikkia ja puhuttua sanaa* -ohjelman tallentamisesta. Tämä ohjelma lähetetään television ja radion välityksellä eri puolille maailmaa joka sunnuntaiamu.

Kuoroon hyväksytyt kirkon

LISÄÄ TIETOA KUOROSTA

- Naisten kuorossa käyttämät asut suunnittelee ja ompelee pukukomitea.
- Kuorossa ja Tempeliaukion orkesterissa palvelee noin 20 avioparia.
- Kuoro on saavuttanut kaksi platina- ja viisi kultalevyä.
- Kuoro on esiintynyt viiden Yhdysvaltain presidentin virkaanastujaisilaisuudessa.

jäsenet pitävät jäsenyyttä kuorossa kirkon tehtävänä. Kun he liittyvät kuoroon, heitä kehoitetaan ottamaan huomioon, että tehtävässä palveleminen vastaa ajallisesti palvelemista seurakunnassa vanhinten koorumin johtajana tai Apuyhdistyksen johtajana. Kun jäsenet on hyväksytyt kuoroon, he saattavat kuulua siihen jopa 20 vuotta tai kunnes he täyttävät 60 vuotta.

MUSIIKIN VALITSEMINEN KIRKON KOKOUKSIIN

- Varmista hyvissä ajoin ennen kokousta, että johtava virkailija hyväksyy valitun musiikin.
- Ota useita päiviä etukäteen yhteyttä säestäjään, jotta hän tietää, mitä lauluja hänen tulee harjoitella kokoukseen.
- Kun valitset lauluja sakramenttikokouksiin, pohdi, millaisen hengen kukin kirkon laulu tuo. Sakramenttikokouksen alkulaulut ilmaisevat ylistystä ja kiitollisuutta Jumalaa sekä evankeliumin palautusta kohtaan. Sakramenttilaulut kertovat sakramentista eli Vapahtajan uhrista. Loppulaulut voivat innoittaa seurakuntaa sitoutumaan uudelleen liittoihin, jotka he ovat uudistaneet, ja voivat todistaa evankeliumin periaatteista, joita jäsenet ovat oppineet.
- Neuvottele Apuyhdistyksen ja pappeuskokouksien lauluista opettajan kanssa. Hän haluaa ehkä ehdottaa oppiaiheeseen liittyvää kirkon laulua. Jos opettajalla ei ole toivomuksia laulun suhteen, johtohenkilöt voisivat ehdottaa laulua, joka täydentää oppiaiheen aihetta.

Ks. MAP-lauluja, 254–255; Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa (2010), 14.4; 14.6.

Tunnetko pyhien kirjoitusten naisia?

Katsopa, osaatko yhdistää kuvaukset pyhien kirjoitusten naisista heidän nimiinsä. Jos tarvitset apua, käytä pyhien kirjoitusten viitteitä.

A. Maria,
Herran äiti

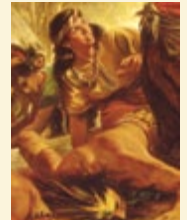
B. Saria

C. Hanna

D. Eeva

E. Abis

F. Saara

G. Ester

H. Maria,
Martan sisar

I. Emma Smith

J. Ruut

1. Aviomieheni lohdutti minua, kun murehdin poikieni vuoksi, jotka olivat vaarallisella matkalla (ks. 1. Nefi 5:1, 6).
2. Olin palvelijana kuningas Lamonin hovissa ja olin kääntynyt Herraan monia vuosia ennen kuin kuningas koki kääntymyksen (ks. Alma 19:16).
3. Kun mieheni kuoli, minä en suostunut eroamaan anopistani vaan sanoin hänelle, että hänen kansastaan tulisi minun kansani ja hänen Jumalastaan minun Jumalani (ks. Ruut 1:14, 16).
4. Minut mainitaan nimeltä sekä Uudessa testamentissa että Mormonin kirjassa. Minua kuvataan tavattoman ihanaksi ja valkeaksi sekä kallisarvoiseksi ja valituksi astiaksi (ks. 1. Nefi 11:13; Alma 7:10).
5. Minä valitsin hyvän osan kuuntelemalla Jeesuksen Kristuksen sanoja, kun Hän kävi perheeni luona Betaniassa (ks. Luuk. 10:42).
6. Kansani paastosi vuokseni, kun vaaransin henkeni pyytämällä kuningasta säästämään heidät (ks. Est. 4:16).
7. Minun nimeni merkitsee ”kaikkien elävien äiti” (ks. 1. Moos. 3:20).
8. Minua sanotaan Opissa ja liitoissa valituksi naiseksi, ja minä valmistin pyhien laulujen kokoelman (ks. OL 25:3, 11).
9. Olin ollut leski noin 84 vuotta, kun tervehdin Jeesus-lastat tempelissä (ks. Luuk. 2:36–38).
10. Kun Herra muutti mieheni nimen, Hän muutti minun nimeni tarkoittamaan ruhtinatarta (ks. 1. Moos. 17:15).

Vastaukset: 1. B; 2. E; 3. J; 4. A; 5. H; 6. G; 7. D; 8. I; 9. C; 10. F

Paasto

VAHVISTAA MEITÄ HENGELISESTI JA AJALLISESTI

Paastoaminen on kuulunut Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin Vanhan testamentin ajoista lähtien (ks. esim. Dan. 9:3; Joel 2:12). Paasto vahvistaa ihmistä hengellisesti ja tehostaa hänen rukouksiaan (ks. Jes. 58:6–11). Nykyään Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet paastoavat ja antavat rahan, jonka he olisivat käyttäneet ruokaan, kirkolle köyhien ja tarvitsevien auttamiseksi.

”Kirkko nimeää paastopäiväksi joka kuukaudesta yhden sunnuntain, tavallisesti ensimmäisen. Oikeaan paastosunnuntain viettoon kuuluu olla syömättä ja juomatta kahden peräkkäisen aterian ajan [24 tuntia], osallistua paasto- ja todistuskokoukseen ja antaa paastouhri tarvitsevien hyväksi.

Paastouhriin pitäisi olla ainakin kahden syömättä jääneen aterian arvoinen. Milloin mahdollista, anna avokätisesti paljon enemmän kuin tuo summa.

Kirkon nimittämien paastopäivien lisäksi voit paastota minä tahansa muunakin päivänä omien tarpeidesi ja muiden tarpeiden mukaan. Älä kuitenkaan paastoa liian usein äläkä kohtuuttoman pitkään.”¹ Niiden,

joiden terveydentila huononisi paastoamalla, tulee käyttää viisasta harkintaa ja muokata tapaansa osallistua paastoon.

Kirkon jäsenet paastoavat eri tarkoituksia varten. Voimme paastota esimerkiksi sairaan perheenjäsenen hyväksi ja rukoilla hänen puolestaan. Voimme paastota ilmaistaksemme kiitollisuutta Jumalalle, tullaksemme nöyremmiksi, voittaaksemme

heikkouden tai synnin, saadaksemme innoitusta kirkon tehtäviimme ja niin edelleen. Paasto auttaa meitä tuntemaan myötätuntoa niitä kohtaan, jotka jatkuvasti näkevät nälkää. Lisäksi paasto auttaa henkeämme pääsemään voitolle ruumiista. ■

VIITE

1. *Lujana uskossa*, 2005, s. 104.

Lisää tästä aiheesta: Matt. 6:16–18; Alma 5:46; 6:6.

Paastoaminen tarkoittaa sitä, että on vapaaehtoisesti syömättä ja juomatta tarkoituksena päästä lähemmäksi Herraa ja pyytää Hänen siunauksiaan.

Meitä kannustetaan olemaan anteliaita antaessamme paastouhreja, sillä kirkko käyttää rahat köyhien ja tarvitsevien auttamiseen.

Paastosunnuntaisin voimme lausua todistuksemme sakramenttikokouksessa.

Paasto on tehokkaampi, kun siihen liittyy rukous.

Tosi uskovat ovat aina paastonneet. Esimerkiksi muinaiset juutalaiset paastosivat Esterin puolesta, jotta hän voisi pyytää kuningasta säästämään hänen kansansa (ks. Est. 4:16).

”[Paasto] on yksinkertainen ja täydellinen, järkeen ja älyyn perustuva, eikä se ainoastaan osoittautuisi ratkaisuksi köyhistä huolehtimisessa, vaan myös aikaansaisi hyvää lain noudattajille. Se – – tekisi ruumiista hengen alamaisen ja siten edistäisi yhteyttä Pyhään Henkeen sekä antaisi sen hengellisen voiman ja väkevyyden, jota kansakunnan jäsenet niin suuresti tarvitsevat. Koska paastoon tulee aina liittyä rukous, tämä laki toisi ihmiset lähemmäksi Jumalaa.”

Presidentti Joseph F. Smith (1838–1918), *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith, 1999, s. 197–198.*

NUORTEN JOHTAMAN PALVELUN MAHDOLLISUUDET

Norman C. Hill

Nigerialaiset sanovat usein, että he elävät ”paahtavan afrikkalaisen auringon alla”.

Lämpötilat lähellä päiväntasaajaa vaihtelevat vain hieman vuodenaajoista riippumatta. Niinpä kun meillä oli elokuussa koko Afrikan laajuinen palvelutempaus, aloitimme aamulla kello 7.00, jotta saisimme mahdollisimman paljon tehdyksi aamun viileinä tunteina.

Lapioiden, haravien ja viidakkoveit-sien avulla ryhdyimme raivaamaan rikkakasveja ja viemään roskia tyhjältä tontilta lähellä Yaban seurakuntamme kokouspaikkaa Lagosin vaarnassa Nigeriassa. Kun olimme työskennelleet kolme tuntia, olimme raivanneet noin kolme eekkeriä (1,2 ha) neljän eekkerin (1,6 ha) tontista.

”Mitä jos raivaaisimme vielä tämän pienen kohdan ja sopisimme jonkin toisen päivän, jolloin raivaamme tontin loppuosan?” piispa kysyi.

Emmanuel, opettajien koorumin johtaja, sattui kuulemaan piispan sanat ja ilmaisi pettymystä.

”Jos jätämme tämän alueen ennalleen, yhdestäkään nuoresta ei tunnu, että he olisivat saaneet paljoakaan aikaa tänään”, hän sanoi. ”Raivataan tämä kokonaan.”

Koska rikkakasvit olivat useimmissa kohdissa lähes kaksimetrisiä, ne estivät näkyvyyttä ja oli vaikea arvioida, kuinka paljon työtä oli jäljellä.

PALVELEMME KIRKOSSA

”Veli Hill, katsotaan, kuinka kauan meiltä kahdelta kestää raivata kapea polku, ehkä vain alle metrin levyinen”, Emmanuel sanoi. ”Jos pysytymme siihen nopeasti, muut kenties näkevät, että voimme saada tämän raivatuksi kokonaan pikemmin kuin he osaavat kuvitella.”

Nuoret miehet, jotka oli jaettu kahteen ryhmään, olivat työskennelleet koko päivän tontin vastakkaisilla puolilla. Kukaan ei ollut raivannut reittiä rikkakasvien läpi toiselle puolelle. Selkä kipeänä laskeuduin polvilleni, jotta minun olisi hieman helpompi olla jatkaessani rikkakasvien raivaimista viidakkoveitsellä. Jotkut nuoret tulivat huolestuneina katsomaan, voisivatko he auttaa, ja ryhtyivät työhön, kun näkivät Emmanuelin ja minun raivaavan reittiä kohti toisiimme. Muutaman minuutin kuluessa olimme raivanneet reitin läpi, ja päästimme pienen hurraa-huudon. Nähdessään reitin avautumisen muut alkoivat työskennellä samalla tavoin pareittain.

Alle tunnissa olimme valmiita. Tyytyväisyydestä säteillen onnittelimme toisiamme – varsinkin Emmanuelia, joka oli kirjaimellisesti raivannut polun, jota muut saattoivat seurata.

Piispa ja minä luulimme, että ikämme ja viisautemme ansiosta me tietäisimme, mihin nämä nuoret

ANTAKAA NUORILLE TILAISUUS PALVELLA

”Kuinka monen diakonien ja opettajien koorumin johtokunnan tehtävänä on pelkätään kutsua joku pitämään rukous tai jakamaan sakramenttia? Veljet, nämä tosiaan ovat ainutlaatuisia henkiä, ja he pystyvät tekemään merkittäviä asioita, jos heille annetaan tilaisuus!”

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahden-toista apostolin koorumista, ”Unto the Rising Generation”, *Ensign*, huhtikuu 1985, s. 11.

miehet pystyvät. Me näimme vain hikoilevia, väsyneitä poikia, mutta Emmanuel näki tilaisuuden, jonka avulla hänen ystävänsä voisivat kehittää itsekunnioitusta ja varmuutta. Hän tiesi, että ylimääräinen pinnistely toisi heille suurempaa tyydytystä kuin työn saattaminen päätökseen myöhemmin. Hän muistutti meitä kirkon nuorten voimasta ja siitä, kuinka me kaikki hyödyimme, kun he osallistuvat ja johtavat.

Oivalsin, ettei meidän tarvitse odottaa sitä, että nuoremme kasvaisivat aikuisiksi – he voivat vaikuttaa *nyt*, jos annamme heidän tehdä niin. ■

**Vanhin Marcos A.
Aidukaitis**
seitsemänkymmenen
koorumista

LEPOPÄIVÄN PYHITTÄMISEN ilo

Se, että kasvoin myöhempien aikojen pyhänä kirkkoon kuulumattomien keskuudessa, oli yksi lapsuuteni nautinnollisimpia kokemuksia. Parhaiten muistan sen, kun kokoontuimme yhteen perheen ja ystävien kanssa syntymäpäivinä, juhlapäivinä, jalkapallo-otteluihin ja toisinaan suvun *churrascoon* (grillijuhliin). Toinen mieluinen muisto on se, kun kävimme sunnuntaisin kirkossa yhdessä perheenä.

Lepopäivän pyhittäminen ja taivaallisen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen palveleminen olivat perheellemme luonnollisia perusasioita. Nuorena kirkossa odotin aina tiistai-iltojen jalkapallopeliä, mutta odotin innolla myös sitä, kun sunnuntaisin menimme sakramenttikokoukseen, pyhäkouluun ja pappeuskokoukseen. Tuntuu niin hyvältä olla yhdessä veljämme ja sisartemme kanssa evankeliumissa, ettemme kokousten jälkeen pitäneet kiirettä palata kotiin.

Vasta kun olin naimisissa ja minulla oli oma perhe, opin todella arvostamaan sitä hyvää esimerkkiä, jonka vanhempani olivat antaneet nuoruusvuosinani. Perheen isänä opin ymmärtämään paremmin, kuinka tärkeää on mennä rukoushuoneeseen antamaan uhriksi sakramenttimme Herran pyhänä päivänä (ks. OL 59:9). Opin ymmärtämään paremmin niitä siunauksia, joita Herra on

luvannut niille, jotka noudattavat tätä käskyä.

Muistan elävästi, kuinka onnellisia ystäväni ja minä olimme nuorina, kun saatoimme kertoa toisillemme, ettemme olleet jättäneet väliin yhtään ainoaa kirkon kokousta koko vuonna. Emme kenties olleet silloin täysin tietoisia siitä, mitä meille tapahtui uskollisen kirkossakäynnin johdosta, mutta me varjelimme itseämme maailman saastutukselta. Lisäksi sydämemme oli riemullinen ja kasvomme iloiset, ja ilomme oli tosiaan täysi (ks. OL 59:9, 13–15).

Eräs lepopäivän perinne

Monien vuosien ajan vaimollani, lapsillamme ja minulla on ollut perinteenä viettää kesälomamme pienellä rannalla lähellä kotiamme Etelä-Brasiliassa. Joskus olemme muuttaneet työn vuoksi, mutta vaikka olemme asuneet kuinka kaukana tahansa tuosta pienestä rannasta, olemme aina kerran vuodessa tehneet matkan suurin odotuksin ja hyvin iloisina. Myös sukulaisilla ja ystävillä on ollut tapana matkustaa pitkiä matkoja, jotta voisimme kaikki olla yhdessä kerran vuodessa. Jokainen on tullut mahdollisimman varhain ja viipynyt mahdollisimman pitkään.

Tuolla pienellä rannalla perheellämme on ollut monia suurenmoisia tilaisuuksia kasvaa hengellisesti ja opettaa evankeliumia. Suurin osa sukulaisistamme ei kuulunut

Todistan, että Jumalan pyhän päivän pyhittämisestä seuraa iloa ja siunauksia – myös sellaisia siunauksia, joita emme nyt voi nähdä.

*Vuosittaisella ranta-
lomallamme sapatin
rikkominen olisi
ollut helposti perus-
teltavissa, mutta me
kävimme joka sun-
nuntai kirkossa.*

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon eikä ollut samaa mieltä uskonkäsityksistämme. Heille Herran päivä oli vain yksi päivä lisää pelaamiseen ja hauskanpitoon. Koska viikonloppuisin rannalla olisi enemmän sukua kuin muina viikonpäivinä, muut – mukaan lukien lapsemme – paitsi odottivat myös itsepintaisesti anelivat, että olisimme siellä ja osallistuisimme sunnuntain toimintoihin.

Lapsemme olivat pieniä ja vasta opettele-
massa evankeliumin totuuksien soveltamista
elämäänsä. Heille houkutus osallistua toi-
mintoihin serkkujensa ja ystäviensä kanssa
sunnuntaisin oli suuri. Ajan viettäminen
perheen ja suvun kanssa on tärkeä osa
evankeliumia, ja sapatin rikkominen olisi
ollut helposti perusteltavissa. Olihan tuohon
aikaan lähin kirkon seurakunta suunnilleen
sadan kilometrin päässä rannalta. Ystävämme
ja naapurimme kotiseurakunnassamme olivat
kaukana, eikä yksikään heistä saisi koskaan

tietää, jos jäisimme rannalle emmekä ajaisi
kappelille osallistumaan sunnuntaikokouk-
siimme. Kävimme kirkossa kaikkina muina
sunnuntaina, ja sukumme sai olla yhdessä
vain muutaman viikon vuodesta.

Siitä huolimatta kävimme sunnuntaisin
aina kirkossa – joka ainoa kerta! Me muis-
timme Herran opetukset:

”Ja jotta voisit varjella itsesi täydellisemmin,
niin ettei maailma saastuta, mene rukous-
huoneeseen antamaan uhriksi sakramenttisi
minun pyhänä päivänäni;

sillä totisesti tämä on päivä, joka on mää-
rätty sinulle levätäksesi töistäsi ja omistaak-
sesi hartautesi Korkeimmalle; – –

mutta muista, että tänä Herran päivänä
sinun tulee antaa uhrilahjasi ja sakramenttisi
uhriksi Korkeimmalle – –.

Äläkä tee tänä päivänä muuta; valmista
vain ruokasi vilpittömin sydämin, jotta paas-
tosi olisi täydellinen, eli toisin sanoen, jotta
ilosi olisi täysi.” (OL 59:9–13.)

Me päätimme pitää tämän käskyn, ja me opetimme lapsillemme, että heidänkin tulee pitää se. Pian he ymmärsivät, että oli tärkeämpää palvella Jumalaa Hänen pyhänä päivänään kuin miellyttää sukulaisia ja ystäviä tai tyydyttää omia halujaan.

Kuuliaisuuden siunauksia

Sunnuntaisin rannalla meillä oli tapana herätä aikaisin, pukeutua sunnuntain jumalanpalvelukseen ja matkata autolla lähimpään kappeliin. Matkallamme ja koko päivän ajan me nautimme siitä rauhasta ja ilosta, jota Herra on luvannut niille, jotka pitävät Hänen käskynsä. Me opimme, ettei tämä rauhan ja ilon tunne tule maailmasta.

Noudatettuamme useita vuosia tätä tapaa tapahtui jotakin suurenmoista. Lapsemme eivät enää asettaneet kyseenalaiseksi Jumalan pyhän päivän pyhittämisen tärkeyttä, ja muutamat lastemme serkuista alkoivat kysellä, voisivatko he lähteä kanssamme kirkkoon! Vähänpä tiesimme, että palatessamme kokouksistamme lastemme serkut tunsivat samaa rauhan ja ilon tunnetta kuin me. Ennen pitkää siitä seurasi suuri siunaus. Kun muutamat noista lapsista varttuivat nuoriksi, yhden perheen kaksi lasta kertoivat vanhemmilleen: ”Me haluamme tulla myöhempien aikojen pyhiksi.” Pian koko perhe kastettiin. Vähän aikaa sitten yksi perheen lapsista lähetystyössä palveltuaan solmi avioliiton temppelissä.

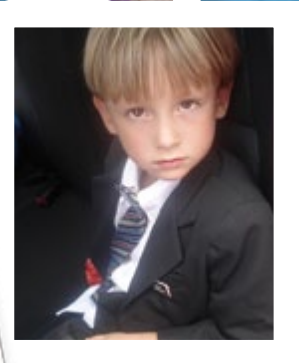
Käymme yhä tuolla rannalla joka vuosi, mutta jokainen tietää, että sunnuntaisin

perheemme ei ole siellä pelaamassa. Sen sijaan me menemme kirkkoon ja palvelemme Jumalaa niiden sukulaisten kanssa, jotka lähtevät mukaamme. Ryhmä kasvaa vuosi vuodelta!

Kun katselemme taaksepäin noita vuosia ja ajattelemme tekemäämme valintaa, kiitämme Jumalaa siitä, että Hän antoi meille rohkeutta tehdä oikein ja opettaa lapsemmekin tekemään oikein. Meillä ei ole pienintäkään epäilystä siitä, että tuo päätös on vahvistanut lapsiamme sekä sukuamme. Se on antanut meille Herran lupaamaa rauhaa, sillä on ollut tärkeä osuus sukulaisten kääntymyksessä ja se on siunannut meitä tyytyväisyydellä, jota ei saa vaihtoehtoisista sunnuntain toiminnoista, jotka eivät täytä sielua.

Todistan, että Jumalan pyhän päivän pyhittämisestä seuraa iloa ja siunauksia – myös sellaisia siunauksia, joita emme nyt voi nähdä. Ja todistan, että ”onnellinen se kansa, jonka jumala on Herra” (Ps. 144:15). ■

Käymme yhä tuolla rannalla joka vuosi, mutta jokainen tietää, että sunnuntaisin perheemme ei ole siellä pelaamassa. Sen sijaan me menemme kirkkoon ja palvelemme Jumalaa niiden sukulaisten kanssa, jotka lähtevät mukaamme.

Tahdonvapaus ja innoitus

Bruce R. McConkie syntyi 29. heinäkuuta 1915 Michiganin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Hänet hyväksyttiin seitsemänkymmenen ensimmäiseen neuvostoon vuonna 1946 ja asetettiin apostoliksi vuonna 1972. Hän kuoli 19. huhtikuuta 1985. Tämä puhe pidettiin Brigham Youngin yliopistossa 27. helmikuuta 1973.

Vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985)
kahdentoista apostolin koorumista

Meidän odotetaan tekevän kaikki, mikä on meidän vallasamme, ja sitten pyytävän Herralta vastausta, vahvistavaa taetta sille, että me olemme päätyneet oikeaan päätökseen.

Kun asuimme Jumalan, taivaallisen Isämme, luona, meille suotiin tahdonvapaus. Tämä antoi meille mahdollisuuden ja etuoikeuden valita, mitä tekisimme – tehdä vapaa, rajoittamaton valinta. – – Meidän odotetaan käyttävän niitä lahjoja, taitoja ja kykyjä sekä sitä järkeä, arvostelukykyä ja tahdonvapautta, jotka meille on suotu.

Mutta toisaalta meitä käsketään etsimään Herraa, pyytämään Hänen Henkeään sekä saamaan ilmoituksen ja innoituksen Henki elämäämme. Me liitymme kirkkoon, ja joku, jolla on laillinen valtuus, asettaa kätensä päämme päälle ja sanoo: ”Ota vastaan Pyhä Henki.” Tämä suo meille Pyhän Hengen lahjan, joka on oikeus tämän jumaluuden jäsenen jatkuvaan toveruuteen uskollisuuden perusteella.

Ja niin meillä on edessämme kaksi ehdotusta. Toinen on se, että meidän tulee antaa innoituksen Hengen, ilmoituksen Hengen, ohjata meitä. Toinen on se, että meitä kehoitetaan käyttämään täällä tahdonvapauttamme, ratkaisemaan itse, mitä meidän tulisi tehdä. Ja meidän tulee löytää sopiva tasapaino näiden kahden välillä. – –

Saanen esittää kolme esimerkkitapausta, joiden pohjalta voimme ehkä tehdä joitakin hyvin realistisia ja perusteltuja päätelmiä siitä, mitä elämäämme tulisi sisältyä. Otan nämä esimerkit niistä ilmoituksista, joita Herra on antanut meille.

”Sinä et ymmärtänyt”

Esimerkkitapaus 1: Oli mies nimeltä Oliver Cowdery. – – Hän kirjoitti muistiin sanat, jotka profeetta saneli Hengen ollessa hänen päällään käännoistyössä (kun Mormonin kirjaa käännettiin). Veli Cowdery oli siihen aikaan hengellisesti verrattain kehittymätön, ja hän yritti ja halusi tehdä sellaista, mihin hänen senhetkiset hengelliset kykynsä eivät yltäneet. Hän halusi itse kääntää. Ja niin hän [kysyi] asiaa profeetalta, joka vei asian Herran eteen, ja he saivat ilmoituksen. Herra sanoi: ”Oliver Cowdery, totisesti, totisesti minä sanon sinulle, että niin totta kuin Herra, joka on sinun Jumalasi ja sinun Lunastajasi, elää, aivan yhtä varmasti sinä saat tiedon mistä tahansa asioista, joita kysyt uskossa, vilpittömin sydämin, uskoen, että saat.” Ja sitten määritellään yksi asia, jonka hän saataisi saada – ”tiedon kaiveruksista vanhoissa aikakirjoissa, jotka ovat muinaisia ja jotka sisältävät niitä osia minun kirjoituksistani, joista minun Henkeni ilmoitus on puhunut”.

Käsiteltyään näin tätä tiettyä ongelmaa Herra ilmoitti sitten erään periaatteen, joka soveltuu tähän ja kaikkiin muihin samankaltaisiin tilanteisiin: ”Niin, katso, minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämes- säsi Pyhän Hengen kautta, joka tulee sinun yllesi ja joka asuu sinun sydämessäsi. Nyt, katso, tämä on ilmoituksen henki.” (OL 8:2–3.) – –

Ja niin Oliver kysyi. Ja kuten tiedätte, hän epäonnistui; hän oli täysin kykenemätön kääntämään. – – Asiaa kysyttiin uudelleen Herralta, jonka lupauksen mukaan he olivat yrittäneet toimia, ja vastaus tuli. He saivat tietää syyn siihen, miksi hän ei pystynyt kääntämään: ”Katso, sinä et ymmärtänyt; kuvittelit, että minä antaisin sen sinulle, vaikka et käyttänyt harkintaa, paitsi että pyysit minulta” (OL 9:7).

Sehän oli nähtävästi kaikki, mitä häntä oli kehotettu tekemään, kysymään uskossa. Mutta kysymiseen uskossa kuuluu olen- naisena osana sitä edeltävä vaatimus, että me teemme kaiken, mikä on vallassamme, saavuttaaksemme tavoittelemamme pää- määrän. Me käytämme sitä tahdonvapautta, joka meille on suotu. Me käytämme kaikkia taitoja, kykyjä ja lahjoja, joita meillä on, saadaksemme aikaan mahdollisen lopputu- loksen. Se voi olla Mormonin kirjan kääntä- minen, se voi olla aviopuolison valinta, se voi olla ammatin valinta tai mikä tahansa niistä tuhansista tärkeistä asioista, joita tulee eteemme elämässä. – –

”Miksi kysyt minulta?”

Nyt esimerkkitapaus 2: – – [Jerediläiset] tulivat sen meren rantaan, joka heidän oli

Kun saavutamme hengellisen aikuisuuden, me löydämme tasapainon sen välillä, että käytämme tahdonvapauttamme päättääksemme, mitä meidän tulee tehdä, ja että annamme innoituksen Hengen ohjata meitä.

määrä ylittää, ja Herra sanoi [Jeredin veljelle]: ”Rakentakaa laivoja.” – –

[Laivoja] oli määrä käyttää erikoislaatuissa ja vaikeissa olosuhteissa, ja [Jeredin veli] tarvitsi jotakin enemmän kuin mitä niissä oli sillä hetkellä: hän tarvitsi ilmaa. Ja se oli hänelle ylivoimainen ongelma. Niinpä hän vei asian Herran eteen, ja koska sen ratkaiseminen oli täysin hänen kykyjensä ulottumattomissa, Herra ratkaisi sen hänen puolestaan ja sanoi: ”Tee niin ja niin, ja teillä on oleva ilmaa.”

Mutta sitten Jeredin veli – tuntien luotamusta, koska hän puhui Herran kanssa, koska hän kysyi ja sai vastauksia – esitti toisen kysymyksen: – – ”Miten me saamme valoa laivoihin?”

Ja Herra puhui hänen kanssaan siitä hie- man ja sanoi sitten: ”Mitä sinä tahdot minun tekevän, että teillä olisi valoa aluksissanne?” (Et. 2:23.) Toisin sanoen: – – Minä olen antanut sinulle tahdonvapautesi, ja sinulle on annettu kykyjä. Mene ratkaisemaan pulmasi.”

Jeredin veli ymmärsi, mistä oli kysymys. Hän meni vuorelle, jota nimitettiin Selevin- vuoreksi, ja aikakirja kertoo, että hän ”sulatti kalliosta kuusitoista pientä kiveä; ja ne olivat valkoisia ja kirkkaita, ikään kuin läpinäkyvää lasia” (Et. 3:1). – –

Ja Herra teki sen, mitä Jeredin veli pyysi, ja juuri tällöin hän näki Herran sormen. Ja koska hän oli vastaanottavainen, hän sai ilmoituksen, joka ylitti kaiken, mitä kukaan profeetta oli koskaan siihen mennessä saanut. Herra ilmoitti hänelle enemmän luonteestaan ja persoonastaan, kuin mitä milloinkaan aiemmin oli tullut ilmi, ja tämä kaikki tapahtui, koska hän oli tehnyt kaiken

voitavansa ja koska hän oli pyytänyt neuvoa Herralta.

Tahdonvapauden ja innoituksen välillä vallitsee herkkä tasapaino. Meidän odotetaan tekevän kaikki, mikä on meidän vallasamme, ja sitten pyytävän Herralta vastausta, vahvistavaa taetta sille, että me olemme päätyneet oikeaan päätökseen. Ja joskus saamme sen lisäksi iloksemme lisää totuutta ja tietoa, jota emme olleet edes odottaneet.

”He neuvottelevat keskenään ja minun kanssani”

Nyt esimerkitapaus 3: Kirkon varhaisen historian aikana Herra käski pyhiä kokoontumaan tiettyyn paikkaan Missouriin. – – Pan- kkaa nyt merkille, mitä tapahtui. Herra puhuu:

”Kuten minä puhuin palvelijastani Edward Partridgesta, tämä maa on hänen asuinmaansa ja niiden, jotka hän on nimittänyt neuvonantajikseen; ja myös sen asuin- maa, jonka minä olen nimittänyt pitämään varastohuonettani;

sen tähden he tuokoot perheensä tähän maahan, [ja tässä on asian ydin] niin kuin he neuvottelevat keskenään ja minun kanssani”

[OL 58:24–25, kursivointi lisätty]. – –

Herra siis käski heitä ”kokoontumaan” Siioniin. Yksityiskohdat ja järjestelyt, *miten* ja *milloin* kokoontuminen tapahtuisi sekä *olosuhteet* on kuitenkin määrä päättää niiden tahdonvapauden mukaan, joita kutsutaan kokoontumaan, mutta heidän on neuvoteltava Herran kanssa. – –

Kun Herra oli sanonut tämän kirkon johtavalle piispakunnalle, Hän ilmoitti periaatteen, joka hallitsi tuossa tilanteessa, ja se hallitsee kaikissa tilanteissa. Ja tämä on yksi

meille ilmoitettuja loistavia totuuksia. Hän sanoi:

”Sillä katso, ei ole soveliasta, että minä käsken kaikessa; sillä se, joka pakotetaan kaikkeen, se on laiska eikä viisas palvelija; sen tähden hän ei saa palkkaa.

Totisesti minä sanon, että ihmisten tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta ja tehdä paljon omasta vapaasta tahdostaan ja saada aikaan paljon vanhurskautta.” [OL 58:26–27, kursivointi lisätty]. – –

Nämä ovat ne kolme esimerkkitaipusta. Tehkäämme nyt ilmoituksen mukainen päätelmä. – –

Jos opit käyttämään sitä tahdonvapautta, jonka Jumala on sinulle antanut, ja jos pyrit tekemään omat päätöksesi ja jos päädyt tuloksiin, jotka ovat viisaita ja oikeita, ja neuvottelet Herran kanssa ja saat Hänen vahvistavan hyväksymisensä takeen tekemillesi päätöksille, silloin olet ensiksikin saanut ilmoitusta, ja toiseksi, sinä tulet saamaan iankaikkisen elämän suuren lahjan ja sinut korotetaan viimeisenä päivänä. – –

Jumala suokoon meille viisautta näissä asioissa. Jumala suokoon meille rohkeutta ja kykyä seistä omilla jaloillamme ja käyttää tahdonvapauttamme ja niitä kykyjä, joita meillä on. Olkaamme sitten riittävän nöyriä ja vastaanottavaisia Hengelle taivuttaaksemme oman tahtomme Hänen tahtoonsa, saadaksemme vahvistavan, varmistavan takeen Hänen hyväksynnästään, saadaksemme tällä tavoin elämäämme ilmoituksen Hengen. Ja jos teemme niin, lopputuloksesta ei ole epäilystäkään: tuloksena on rauha tässä elämässä sekä kirkkaus ja kunnia ja arvoasema tulevassa elämässä. ■

TOIMIN Hengen kehotusten MUKAAN

Jokaisen myöhempien aikojen pyhän etuoikeutena on saada päivittäistä innoitusta Hengen kautta. Olemalla kelvollisia saamaan ja halukkaita noudattamaan hengellisiä kehotuksia me voimme saada sitä johdusta, jolla taivaallinen Isä haluaa siunata meitä. Seuraavassa kolme jäsentä kertoo siitä, kuinka he ovat kuunnelleet Hengen kehotuksia ja reagoineet niihin ja saaneet sen johdosta runsaita siunauksia.

Minun piti kääntyä takaisin

Eräänä iltana palvellessani pappeusjohtajana vaarnassa Louléssa Portugalissa olin viemässä nuoria kotiin vaarnan järjestämän toiminnan jälkeen. Oli hyvin myöhä, ja kun olin ajamassa kotiin jätettyäni nuoret kyydistä, käännyin erälle pimeälle tielle maaseutu-alueella, jossa ajoi vain muutamia autoja. Matkan varrella ylitin erään pienen sillan ja näin oikealla puolellani alhaalla joen varressa valon lepatusta aivan kuin siellä palaisi.

Koska yö oli kostea, ajattelin, että vaikka siellä palaisikin, niin kosteuden vuoksi tuli sammuisi pian, joten käänsin huomioni takaisin edessä olevaan tiehen.

Olin kuitenkin ajanut vasta muutaman metrin, kun kuulin äänen sanovan: "Pysähdy!" Yllätyin, koska olin autossa yksin, mutta jätin äänen huomiotta ja jatkoin ajamista. Silloin kuului kuin ukkosen ääni: "Pysähdy ja mene

takaisin!" Käänsin heti auton ympäri ja ajoin takaisin. Niin tehdessäni kysyin taivaalliselta Isältä: "Herra, mitä nyt?" Heti kun pääsin sillalle, nousin autosta ja Herran vastaus tuli välittömästi, sillä kuulin jonkun huutavan alhaalta: "Auttakaa meitä!"

Oli lähestulkoon pimeää, enkä nähnyt mitään muuta kuin pienen, kellertävän valon lepattavan alhaalla. Sillan alla oli jyrkkä rotko, enkä ilman riittävää valoa tiennyt, kuinka voisin auttaa. Soitin nopeasti hätänumeroon, ja pelastusmiehet tulivat pian paikalle auttamaan.

Se pieni valo tuli autosta, jossa oli ollut viisi ihmistä ja joka oli suistunut tieltä. Kaksi heistä oli menettänyt henkensä, mutta tilanne olisi voinut käydä vielä pahemmaksi, ellen olisi kiinnittänyt huomiota Pyhän Hengen ääneen.

Todistan, että Herra puhuu meille Hengen kautta, tapahtuipa se lempeällä äänellä tai ukkosen äänellä. Olen kiitollinen, että kuuntelin ääntä sinä yönä. Tiedän, että Herra elää, että Hän rakastaa meitä ja että Pyhä Henki puhuu meille. Meidän tarvitsee vain tarkata Hänen ääntään. ■

Nestor Querales, Portugali

Päätin kuunnella

Vuosia sitten minua alkoi alituisen kiusata tunne siitä, että minun piti koota suvun keittokirja, jossa olisi sukulaisteni ruokaohjeita. Hylkäsin ajatuksen. Ajattelin usein itseskeni: ”Ei minulla ole aikaa tehdä mitään typerää keittokirjaa! Minulla on kuusi ehtiväistä lasta! Keittokirjan laatiminen on niille äideille, jotka tekevät leipänsä ja korvapuustinsa itse alusta alkaen. Ei minulla ole aikaa sellaiseen!”

Pakottava tunne säilyi mielessäni vuosia, kunnes yhtenä päivänä päätin viimein pohtia asiaa vakavasti. Mietin silti, ketkä sukulaistiani edes haluaisivat osallistua. Olin ainoa kirkon jäsen suvussani, vanhempani olivat kuolleet, minulla ei ollut sisaruksia ja useimmat sukulaistiani asuivat kaukana. Päätin kuitenkin kuunnella Hengen kehotusta.

Otin yhteyttä sukulaisiini ja selitin, että olin kokoamassa suvun keittokirjaa, ja pyysin heitä lähettämään minulle ruokaohjeita. Seuraavan vuoden mittaan sain useita ruokaohjeita. Jotkut sukulaiset lähettivät jopa kertomuksia ja valokuvia perheestään. Tämä innoitti minua haastattelemaan vanhimpia elossa olevia sukulaisiani ja kokoamaan sukuhistoriamme, jonka päätin myös sisällyttää kirjaani.

Kun kokosin kirjaa, käsitin, etten edes tuntenut moniakaan sukulaisia, jotka olivat lähettäneet ruokaohjeita. Tästä syystä päätin sisällyttää kirjaan myös sukupuun. Kysyin

HENKI OHJAA TEITÄ

”Pyhän Hengen lahja johdattaa ja varjelee teitä ja jopa oikaisee teidän tekojanne, jos suostutte siihen. Se on hengellinen ääni, joka tulee mieleen ikään kuin sydämeen pantu ajatus tai tunne. – Teidän ei odoteta kulkevan läpi elämän tekemättä virheitä, mutta te ette tee mitään isoa virhettä ilman että Hengen kehotukset varoittavat teitä ensin. Tämä lupaus koskee kaikkia kirkon jäseniä.”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”Neuvoja nuorille”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 17–18.

jokaisen tiedot, kirjoitin sukupuun puhtaaksi ja sisällytin sen käsikirjoitukseen.

Kun vielä viimeisen kerran katselin valmiiksi saamaani kirjaa, käänsin esiin sukupuusivun ja Henki valtasi minut. Kyyneleet vierivät poskilleni, kun tulin täysin tietoiseksi siitä, miksi minun piti koota tämä ”typerä” keittokirja. Sillä oli hyvin vähän tekemistä ruokaohjeiden kanssa. Olin koonnut esivanhempieni nimiä ja päivämääriä sukupolvien ajalta. Kaikki nämä ihmiset voisivat nyt saada temppelityönsä tehdyksi. Lisäksi olin saanut säilöön ihania kertomuksia tulevia sukupolvia varten.

Nykyään olen säännöllisesti yhteydessä useisiin sukulaisiini ja minulla on ihana suhde sukuuni. Kun katson keittokirjaani, ajattelen usein tätä pyhien kirjoitusten kohtaa: ”Ja nyt, älkää väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette suuren työn perustusta. Ja pienestä lähtee se, mikä on suurta.” (OL 64:33.) Olen yhä ihmeissäni, kun pysähdyn ajattelemaan kaikkia niitä riemullisia ja ihmeellisiä asioita, jotka ovat sen seurausta, että noudatin kehotusta koota yksinkertainen keittokirja. ■

Nancy Williamson Gibbs, Colorado, USA

Se vain tuntui oikealta

Henki puhuu lukuisilla tavoilla. Olen kokenut rauhan hetkiä, lohdun tunteita ja ajatuksen selkeyttä. Jotkin voimallisimmista vaikutelmistani tulevat siten, että yksinkertaisesti tunnen jonkin olevan totta tai oikein. Tunnetta on vaikea kuvata, mutta se on sitä, kun yksinkertaisesti tietää, että jokin on totta tai että pitää toimia.

Yksi voimallisimpia kokemuksia, mitä minulla on ollut tästä tunteesta, oli etsiessäni taloa, jonka ostaisin. Olin naimaton, ja olin muutamia vuosia harkinnut talon ostamista. Kerroin kiinteistövälittäjälleni, mitä etsin, ja hän teki hyvää työtä etsiessään taloja, jotka sopisivat kuvaukseeni. Hän esitteli minulle taloja, mutta torjuin ne, koska ne eivät tuntuneet oikeilta. Hän alkoi kysellä minulta, mistä en kussakin talossa pitänyt, jotta hän osaisi paremmin esitellä niitä taloja, jotka vastaisivat tarpeitani. Valitettavasti en osannut ilmaista kovinkaan hyvin, mitä niistä puuttui.

Viimein yhtenä iltapäivänä kiersimme läpikotaisin erään talon, joka ei ollut niin mukava kuin jotkin muut, joita olimme katsoneet. Se oli hieman kalliimpi kuin muut. Se sopi kuvaukseeni siitä, mitä olin sanonut haluavani,

mutta ei niin täydellisesti kuin muutamat muut, joita olimme nähneet. Siitä huolimatta kun olimme kulkeneet sen läpi, kerroin kiinteistönvälittäjälleni, että halusin esittää tarjoukseni. Hän tuntui hieman yllättyneeltä, että halusin toimia niin nopeasti. Kun ottaa huomioon haluttomuuteni aiempina kuukausina, hänen yllätyksensä oli oikeutettua. Mutta tunne siitä, että tämä oli se paikka, jossa minun tuli asua, oli miltei pakahduttava. En tuntenut tarvetta pysähtyä miettimään asiaa.

Esitin tarjoukseni, ja myyjät hyväksyivät sen, vaikka se ei ollutkaan korkein heidän saamansa tarjous. Kerroin perheelleni, että tiesin, että minun piti asua siinä talossa,

vaikka en tiennytkään miksi.

Varsin pian sain selville, miksi minun piti asua siellä. Kuukauden kuluessa muutostani tapasin naimattomien seurakunnassa erään naisen. Hieman yli vuosi myöhemmin polvistuimme alttarin ääreen temppelissä, jossa meidät sinetöitiin mieheksi ja vaimoksi.

Herran tiet ovat todellakin tutkimattomat. Minulla ei ollut aavistustakaan siitä, että Hän johtaisi minua kohti iankaikkista avioliittoa, kun Hän auttoi minua valitsemaan talon. Tiesin vain, että minua johdatettiin ottamaan tämä askel, ja nyt näen, että johdatus tuli Hänen Hengeltään. ■

Jeffery Stockett, Utah, USA

ILMOITUKSEN KAHDEKSAN TARKOITUSTA

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että Hengen ilmoitukselle on kahdeksan tarkoitusta:

Todistaminen: Henki voi todistaa, että Jeesus on Kristus ja että evankeliumi on totta.

Profetoiminen: Oman vastualueemme puitteissa voimme saada innoitusta nähdä ennalta, mitä tulee tapahtumaan tulevaisuudessa. Profeetta, patriarkat ja mekin voimme saada profeetallista ilmoitusta.

Lohduttaminen: Henki voi lohduttaa meitä, kuten Hän lohdutti Joseph Smithiä Libertyn vankilassa: "Poikani, rauha olkoon sielullesi; vastoinkäymisesi ja ahdinkosi kestävät vain pienen hetken" (OL 121:7–8). Lohtua voimme saada myös pappeuden siunausten yhteydessä, näyissä poismenneistä rakkaista ja saadessamme syntejä anteeksi.

Kohottaminen: Henki voi kohottaa meidät masennuksen, riittämättömyyden tunteiden tai hengellisen keskinkertaisuuden yläpuolelle. Hän tulee, kun luemme pyhiä kirjoituksia tai nautimme tervehenkisestä musiikista, kuvataiteesta tai kirjallisuudesta.

Tiedon antaminen: Meille saatetaan antaa sanat, jotka meidän tulee puhua tietyssä tilanteessa. Herra on sanonut Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille: "Sillä teille annetaan tuona hetkenä, niin, tuossa silmänräpäyksessä, mitä teidän tulee sanoa" (OL 100:6). Joissakin pyhissä tilanteissa taivaalliset olennot ovat antaneet tietoa kasvoista kasvoihin. Toisina hetkinä tarvittava tieto välittyy Hengen hiljaisina kuiskauksina.

Estäminen: Tämä ilmoituksen muoto estää meitä tekemästä sitä, mitä meidän ei pitäisi tehdä. Usein se tulee yllätyksenä silloin, kun emme ole pyytäneet johdatusta jossakin tietyssä asiassa.

Vahvistaminen: Voimme saada Hengen kautta vahvistuksen, kun olemme esittäneet tietyn toimintatavan ja rukoilleet tietääksemme, onko se oikea päätös.

Pakottaminen: Tämänkaltaista ilmoitusta ei etsitä, mutta se tulee ja kutsuu jotakuta tekemään jotakin sellaista, mitä ei ole ehdotettu. Tämänkaltaisen Hengen ilmoitus on harvinaista mutta sen vuoksi merkittävää.

Puheesta "Revelation" julkaisussa *Brigham Young University 1981–82 Fireside and Devotional Speeches*, 1982, s. 20–26.

YHDESSÄ NEUVOTELLEN avioliitossa

Randy Keyes

Työskennellessäni Victoriassa Kanadassa avioliitto- ja perheterapeuttina asiakkainani oli eräs aviopari, Bob ja Mary (nimet on muutettu). Heillä oli usein erimielisyyksiä, kun he yrittivät tehdä päätöksiä yhdessä. Eräällä tapaamisella Bob sanoi minulle: ”Minä yritän johtaa ja saada asioita

tehdyksi, mutta kun minä keksin, mitä meidän pitää tehdä, niin *vaimo ei tue pappeutta!*”

Tämä huomautus kertoi minulle, ettei hän täysin ymmärtänyt, mitä johtaminen tarkoittaa. Kun mies ja nainen solmivat avioliiton, he muodostavat tasavertaisen kumppanuuden, jossa he pyrkivät ykseyden hengessä tekemään päätöksiä yhdessä.

Kerroin tälle avioparille joitakin periaatteita, jotka koskevat yhdessä neuvottelemista ja jotka olen oppinut pappesusneuvostojen mallista. Vaikka neuvostot kotona toimivat jonkin verran eri tavoin kuin neuvostot kirkossa, monet samoista periaatteista ovat käyttökelpoisia. Kun pyrimme noudattamaan näitä periaatteita kodissamme, ne voivat auttaa meitä vahvistamaan avioliittoamme Herralle otollisella tavalla.

PERIAATE 1: YKSIMIELINEN PÄÄTÖKSENTEKO

Pappeusneuvostoissa

Ensimmäinen presidenttikunta, johtokunnat, neuvostot ja piisapakunnat toimivat kaikki yksimielisen, sopusointuisen sopimisen periaatteiden mukaan. Vanhin M. Russell Ballard on selittänyt, että kahdentoista apostolin koorumi päättyy yhteiseen päätökseen, ennen kuin he toimivat missään asiassa: ”Me keskustelemme monista erilaisista kysymyksistä – kirkon hallinnosta maailman tapahtumiin – ja me teemme sen vilpittömästi ja avoimesti. Joskus me keskustelemme asioista viikkoja, kuukausia ja toisinaan jopa vuosia, ennen kuin teemme päätöksen.”¹ Ykseys on niin tärkeää, etteivät he etene minkään päätöksen kanssa, ennen kuin ykseys on saavutettu.

Herra opetti saman periaatteen ykseydestä neuvostoissa Joseph Smithille: ”Ja jokainen päätös, jonka mikä tahansa näistä koorumeista tekee, täytyy tehdä sen yksimielisellä äänellä; toisin sanoen jokaisen jäsenen kussakin koorumissa täytyy olla yhtä mieltä sen päätöksistä, jotta niiden päätöksillä olisi sama voima tai pätevyys keskenään” (OL 107:27).

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista vahvisti tämän periaatteen, kun hän opetti: ”Emme voi saada innoitusta, ellemmme ole yksimielisiä.”² Kun olemme yhtä tarkoituksessa ja rukouksessa, me luomme Pyhän Hengen johdatukselle ja innoitukselle otollisen ilmapiirin.

Kotona

Ykseyden periaate pätee pappeusneuvostoihin, ja se pätee avioliittoihin. Johtavat veljet ovat opettaneet, että perheneuvosto on kirkon perusneuvosto.³ Huomatkaa, etteivät he ole opettaneet, että aviomies olisi se perusneuvosto tai että vaimo olisi se perusneuvosto. Tämä neuvosto muodostuu heistä kummastakin yhdessä.

Ei ole mitenkään epätavallista, että avioparilla on vaikeuksia päästä yksimieliseen päätökseen, varsinkin kun kyseessä on jokin merkittävä asia. Edelleen kun aviopuolisot ovat kiinnostuneempia oikeassa olemisesta kuin yksimielisyyden saavuttamisesta, niin ”yhteydenpito taivaallisen Isän kanssa katkeaa, [ja yhteydenpito] katkeaa myös puolisoitten välillä. Eikä taivaallinen Isä puutu tilanteeseen. Hän ei yleensä tuppaudu sinne, mihin Häntä ei kutsuta.”⁴ Ratkaisu on siinä, että me itse asiassa kutsumme taivaallisen Isämme mukaan keskusteluihimme sen sijaan että sulkisimme Hänet pois. Jos nöyrästi toimimme yhdessä ja kuuntelemme toisiamme, me saamme Herran johdatuksen välttämättömän siunauksen.

On tärkeää tehdä yksimielisiä päätöksiä Hengen johdatuksella – varsinkin silloin kun päätös ei tunnu loogisesti parhaalta valinnalta. Presidentti George Q. Cannon (1827–1901), silloinen ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on selittänyt, että Herra vahvistaa yksimielisten johtohenkilöiden neuvonpitoa ja että Hän parantaa heidän vähemmän täydellistä suunnitelmaansa ja ”täydentää sitä viisaudellaan ja voimallaan ja tekee siitä tehokkaan”⁵. Tämä lupaus on annettu kaikille neuvostoille, myös aviopareille.

Päätöksentekoon ei kuitenkaan aina tarvita virallista menettelytapaa. Vanhin Ballard opettaa, että ”kun mies ja vaimo keskustelvat yhdessä, hekin pitävät perheneuvoston kokousta”⁶.

Kuten pappeusneuvostot pyrkivät päätöksissään ykseyteen, samoin avioliitossakin ykseys on välttämätöntä.

Lisäksi, aivan kuten Herrakaan ei käske meitä kaikessa, aviopuolisoidenkaan ei tarvitse neuvotella yhdessä jokaisesta päätöksestä. Puolisoiden tulee luottaa toinen toiseensa, kun he tekevät päivittäisiä päätöksiä, joilla ei ole iankaikkisesti juurikaan merkitystä. Herralta, pyhistä kirjoituksista ja profeettojen sanoista saamallaan johdatusella he päättävät yhdessä niistä asioista, jotka vaativat yhteistä keskustelua.

PERIAATE 2: TÄYSI OSALLISTUMINEN

Pappeusneuvostoissa

Maaailmanlaajuisessa johtajien koulutuskokouksessa marraskuussa 2010 Julie B. Beck, Apuyhdistyksen ylijohdaja, lainasi seuraavaa pyhien kirjoitusten kohtaa: ”Nimitäkää keskuuteenne opettaja, älköötäkään kaikki puhuko samanaikaisesti; vaan yksi puhukoon kerrallaan ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, kaikki olisivat rakentuneet kaikkien sanoista ja jotta jokaisella olisi yhtäläinen oikeus” (OL 88:122). Vanhin Walter F. González seitsemänkymmenen johtokunnasta jatkoi hänen kommenttiaan huomauttamalla, että osallistuminen edistää innoitusta.⁷ Kun jokaisella on yhtäläinen mahdollisuus osallistua, yksittäisten ihmisten yhdistyneet ajatukset vahvistuvat.

Kotona

Osallistumisen periaate opettaa meille, kuinka tärkeää on, että kumpikin puoliso osallistuu päätöksentekoprosessiin. Ei riitä, että toinen puoliso tekee kaikki päätökset ja toinen on vain samaa mieltä. Aviopari menestyy paremmin, kun kumpikin puoliso etsii innoitusta ja sitten kuuntelee toinen toisensa ajatuksia ja tunteita.

Presidentti Howard W. Hunter (1907–1995) on sanonut: ”Mies, jolla on pappeus, hyväksyy vaimonsa kumppanikseen kodin ja perheen johtamisessa ja kertoo hänelle kaikista siihen liittyvistä päätöksistä ja antaa hänen täysin osallistua niihin. – – Herra tarkoitti, että vaimo olisi miehelle avuksi eli kumppani, joka on yhdenvertainen ja välttämätön ja täysivaltainen.”⁸ Meidät on luotu auttamaan toisiamme. Kun kutsumme puolisoamme osallistumaan ja

hyväksymme sen, voimme päästä osallisiksi yhdestä avioliiton tuomista suurenmoisista eduista.

PERIAATE 3: VANHURSKAS JOHTAMINEN

Pappeusneuvostoissa

On ehdottoman tärkeää ymmärtää *johtamisen* oikea merkitys, jotta pappeusneuvosto toimisi tehokkaasti. Ne, jotka toimivat johtajina, valvovat seurakuntaa (ks. Alma 6:1) ja ovat vastuussa sen varmistamisesta, että ykseyttä, tasaverstaista osallistumista ja muita neuvonpidon periaatteita noudatetaan. Vanhin Ballard muistuttaa meille, että ”ne, joilla on pappeus, eivät saa koskaan unohtaa, että heillä ei ole mitään oikeutta käyttää pappeuden valtuutta kuin nuijaa toisten pään yläpuolella – –. Pappeus on palvelemista eikä orjuutusta varten; se on myötätuntoa eikä pakkoa; huolenpitoa eikä hallitsemista. Ne, jotka ovat toista mieltä, toimivat pappeuden valtuuden ehtojen ulkopuolella.”⁹

Vanhin Ballard muistuttaa meille, että ”ne, joilla on pappeus, eivät saa koskaan unohtaa, että heillä ei ole mitään oikeutta käyttää pappeuden valtuutta kuin nuijaa toisten pään yläpuolella”.

Kotona

Aviomiehen patriarkallinen velvollisuus henkilönä, joka johtaa kotona, ei ole hallita muita vaan varmistaa, että avioliitto ja perhe menestyvät. Presidentti David O. McKay (1873–1970) on selittänyt, että jonakin päivänä jokainen mies kutsutaan henkilökohtaiseen pappeuspuhutteluun Vapahtajan luo: ”Ensimmäiseksi Hän pyytää teitä tekemään tiliä suhteestanne vaimonne kanssa. Oletteko te aktiivisesti pyrkineet tekemään hänet onnelliseksi ja varmistamaan, että hänen tarpeensa yksilönä ovat täyttyneet?”¹⁰

Mies on tilivelvollinen kasvusta ja onnellisuudesta avioliitossaan, mutta tämä tilivelvollisuus ei anna hänelle määräysvaltaa vaimoonsa nähden. Kumpikin on

vastuussa avioliitosta. Vanhurskaassa avioparin neuvostossa kummallakin puolisoilla on hyveitä, jotka – kun niitä hyödynnetään – auttavat heitä keskittymään toinen toiseensa.

Voimme tutkia joitakin näistä hyveistä kohdasta OL 121:41: ”Mitään valtaa ja vaikutusvaltaa ei voi eikä saa pitää yllä pappeuden avulla, ainoastaan taivuttelemalla, pitkämielisyydellä, lempeydellä, sävyisyydellä ja vilpittömällä rakkaudella.”

Me emme voi käyttää pappeutta vallan ja vaikutusvallan vahvistamiseen. Sen vuoksi me emme voi käyttää jumalattomia keinoja valta-aseman luomiseen avioliitossa. Todellinen voima tulee vain kun työskentelemme yhdessä vanhurskaudessa ja siten tulemme kelvollisiksi saamaan siunauksia Herralta.

IANKAIKKISEN AVIOLIITON RAKENTAMISTA

Avioparien, joilla on vaikeuksia itsehillinässä tai joilla on riitaa ajankäytöstä, rahan käytöstä, lastenkasvatuksesta, puolison sukulaisten kanssa toimeentulemisesta tai mistä tahansa muusta asiasta, tulee ehkä miettiä uudelleen niitä perustavanlaatuisia periaatteita, joita he ovat päättäneet noudattaa avioliitossaan. Voivatko he parantaa avioliittoaan luomalla mallin, jossa he neuvottelevat yhdessä vilpittömästi rakkautta osoittaen?

Ykseyden, osallistumisen ja vanhurskaan johtamisen periaatteiden ansiosta me voimme päästä asianmukaiseen yhteisymmärrykseen

puolisomme kanssa ja luoda elämäämme Hengelle otollisen ilmapiirin. Rakkauten ja ystävällisyyden hyveiden noudattaminen lieventää monia riitoja, johtaa syvempään tyytyväisyyteen avioliitossa ja luo suhteen, joka voi kestää läpi iankaikkisuuden. ■

VIITTEET

1. *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family*, 1997, s. 18–19; ks. myös "Neuvonpito neuvostojemme kanssa", *Valkeus*, heinäkuu 1994, s. 27.
2. David A. Bednar, julkaisussa "Panel Discussion", *2010 Worldwide Leadership Training Meeting*, lds.org/broadcasts/archive/worldwide-leadership-training/2010/11.
3. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 225.
4. Ks. M. Russell Ballard, "Perheneuvostot: vanhin ja sisar Ballardin haastattelu", *Liahona*, kesäkuu 2003, s. 17.
5. *Gospel Truth: Discourses and Writings of George Q. Cannon*, toim. Jerreld L. Newquist, 1957, s. 163.
6. "Perheneuvostot", s. 14.
7. Ks. "Panel Discussion", *2010 Worldwide Leadership Training Meeting*.
8. Ks. "Vanhurskas aviomies ja isä", *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 49.
9. "Voimaa neuvonpidosta", *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 75.
10. Robert D. Halesin lainaamana julkaisussa "Understandings of the Heart" (puhe Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa, 15. maaliskuuta 1988, s. 8), speeches.byu.edu.

Vanhurskaassa avioparin neuvostossa kumpikin puoliso pyrkii kunnioituksen, ystävällisyyden ja täyden osallistumisen avulla rakentamaan suhdetta ja tavoittelemaan ykseyttä.

Pappeuden

KUNNIA JA JÄRJESTYS

Presidentti Boyd K. Packer

kahdentoista apostolin koorumin presidentti

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on sanonut: ”Pappeuden valtuus ja voima muodostavat perustan kaikelle, mitä me kirkossa teemme.”¹ Yli nelikymmenvuotisen palvelutyönsä aikana kahdentoista koorumin jäsenenä presidentti Packer on käsitellyt tätä lausumaa yksityiskohtaisesti puhuen laajasti pappeudesta – sen tärkeydestä, sen asianmukaisesta käytöstä ja sen avaimista. Seuraavat otteet tähdentävät joitakin hänen merkittäviä opetuksiaan pappeudesta ja sisältävät hänen todistuksensa Herran Jeesuksen Kristuksen apostolina.

Pappeuden avaimet

”**V**uonna 1976 Kööpenhaminassa pidettiin aluekonferenssi. Päätöskokouksen jälkeen presidentti Spencer W. Kimball [1895–1985] halusi käydä Vor Frue -kirkossa, jossa ovat Thorvaldsenin patsaat Kristuksesta ja kahdestatoista apostolista. – –

Kirkon etuosassa alttarin takana on tuttu Kristus-patsas kädet ojennettuina eteenpäin ja hieman levälleen kämmenissä näkyvine nauhanjälkineen ja kyljessä erittäin selvästi havaittavine haavoineen. Kummallakin puolella on apostolien patsaat, Pietari edessä oikealla ja muut apostolit järjestyksessä.

Suurin osa ryhmästäimme oli lähellä kappelin takaosaa vahtimestarin kanssa. Minä seisoin etuosassa presidentti Kimballin seurassa Pietarin patsaan edessä vanhin Rex D. Pinegarin ja

Kööpenhaminan vaarnan johtajan Johan Helge Benthinin kanssa.

Pietarin kädessä marmorin veistettynä on raskas avainnippu. Presidentti Kimball näytti noita avaimia ja selitti, minkä vertauskuva ne ovat. Sitten eleellä, jota en koskaan unohda, hän kääntyi vaarnanjohtaja Benthinin puoleen, osoitti tätä epätavallisen lujasti sormellaan ja sanoi: ’Haluan, että kerrot jokaiselle Tanskassa, että minulla on avaimet! Meillä on *oikeat* avaimet, ja me käytämme niitä joka päivä.’

En koskaan unohda tuota julistusta, tuota profeetan todistusta. Vaikutus oli hengellisesti voimallinen. Tunsin sen tehon fyysisesti.

Me kävelimme kappelin takaosaan, jossa muu ryhmä seiso. Patsaita osoittaen presidentti Kimball sanoi ystävälliselle vahtimestarille: ’Nuo ovat kuolleita apostoleja.’ Minua osoittaen hän sanoi: ’Tässä meillä on *eläviä*

Pappeudella ei ole sitä vahvuutta, joka sillä pitäisi olla, eikä sillä tule olemaankaan, ennen kuin pappeuden voima on lujasti kiinni perheissä.

apostoleja. Vanhin Packer on apostoli. Vanhin Thomas S. Monson ja vanhin L. Tom Perry ovat apostoleja, ja minä olen apostoli. Me olemme eläviä apostoleja.

Uudessa testamentissa kerrotaan seitsenkymmenistä, ja tässä on kaksi elävää seitsenkymmentä, vanhin Rex D. Pinegar ja vanhin Robert D. Hales.¹

Vahtimestari, joka ei ollut tähän mennessä ilmaissut mitään tunteita, oli äkkiä kyynelissä.

Minä tunsin kokeneeni jotakin ainutlaatuista.”²

Pappeus ei ole jaollinen

”Pappeus on suurempaa kuin mikään sen viroista. Kun joku aluksi saa Aaronin tai Melkisedekin pappeuden, se annetaan hänelle kätten päällepanemisella. Kun hänelle on annettu pappeus, hänet asetetaan johonkin pappeuden virkaan. Kaikki virat saavat valtutensa pappeudesta.

Pappeus ei ole jaollinen. Vanhimmalla on yhtä paljon pappeutta kuin apostolilla (ks. OL 20:38). Kun mies saa pappeuden, hän saa sen kokonaan. Pappeudessa on kuitenkin

virkoja – valtuuden ja vastuun jakoa. Pappeudenhaltija voi käyttää pappeuttaan sen viran oikeuksien mukaan, johon hänet on asetettu tai erotettu. – –

Jokaisella, jolla on Melkisedekin pappeus eli korkeampi pappeus, on myös Aaronin pappeuden eli vähäisemmän pappeuden koko valtuus.”³

Valmistava pappeus

”Nimitys vähäisempi pappeus ei mitenkään merkitse, että Aaronin pappeuden merkitys olisi vähäinen. Herra on sanonut, että se on välttämätön Melkisedekin pappeudelle (ks. OL 84:29). Jokaisen korkeamman pappeuden haltijan tulisi pitää suurena kunniana, että hän saa suorittaa Aaronin pappeuden toimituksia, sillä niillä on suuri hengellinen merkitys.

Minä olen kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä jakanut sakramenttia. Vakuutan teille, että se on ollut minulle suuri kunnia ja olen tuntenut itseni sanomattoman nöyräksi tehdessäni sitä, mitä joku saattaisi pitää rutiini-tehtävänä. – –

Entisajan ihmiset odottivat Kristuksen sovitusta toimittaessaan uhreja. Me muistelemme samaa tapahtumaa sakramenttitoimituksessa.

Sekä uhraaminen aiemmin että sakramentti myöhemmin keskittyvät Kristukseen, Hänen verensä vuodattamiseen ja sovitukseen, jonka Hän toteutti meidän syntiemme tähden. Sekä silloin että nykyään valtuus näiden toimitusten suorittamiseen kuuluu Aaronin pappeudelle.

Tämä on todellakin pyhä vastuu ja liittää teidät noiden Herran muinaisten palvelijoiden veljesjoukkoon. Ei ihme, että tunnemme itsemme niin nöyriksi osallistuessamme Aaronin pappeudelle määrättyihin toimituksiin. – –

Muutammat teistä, jotka nyt istuvat siellä diakoneina, opettajina ja pappeina, istuvat jonakin päivänä täällä apostoleina ja

profeettoina ja johtavat kirkkoa. *Teidän täytyy valmistautua.*

Aaronin pappeutta voidaan todellakin oikeutetusti kutsua valmistavaksi pappeudeksi.”⁴

Kehotus tuleville vanhimille

”Vanhimman virka on kunniakas ja arvokas kutsumus, johon kuuluu hengellistä valtuutta ja voimaa. Nimitys ’tuleva’ ilmaisee toivoa, optimismia ja mahdollisuutta. Puhun tänään heille – tietoisena siitä, että joukossanne voi olla monia muita, joita sanani koskevat. – –

Jos palaatte siihen ympäristöön, missä puhutaan hengellisistä totuuksista, ajatuksenne tulevat täyttymään sillä, minkä luulitte menetetyn. Esiin tulee asioita, jotka ovat olleet hautautuneena vuosikausien käyttämättömyyden ja epäaktiivisuuden alle. Kykynne ymmärtää niitä herää eloon. – –

Jos teette vaellusmatkanne takaisin pyhien pariin, niin pian ymmärrätte jälleen innoituksen kieltä. Ja pikemmin kuin arvaattekaan teistä tuntuu kuin ette koskaan olisi olleetkaan poissa. Kuinka tärkeätä teidän onkaan ymmärtää, että jos te palaatte, tilanne voidaan saada sellaiseksi, kuin ette milloinkaan olisi poissa olleetkaan. – –

Pian tunnette olonne eheäksi ja hyväksytyksi Hänen kirkossaan ja Hänen valtakunnassaan. Silloin saatte tietää, kuinka paljon teitä tarvitaan täällä ja kuinka voimakas teidän kokemuksen äänenne voi olla muita pelastettaessa.”⁵

Tehtävät pappeudessa

”Esitettävä kutsu on enemmän kuin pyyntö tai toivomus. Se on Herralta tullut kutsu, joka esitetään Hänen valitun palvelijansa välityksellä. Vuosia sitten presidentti Spencer W. Kimballilla, joka siihen aikaan oli vaarnanjohtajana Arizonassa, oli eräs kokemus hänen esittäessään kutsun tehtävään. Vaarnan

Nuorten Miesten järjestön johtokuntaan tarvittiin henkilö. Vaarnanjohtaja Kimball lähti työpöytänsä äärestä pankista, käveli jonkin matkan päähän erääseen liikkeeseen ja kysyi: ’Jack, miltä sinusta tuntuisi olla vaarnan Nuorten Miesten johtaja?’

Jack vastasi: ’Ei, Spencer, et voi tarkoittaa minua.’

Vaarnanjohtaja Kimball sanoi: ’Tietysti tarkoitan. Olet nuori mies ja tulet juttuun nuorten kanssa. Sinusta tulisi oikein hyvä johtaja.’

Sitten seurasi vaarnanjohtaja Kimballin mielestä hyvin ikävä keskustelu, koska Jack torjui kutsun. Vaarnanjohtaja Kimball palasi pankkiin ja istuutui pöytänsä ääreen harmittelemaan epäonnistumistaan. Sitten hän ymmärsi asian. Hän lähti pöytänsä äärestä, käveli saman matkan – samalle ovelle, saman miehen luo – kutsui häntä koko nimeltä ja sanoi: ’Viime sunnuntaina vaarnan johtokunta kokoontui miettimään, kenet tulisi kutsua Nuorten Miesten johtokuntaan. Me rukoulimme siitä ja puhuimme siitä. Viimein polvistuimme rukoukseen, kysyimme siitä ja saimme Herralta innoituksen, että sinut pitäisi kutsua tuohon tehtävään. Herran palvelijana olen tuomassa sinulle tätä kutsua.’

Jack sanoi: ’No, Spencer, jos sinä kerran esität sen tuolla tavalla.’

Ja vaarnanjohtaja Kimball sanoi: ’Minä esitän sen tuolla tavalla.’”⁶

”Jokaisen vanhimman tulee tietää, että kutsu kirkon tehtävään on enemmän kuin kehoitus tai pyyntö, jopa enemmän kuin tehtävä. Liian usein kuulemme sellaisia ilmaisuja kuin ’Minua on pyydetty palvelemaan neuvonantajana vanhinten koorumin johtokunnassa’. Olisi parempi sanoa: ’Minut on kutsuttu palvelemaan neuvonantajana.’

Me emme kutsu itseämme virkoihin kirkossa. Sen sijaan me vastaamme niiden kutsuun, jotka johtavat meitä. Niillä, joilla on johtotehtävä, on vastuuna rukoillen neuvotella

Pappuus ei ole jaollinen. Vanhimmallalla on yhtä paljon pappeutta kuin apostolilla. Kun mies saa pappeuden, hän saa sen kokonaan. Pappeudessa on kuitenkin virkoja – valtuuden ja vastuun jakoa.

Pappeuden voima saadaan elämällä uskollisesti ja kuuliaisesti liittoja kunnioittaen. Se lisääntyy, kun pappeutta käytetään vanhurskaudessa.

Herran kanssa siitä, mikä on Hänen tahtonsa jostakin kirkon virasta. Silloin ilmoituksen periaate on toiminnassa. Sitten kutsun esittää johtava virkamies, joka toimii Herran puolesta.”⁷

Asettamisen tärkeys

”Pappeus annetaan asettamalla eikä vain tekemällä liitto tai saamalla siunaus. Näin on ollut aikain alusta. Huolimatta siitä, mitä saatetaan olettaa tai luulla tai päätellä mistä tahansa, mitä on sanottu tai kirjoitettu ennen tai nyt, asettaminen pappeuden virkaan on tapa, ainoa tapa, jolla pappeus on annettu tai nyt annetaan.

Ja pyhät kirjoitukset tekevät hyvin selväksi sen, että ainoan pätevän pappeuteen asettamisen voi suorittaa sellainen henkilö, jolla on valtuus, ja – – kirkko [tietää], että hänellä on valtuus ja että kirkon johtajat ovat asettaneet hänet asianmukaisella tavalla’ (OL 42:11). – –

Älkää sivuuttako tätä yhtä yksinkertaista, ilmeistä ja ehdotonta totuutta: pappeus annetaan aina ja alati siten, että joku, jolla on asianmukainen valtuus ja jonka kirkko tietää saaneen tuon valtuuden, asettaa ihmisen siihen. Ja vaikka pappeus on annettu, ihmisellä ei ole valtuutta mihinkään muuhun kuin siihen, mikä liittyy juuri siihen virkaan, johon hänet on asetettu. Nuo rajoitukset koskevat myös sitä virkaa, johon henkilö erotetaan. Ilman valtuutta suoritettut pappeuteen asettamiset tai sen virkoihin erottamiset eivät anna mitään, eivät pappeuden voimaa eivätkä valtuutta.”⁸

Pappeuden voima

”Olemme onnistuneet oikein hyvin jakamaan pappeuden *valtuutta*. Pappeuden valtuutta on sijoitettu nyt lähes kaikkialle. Meillä on vanhinten ja ylipappien koorumeja kautta maailman. Mutta pappeuden *valtuuden*

jakaminen on kiiruhtanut mielestäni pappeuden *voiman* jakamisen edelle. Pappeudella ei ole sitä vahvuutta, joka sillä pitäisi olla, eikä sillä tule olemaankaan, ennen kuin pappeuden *voima* on lujasti kiinni perheissä niin kuin sen pitäisi olla. – –

Meillä on pappeuden valtuus. Kaiken sen jälkeen, mitä olemme korreloineet ja organisoineet, meidän tehtävämme on nyt aktivoida pappeuden *voima* kirkossa. Pappeuden *valtuus* saadaan asettamisella, pappeuden *voima* saadaan elämällä uskollisesti ja kuuliaisesti liittoja kunnioittaen. Se lisääntyy, kun pappeutta käytetään vanhurskaudessa.

Isät, muistuttaisin teitä kutsumuksenne pyhästä luonteesta. Teillä on suoraan Jumalalta saatu pappeuden voima suojella kotianne. Tulee hetkiä, jolloin tuo voima on ainoa suoja perheellenne vastustajan ilkeilyä vastaan. Saatte Herralta opastusta Pyhän Hengen lahjan avulla.”⁹

”Saamanne *voima* riippuu siitä, mitä te teette tällä pyhällä, näkymättömällä lahjalla.

Valtuutenne tulee asettamisestanne. Voimanne tulee kuuliaisuudesta ja kelvollisuudesta. – –

Pappeuden voima tulee siitä, että täytätte velvollisuutenne tavallisissa asioissa: käytte kokouksissa, otatte vastaan tehtäviä, luette pyhiä kirjoituksia, noudatatte viisauden sanaa.”¹⁰

Herran todellisia palvelijoita

”Me emme kuule pappeuden avainten käyttämisestä muissa kristillisissä kirkoissa. Tuntuu oudolta, että jotkut sanovat, ettemme ole kristittyjä, kun me olemme ainoita, joilla on valtuus ja Hänen perustamansa organisaatio.

Nykyiset kaksitoista ovat hyvin tavallisia ihmisiä. He eivät ole, kuten eivät olleet alkuperäiset kaksitoistakaan, vaikuttavia yksilöinä, mutta yhdessä kaksitoista ovat voima.

Me tulemme eri ammateista. Meitä on tiedemiehiä, lakimiehiä ja opettajia.

Vanhin [Russell M.] Nelson oli pioneerityötä tehnyt sydänkirurgi. – –

Muutamat tässä koorumissa ovat olleet sotilaita – merimies, merijalkaväkeä, lentäjiä.

He ovat olleet eri tehtävissä kirkossa: kotiopettajina, opettajina, lähetyssaarnaajina, kooruminjohtajina, piispoina, vaaranjohtajina, lähetysohjaajina, ja mikä tärkeintä, aviomiehinä ja isinä.

He ovat kaikki Jeesuksen Kristuksen evankeliumin opiskelijoita ja opettajia. Meitä yhdistää rakkautemme Vapahtajaan ja Hänen Isänsä lapsia kohtaan ja todistuksemme siitä, että Hän johtaa kirkkoa.

Miltei jokainen kahdestatoista on lähtöisin vaatimattomista oloista, aivan kuten silloin, kun Hän oli täällä. Elävät kaksitoista ovat hirtautuneet yhteen Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palvelutyössä. Kun kutsu on tullut, jokainen on jättänyt niin sanotusti verkkonsa ja seurannut Herraa.”¹¹

”Vakuutan teille, että ne neljätoista miestä, jotka on asetettu kanssani tähän virkaan, ovat todella apostoleja. Sanoessani tämän en sano sen enempää kuin mitä Herra on opettanut enkä enempää kuin mitä voidaan ilmoittaa jokaiselle, joka etsii henkilökohtaista Hengen todistusta vilpittömin sydämin ja vakain aikein.

Nämä miehet ovat Herran todellisia palvelijoita; kuunnelkaa heidän neuvojaan.”¹²

Apostolin todistus

”Minulta puuttuu monia edellytyksiä. Palvelutyössäni on niin paljon vajavaisuuksia. On vain yksi asia, yksi edellytys, joka voi sen selittää. Pietarin ja kaikkien niiden tavoin, jotka on sen jälkeen asetettu, minulla on *tämä* todistus:

Tiedän, että Jumala on Isämme. Hän esitelti Poikansa Jeesuksen Kristuksen Joseph Smithille. Julistan teille, että minä tiedän, että

Jeesus on Kristus. Tiedän, että Hän elää. Hän syntyi ajan keskipäivänä. Hän opetti evankeliumiaan ja Häntä koeteltiin. Hän kärsi ja Hänet ristiinnaulittiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä. Hänellä kuten Hänen Isälläänkin on liha- ja luuruumis. Hän antoi sovitushurin. Minä todistan Hänestä. Minä olen Hänen todistajansa.”¹³ ■

VIITTEET

1. ”Kuinka pappeus annetaan: Oppi, periaate ja käytäntö”, *Maailmanlaajuinen pappeusjohtajien koulutuskokous*, 21. kesäkuuta 2003, s. 1.
2. Ks. ”Kaksitoista apostolia”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 85.
3. Ks. ”Mitä jokaisen vanhimman tulee tietää – ja jokaisen sisaren samoin: Pappouden hallinnon periaatteiden alkeet”, *Valkeus*, marraskuu 1994, s. 17.
4. Ks. ”Aaronin pappeus”, *Valkeus*, huhtikuu 1982, s. 57–59.
5. Ks. ”Vetoamus tuleville vanhimille”, *Valkeus*, kesäkuu 1977, s. 10–12.
6. Ks. ”Kuinka pappeus annetaan”, s. 1–2.
7. Ks. ”Mitä jokaisen vanhimman tulee tietää – ja jokaisen sisaren samoin”, s. 21.
8. Ks. ”Temppeli, pappeus”, *Valkeus*, heinäkuu 1993, s. 20.
9. ”Pappouden voima”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 7, 9.
10. Ks. ”Aaronin pappeus”, s. 60–61.
11. Ks. ”Kaksitoista apostolia”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 85.
12. Ks. ”Kaksitoista apostolia”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 7–8.
13. Ks. ”Kaksitoista apostolia”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 87.

Isät, muistuttaisin teitä kutsumuksenne pyhästä luonteesta. Teillä on suoraan Jumalalta saatu pappeuden voima suojella kotianne.

Sinun velvollisuutesi AARONIN PAPPEUDESSA

Sinut on asetettu Aaronin pappeuteen.

Mitä sinun odotetaan nyt tekevän?

Paul VanDenBerghe

kirkon lehdet

Saatat olla aivan uusi diakoni, vasta viime sunnuntaina asetettu, tai opettaja, joka auttaa valmistamaan sakramentin joka viikko. Tai saatat olla varsin kokenut pappi, joka on perillä palvelutempauksista sekä nuorempien opettajien ja diakonien ohjaamisesta näiden uusissa velvollisuuksissa. Mutta kaikilla pappeudenhaltijoilla on yhteinen kutsu Herralta: ”Jokainen oppikoon nyt velvollisuutensa ja toimimaan virassa, johon hänet on nimitetty, kaikessa uutteruudessa” (OL 107:99).

Mutta mistä voit oppia lisää tästä velvollisuudesta? Ensimmäisenä sinun pitäisi etsiä tietoa pyhistä kirjoituksista. Erityisesti sinun tulee tutkia Opin ja liittojen lukuja, joissa Aaronin pappeuden velvollisuudet esitetään pääpiirteittäin: OL 20:46–60, 72–79 ja OL 84:111.

Toinen suurenmoinen lähdeaineisto on kirjanen *Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan: Aaronin pappeuden haltijat*. Tässä kirjasessa pappeusvelvollisuutesi jaetaan kolmeen ryhmään: 1) ”Suorita

pappeuden toimituksia”, 2) ”Palveltoisia” ja 3) ”Kutsu kaikkia tulemaan Kristuksen luokse”. ”Pappeusvelvollisuudet” -osiossa kunkin viran – diakoni, opettaja ja pappi – kohdalla on lisää pyhien kirjoitusten kohtia tutkittavaksi ja ehdotuksia oman suunnitelmasi laatimiseen, jotta voit paremmin ymmärtää pappeusvelvollisuutesi.

Katsotaanpa lyhyesti joitakin Aaronin pappeuden haltijoiden tärkeimpiä velvollisuuksia.

Diakonit

Diakoni on hyvänä esimerkkinä muille kooruminsa jäsenille ja muille kirkon jäsenille. Hän elää vanhurskaasti ja pysyy kelpoisena käyttämään pappeutta.

Hän jakaa sakramentin. Tämä on yksi pyhimpiä diakonin velvollisuuksia. Kun diakoni hoitaa tätä velvollisuutta, hän edustaa Herraa. Hänen tulee olla kelpoinen antamaan sakramentin vertauskuvat kirkon jäsenille. Hänen tulee pukeutua ja toimia tavalla, joka kuvastaa sakramentin pyhää luonnetta. Mahdollisuuksien

Asettaminen Aaronin pappeuteen suo erityisiä oikeuksia, tehtäviä ja velvollisuuksia. Voit oppia, mitä ne ovat, käännyttä ensin pyhien kirjoitusten puoleen. Toinen suurenmoinen lähdeaineisto on kirjanen *Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan: Aaronin pappeuden haltijat*.

mukaan hänen tulee käyttää valkoista paitaa.

Diakoni toimii pysyvänä palvelijana, joka on nimitetty valvomaan seurakuntaa (ks. OL 84:111). Hänen tulee myös varoittaa, selittää, kehottaa, opettaa ja kutsua kaikkia tulemaan Kristuksen luokse (ks. OL 20:59). Tähän tehtävään sisältyy ystäväystymistä koorumin jäseniin ja muihin nuoriin miehiin, kirkon kokouksista tiedottamista jäsenille, puheen pitämistä kokouksissa, evankeliumista kertomista ja todistamista.

Hän auttaa piispaa ajallisten asioiden hoitamisessa (ks. OL 107:68). Tähän tehtävään voi sisältyä paastouhrien keräämistä, huolenpitoa köyhistä ja tarvitsevista, huolenpitoa seurakuntakeskuksesta ja sen piha-alueesta sekä toimimista piispan lähettinä kirkon kokouksissa.

Hän osallistuu koorumin opetukseen olemalla aktiivinen evankeliumin oppija. Muita velvollisuuksia ovat seuraavat: auttaa jäseniä täyttämään näiden ajallisia tarpeita, valmistautua palvelemaan lähetystyössä ja

KOHOTKAA YLEVÄÄN MITTAANNE

”Me kutsumme teitä hienoja nuoria veljiä utterasti pyrkimään siihen, että synnytte uudesti. Rukoilkaa tätä voimallista muutosta elämääne. Tutkikaa pyhiä kirjoituksia. Enemmän kuin mitään muuta tuntekaa halua tuntea Jumala ja tulla Hänen pyhän Poikansa kaltaisiksi. Nauttikaa nuoruudestanne mutta jättäkää se, ’mikä kuuluu lapsuuteen’.

Karttakaa karkeaa ja joutavaa lörpöttelyä.

Paetkaa kaikkea pahaa.

Välttäkää kiistaa.

Tehtkää parannusta siinä, missä se on tarpeen.

Tämä auttaa teitä kohoamaan miehuutenne ylevään mittaan. Teistä tulee rohkeita, luotettavia, nöyriä, uskovia ja hyviä. Ystävät ihailevat teitä, vanhemmat ylistävät teitä, pappeuden veljet luottavat teihin ja nuoret naiset ihannoivat teitä, ja teidän ansiostanne heistä tulee entistä parempia. Jumala kunnioittaa teitä ja siunaa teidän pappeuden palvelutyötänne *voimalla korkeudesta.*”

Ks. piispa Keith B. McMullin, toinen neuvonantaja johtavassa piispakunnassa, ”Aaronin pappeuden voima”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 48–49.

tehdä lähetystyötä, tukea ja auttaa koorumin johtajaa, aktivoida koorumi-ikäisiä nuoria miehiä ja opiskella evankeliumia.

Opettajat

Opettajalla on kaikki diakonin tehtävät. Hänellä on myös seuraavat tehtävät:

Hän valmistaa sakramentin. Opettajien tehtävänä on aina huolehtia sakramentti valmiiksi sakramenttikousta varten. Sakramentin valmistaminen on hyvä esimerkki siitä, että palvelee odottamatta saavansa kiitosta siitä. Jäsenet eivät usein käsitä, että opettajat valmistavat sakramentin, mutta palvelu kuitenkin suoritetaan, ja Herra on mielissään, koska se on todellista palvelua.

”Opettajan velvollisuutena on valvoa aina seurakuntaa ja olla sen kanssa ja vahvistaa sitä” (OL 20:53). Yksi tapa, jolla hän tekee niin, on palveleminen kotiopettajana.

Hänen on määrä ”katsoa, ettei seurakunnassa ole mitään pahuutta eikä kovuutta toisia kohtaan, ei valehtelemista, panettelua eikä pahan puhumista” (OL 20:54). Tähän tehtävään kuuluu se, että on rauhan-tekijänä auttamalla jäseniä tulemaan toimeen toinen toisensa kanssa. Hänen tulee kannustaa lähipiirissään olevia näkemään aina muissa hyvää.

Hänen on määrä ”katsoa, että seurakunta kokoontuu usein yhteen, ja katsoa myös, että kaikki jäsenet tekevät velvollisuutensa” (OL 20:55). Osa tätä tehtävää on sitä, että kutsuu muita käymään kirkossa.

Papit

Papilla on kaikki diakonin ja opettajan tehtävät. Hänellä on myös seuraavat tehtävät:

Hän palvelee sakramenttipöydän ääressä. Sakramentin toimittamisen kunnia annetaan papeille, jotka lausuvat sakramenttirukoukset. Papin tulee tuntea sakramenttirukoukset, pukeutua asianmukaisesti ja pestä kätensä ennen tämän toimituksen suorittamista. Ennen kaikkea papin tulee olla kelpollisia suorittamaan tämä pyhä toimitus Vapahtajan edustajina.

Lisäksi papin velvollisuutena on kastaa, kun hän on saanut valtuutuksen piispalta tai seurakunnanjohtajalta (ks. OL 20:46). Kaste asianmukaisella valtuudella on yksi tärkeimpiä ja

pyhimpiä toimituksia kirkossa, sillä se on toimitus, jossa meistä tulee kirkon jäseniä, saamme syntimme anteeksi ja astumme selestisen valtakunnan polulle.

”Papin velvollisuutena on saarnata, opettaa, selittää [ja] kehottaa” (OL 20:46). Tämä tarkoittaa, että pappi kutsutaan opettamaan muille evankeliumin periaatteita. Ja opettaakseen evankeliumin periaatteita hänen täytyy tietenkin ensin oppia, mitä ne ovat. Tämä vastuullinen tehtävä on suurena apuna, kun hän valmistautuu palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä.

Hänen tulee ”käydä jokaisen jäsenen kodissa ja kehottaa heitä rukoukseen ääneen ja salassa ja huolehtimaan kaikista perhevelvollisuuksista” (OL 20:47). Pappi tekee tämän täyhtäessään tehtävänsä kotiopettajana ja käydessään hänelle tehtäväksi annettujen perheiden luona.

Hänellä on valtuus antaa Aaronin pappeus ja asettaa muita papeiksi, opettajiksi ja diakoneiksi mutta vain kun hän on saanut valtuutuksen piispalta tai seurakunnanjohtajalta (ks. OL 20:48). Valta Aaronin pappeuden antamiseen on pyhä.

Nuoret naiset ja pappeus

Vaikka pappeuden valtuus annetaan vain kelvollisille miespuolisille kirkon jäsenille, pappeuden siunaukset ovat tarjolla kaikille – ja nämä siunaukset ovat samat miehille ja naisille, pojille ja tytöille, rikkaille ja köyhille. Kaikilla Jumalan lapsilla on etuoikeus saada samat pelastavat pappeuden toimitukset.

Jumalan valittuina tyttärinä kaikki nuoret naiset, jotka on kastettu, ovat myös saaneet Pyhän Hengen lahjan. Heillä on oikeus tavoitella Hengen lahjoja, kuten ”kielillä puhumisen, profetian, ilmoituksen, näkyjen, parantamisen, kielten tulkitsemisen ja niin edelleen [lahjoja]” (UK 7), ja saada niitä siunaukseksi. Kun nuoret naiset elävät vanhurskaasti ja pyrkivät palvelemaan muita ottamalla vastaan ja kehittämällä itsessään näitä Hengen lahjoja, heidän hyvä esimerkinsä vaikuttaa voimallisesti heidän lähipiirissään oleviin nuoriin miehiin.

Kuinka nuoret naiset voivat auttaa nuoria miehiä olemaan kelvollisia pappeudenhaltijoita? Eräs nuori mies vastasi: ”Mielestäni kaksi tärkeintä asiaa, mitä he voivat tehdä, on pukeutua säädyllisesti ja olla ystävällisiä kaikille. Säädyllinen asu auttaa minua pitämään ajatukseni kurissa, ja voin puhuessani itse asiassa katsoa heitä!”

Taivaallinen Isä auttaa sinua

Kun te diakonit, opettajat ja papit opitte ymmärtämään ja täyttämään pappeusvelvollisuutenne, te koette iloa, joka tulee pappeuden toimitusten suorittamisesta, muiden palvelemisesta ja kaikkien kutsumisesta Kristuksen luokse. Sanomassaan Aaronin pappeuden haltijoille ensimmäinen presidenttikunta kirjoitti: ”Taivaallinen Isä uskoo ja luottaa sinuun suuresti, ja Hänellä on sinulle tärkeä tehtävä. Hän auttaa sinua, kun kääntynyt Hänen puoleensa rukouksessa, kuuntelet Hengen kutsukauksia, noudatat käskyjä ja pidät tekemäsi liitot.” (*Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan*, 2010, s. 5.) ■

Vaikka pappeuden valtuus annetaan vain kelvollisille miespuolisille kirkon jäsenille, pappeuden siunaukset ovat tarjolla kaikille – niin miehille kuin naisillekin.

LISÄÄ PAPPEUSVELVOLLISUUKSISTA

Sivustolla DutytoGod.Ids.org on tietoa, videoita ja kertomuksia pappeusvelvollisuuksista ja Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmasta.

MENE LÄHETYSKOTIIN!

Kun olin palannut lähetystyöstäni Norsunluurannikolta kotiin Ghanaan, heräsin seuraavana aamuna kello 6.00. Tapaamiseni vaarnanjohtajan luona, jotta hän vapauttaisi minut, oli vasta iltapäivällä, joten päätin nukkua pitkään. Juuri kun olin nukahtamaisillani, mieleeni tuli kehoitus: ”Mene Cape Coastin lähetyskotiin.” Tiesin kaupungissa sijaitsevan lähetyskodin, mutta minulla ei ollut aavistustakaan siitä, miksi minun pitäisi mennä sinne sinä aamuna.

Näin ajateltuani minusta alkoi kovasti tuntua, että minun piti toimia vaikutelman mukaan, joten lähdin

kohti lähetyskotiä. Matkalla mietiskelin sitä, mitä sanoisin lähetysjohtajalle. Tiesin, että hän kysyisi, mitä varten olin tullut käymään, joten yritin valmistella sopivaa vastausta.

Kun saavuin paikalle, en vieläkään tiennyt vastausta. Lähetysjohtaja Melvin B. Sabey kutsui minut toimistoonsa luullen, että olin tullut sinne, jotta hän vapauttaisi minut. Esitettyään muutamia kysymyksiä lähetysjohtaja Sabey kehotti minua menemään vaarnanjohtajani luo vapautettavaksi.

”Tiedän sen, lähetysjohtaja”, minä vastasin.

Hän oli muutaman sekunnin ajan

Lähetysjohtaja esitti minulle juuri sen kysymyksen, johon olin yrittänyt löytää vastausta: ”Miksi olet täällä tänä aamuna?”

vaiti ja esitti minulle sitten juuri sen kysymyksen, johon olin yrittänyt löytää vastausta: ”Miksi olet täällä tänä aamuna, vanhin Mobio?”

”Lähetysjohtaja Sabey, siihen kysymykseen minulla ei ole sopivaa vastausta”, sanoin. ”Tänä aamuna minulle tuli vain voimakas tunne siitä, että minun pitää tulla tänne.”

Hän oli taas hetken vaiti ja sanoi sitten minulle lempeästi: ”Vanhin Mobio, sinun täällä olosi on se apu, jota eilen rukoilin.” Hän selitti, että hänen apulaisensa olivat juuri saapuneet uusien lähetysaarnajien kanssa. Heidän joukossaan oli eräs Norsunluurannikolta tullut, joka oli ensimmäinen ranskankielinen lähetysaarnaja, jonka tämä lähetysjohtaja oli koskaan ottanut vastaan, eikä lähetysjohtaja tiennyt, kuinka hän osaisi kommunikoida tämän kanssa. Sitteen hän julisti: ”Olen varma, että taivaallinen Isä kuuli huoleni eilisiltana.”

Olin viimein saanut tietää syyn aamulliseen vaikutelmaani. Menimme heti uusien lähetysaarnajien luo, ja tulkkasin Norsunluurannikolta tulleelle vanhimmalle hänen aloittaessaan lähetystyötään.

Seitsemän kuukautta myöhemmin matkustin takaisin Norsunluurannikolle uusimaan passini ja kertomaan tämän hienon kokemuksen lähetysjohtajalleni. Hän sanoi minulle: ”Me olemme väliheitä Herran käsissä. Hän tietää, kuinka ja milloin Hän käyttää meitä työssään.”

Tiedän, että jos uppoudumme taivaallisen Isän loistavaan työhön, meidän ei tarvitse kantaa huolta. Meidän tarvitsee vain noudattaa hiljaisen, vienon äänen kehoituksia ja antaa Herran johdattaa meitä. ■

Felicien Dogbo Mobio, Ghana

SEURAAVALLA KERRALLA KUUNTELIN

Erästä matkaa edeltävänä iltana olin nukahtamaisillani, kun sain tunteen siitä, että minun pitäisi ostaa vanne ja rengas 15 vuotta vanhaan tila-autoomme, jonka olimme ostaneet ilman vararengasta. Seuraavana päivänä minulla oli kiire ja unohdin tunteen. Pakkasimme autoon kolme lastamme ja tavaramme ja lähdimme ajamaan kohti isäni kotia, joka oli neljän tunnin ajomatkan päässä.

Matkalla auton rengas puhkesi. Hinautimme auton lähimpään kaupunkiin renkaanvaihtoa varten. Se maksoi kolme kertaa enemmän kuin vanteen ja renkaan ostaminen olisi maksanut kotipaikkakunnallamme, ja meiltä meni odottamiseen puolitoista tuntia. Opin arvostamaan Hengen kehotuksia ja päätin tulevaisuudessa noudattaa niitä paremmin.

Neljä vuotta ja kaksi lasta myöhemmin olimme jälleen suunnittelemassa käyntiä isäni luo, joka asui nyt 13 tunnin ajomatkan päässä. Siinä vaiheessa meillä oli toinen tila-auto, joka oli 14 vuotta vanha. Noin viikko ennen lähtöä tunsin, että minun piti ostaa autoon uusi vararengas. Muistaessani aiemman kokemukseni noudatin kehotusta. Pari päivää myöhemmin sain tunteen siitä, että minun piti ostaa kiinnityshihnoja käytettäväksi tarvikkeisiin, jotka olimme aiemmin sitoneet naruilla. Tarvitsin kaksi hihnaa, mutta ostin neljän pakkauksen. Laitoin kaksi ylimääräistä hihnaa hätäpakkauksemme.

Palatessamme kotiin isäni luota pysähdyimme ostamaan evästä. Kun olin ottamassa joitakin tavaroita auton

katolla olevasta kuljetuslaatikosta, kolmevuotias tyttäreemme koski liukuoveen. Se tipahti maahan! Olimme kiitollisia, ettei ovi osunut häneen. Olimme noin 800 kilometrin päässä kotoa perjantai-iltana, joten nostin oven paikalleen, jotta pääsisimme jatkamaan matkaamme, mutta se ei ollut tiiviisti kohdallaan ja kuulimme ajaessamme moottorietien melun. Ajoin taas tien sivuun ja varmistin oven kiinnityksen yhdellä ylimääräisellä kiinnityshihnalla.

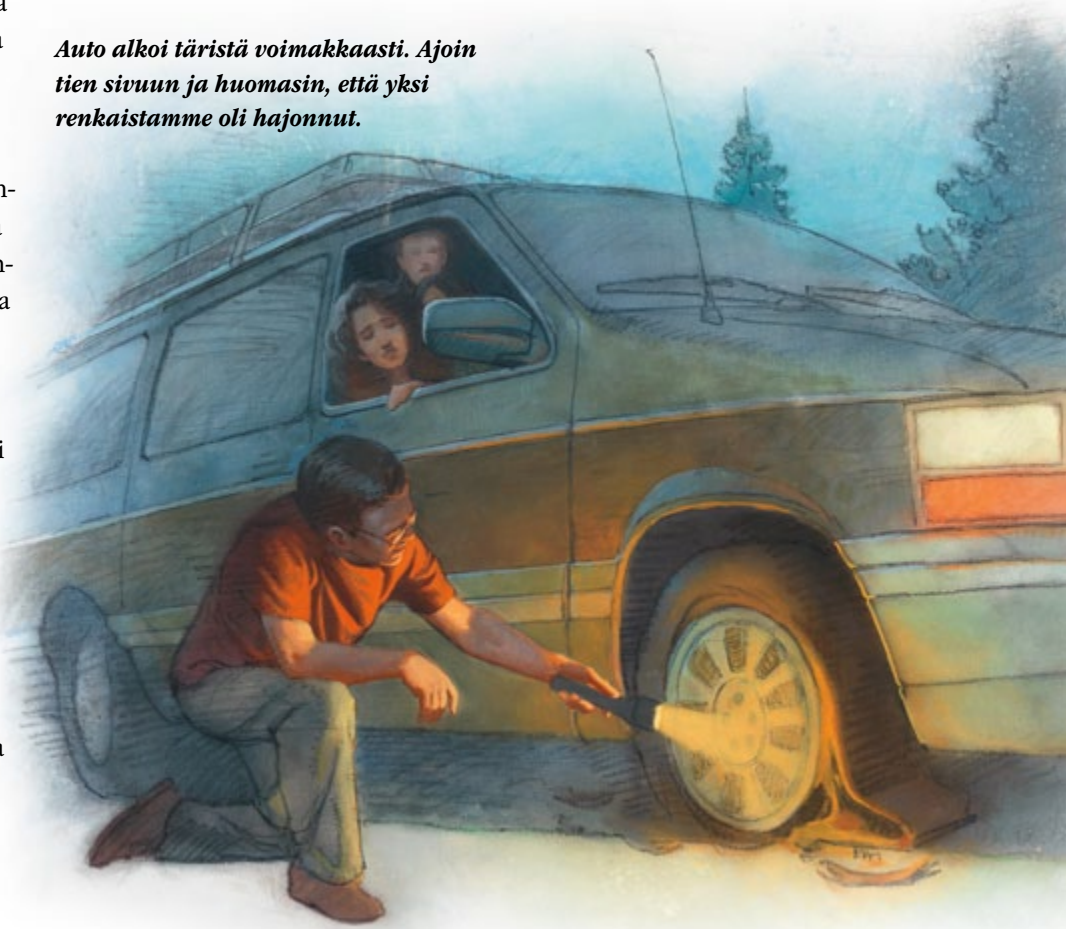
Muutama tunti myöhemmin auto alkoi täristä voimakkaasti. Tärisevän oven suunnasta kuului kova paukatus, mutta hihna piti sen paikallaan.

Auto alkoi täristä voimakkaasti. Ajoin tien sivuun ja huomasin, että yksi renkaistamme oli hajonnut.

Ajoin tien sivuun ja huomasin, että yksi renkaistamme oli hajonnut. Vaihdoin nopeasti tilalle vararengaan, jonka olin ostanut muutama viikko aiemmin, ja jatkoimme taas matkaamme.

Olen kiitollinen Pyhän Hengen kehotuksista, jotka ovat pitäneet meidät turvassa matkoillamme. Tiedän, että taivaallinen Isä varjelee meitä, jos kuuntelemme hiljaista, vienoa ääntä (ks. 1. Kun. 19:12; 1. Nefi 17:45; OL 85:6), noudatamme Hänen kehotuksiaan ja pyydämme apua, kun tarvitsemme sitä. ■

Matthew D. Flitton, kirkon lehdet

KYLVIN SIEMENIÄ

Liike-elämän etiikan kurssilla maisterintutkinto-ohjelmassani Schillerin kansainvälisessä yliopistossa Heidelbergissä Saksassa jokaista oppilasta pyydettiin pitämään lukukauden lopussa 20 minuutin suullinen esitys. Professori kysyi minulta, voisinko puhua etiikasta myöhempien aikojen pyhiin näkökulmasta.

Menin kasteelle 18-vuotiaana, ja vuosi myöhemmin minut kutsuttiin

palvelemaan lähetystyössä Brasiiliassa. Siitä asti olen edelleen kertonut monille evankeliumista.

Tiesin, että olisi haasteellista käsitellä uskonnollisia aiheita yliopistoympäristössä, mutta otin haasteen vastaan. Päätin valmistella esityksen, jossa olisi Mormon.org-sivuston tietoja.

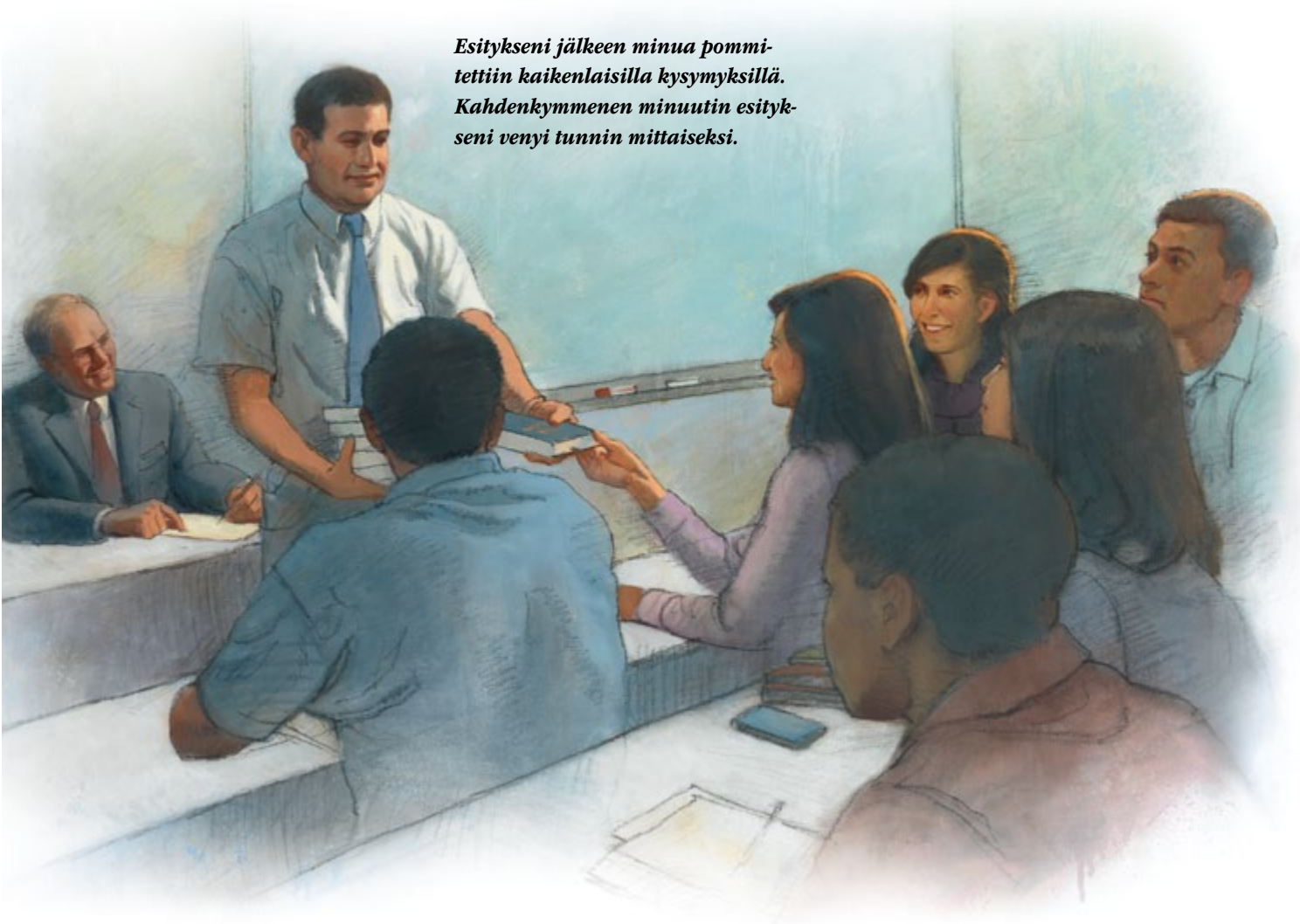
Yliopistossani on opiskelijoita eri puolilta maailmaa. Etiikan kurssini, johon osallistui 18 opiskelijaa eri

maista, kuvasti tätä erilaisuutta.

Etiikan esitykset alkoivat kahden intialaisen opiskelijan esityksillä, ja heidän jälkeensä esityksen piti Myanmarista kotoisin oleva opiskelija. Olin viimeisenä vuorossa. Puhuin perhejuhluksesta, uskonkappaleista ja muista evankeliumin aiheista. Useimmille opiskelijoille tämä oli ensimmäinen kerta, jolloin he kuuluivat kirkosta.

Lopetin todistukseeni evankeliumista ja siitä, kuinka tärkeää on tehdä oikein riippumatta ympärillämme

Esitykseni jälkeen minua pommitettiin kaikenlaisilla kysymyksillä. Kahdenkymmenen minuutin esitykseni venyi tunnin mittaiseksi.

olevasta painostuksesta. Lopuksi annoin jokaiselle Mormonin kirjan hänen omalla kielellään. Esitykseni jälkeen minua pommitettiin kaikenlaisilla kysymyksillä. Kahdenkymmenen minuutin esitykseni venyi tunnin mittaiseksi.

Seuraavana koulupäivänä eräs intialainen opiskelutoveri kertoi minulle, että esitykseni oli tehnyt häneen vaikutuksen ja että hän oli jo lukenut Mormonin kirjaa. Hänen ystävänsä, joka hänkin oli kotoisin Intiasta, pyysi myös saada Mormonin kirjan. Myöhemmin eräs ystävä Myanmarista kertoi olevansa onnellinen kuullessaan kirkosta, varsinkin opetuksia perheistä ja siveyden laista, koska hän uskoi niihin periaatteisiin. Hän lupasi lukea Mormonin kirjan.

Ystäväni Ghanasta kiittivät minua siitä, että olin kertonut heille evankeliumin palautuksesta, ja lupasivat, että yrittäisivät mennä katsomaan temppeeliä Accrassa. Ystäväni Liberiasta kertoi minulle, että sanomani oli innoittavana hänelle ja antoi hänelle toivoa tulevaisuuteen.

Olin mielissäni siitä, että Herran Henki oli vahvistanut sanomani. Me emme ehkä aina pääse näkemään omin silmin sanojemme vaikutusta, mutta tiedän, että esitykseni kurssilla kantaa hedelmää tulevaisuudessa. Toivon, että jotkut sillä kurssilla olleista ottavat jonakin päivänä vastaan evankeliumin ja tulevat väli-neiksi Herran käsissä levittääkseen palautuksen sanomaa kaikille kansakunnille, suvuille, kielille ja kansoille (ks. OL 133:37). ■

Abel Chaves, Saksa

MISTÄ TIESIT TULLA?

Kun olin 33-vuotias, aviomieheni kuoli aivokasvaimen. Yhtäkkiä olin yksinhuoltaja kasvattamassa yksin kolmea lastamme. Se oli haasteellista aikaa elämässäni, mutta Herran neuvo siitä, että ”kaikki tämä antaa sinulle kokemusta ja on sinun hyväksesi” (OL 122:7), antoi minulle rohkeutta jatkaa.

Myöhemmin solmin uuden avioliiton ja muutin uuteen seurakuntaan, jossa minut kutsuttiin Apuyhdistyksen johtajaksi. Eräänä päivänä ollessani siivoamassa taloamme sain selkeän tunteen siitä, että minun pitäisi käydä erään vähemmän aktiivisen sisaren luona, joka oli hiljattain menettänyt aviomiehensä. Karistin ajatuksen mielestäni ajatellen, että minun piti tehdä sinä päivänä muita asioita. Minua nolottaa sanoa, että sain saman tunteen vielä kaksi kertaa, ennen kuin lopulta toimin sen mukaan.

Kun saavuin tämän sisaren talon luo sinä iltana, oli pimeää. Soitin ovikelloa ja odotin. Koputin kuuluvasti ja odotin vielä hetken.

Kun käännyn lähteäkseni, kuistin valo syttyi ja hitaasti ovi avautui. Sisar kurkisti empivästi ovenraosta. En koskaan unohda, mitä hän kysyi: ”Mistä tiesit tulla?” Hän kertoi minulle, että koko päivän hän oli itkenyt ja hänestä oli tuntunut, ettei hän pystyisi jatkamaan ilman aviomiestään.

Juttelimme sinä iltana pari tuntia. En muista paljoakaan, mitä puhuimme, mutta muistan sanoneeni hänelle: ”Tiedän todellakin, mitä tällä hetkellä koet.” Vakuutin hänelle, että hänen olonsa helpottuisi ajan mittaan

Kun käännyn lähteäkseni, kuistin valo syttyi ja hitaasti ovi avautui. Sisar kurkisti ovenraosta.

ja että Herra huolehtisi hänestä. Samalla kun puhuimme, huomasin, että murheellinen katse hänen kasvoillaan oli muuttunut ilmaisemaan rauhaa.

Keskustelumme päätteeksi halusin häntä sydämellisesti. Tunsin suurta kiitollisuutta siitä, että minua oli kehoitettu käymään hänen luonaan. Tiedän, että rakastava taivaallinen Isämme oli suonut minun auttaa Häntä auttamaan tätä suloista sisarta hänen hätänsä hetkenä. ■

Sherrie H. Gillett, Utah, USA

Kokoonnumme USKON ykseydessä

Nuorten aikuisten keskuksset tarjoavat mahdollisuuksia oppia evankeliumia, olla sosiaalisessa kanssakäymisessä, tehdä lähetystyötä ja aktivoida.

Stephanie J. Burns

Barbara Matovu Ugandasta. Sam Basnet Nepalista. Ja Elisabeth Olsen Norjasta. Kolme erilaista ihmistä, kolme erilaista maata. Silti Barbara, Sam ja Elisabeth ovat kaikki kokoontuneet yhteen paikkaan, nuorten aikuisten keskukseseen Oslossa Norjassa. Heitä yhdistää yksi totuus: Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi.

Nämä kolme ovat liittyneet kirkkoon Oslossa ja osallistuneet lähetystyöoppiaihisiin nuorten aikuisten keskuksessa. Oslossa olevan keskuksen kaltaisten paikkojen tarkoituksena on tarjota tilat, joissa voi viettää aikaa muiden kanssa toiminnoissa, oppia instituuttiluokissa, hyödyntää tietokonetta ja internetyhteyttä, opiskella ja jopa laittaa ruokaa.

Barbara muutti Ugandasta Norjaan vuonna 1998 ollessaan 9-vuotias. Kymmenen vuotta myöhemmin kun hän asui Oslossa, kaksi lähetysaarnajaa kutsui hänet oppimaan lisää palautetusta evankeliumista ja kertoi hänelle, että he voisivat tavata nuorten aikuisten keskuksessa. Barbara oli vähintäänkin epäilevä.

”Ajattelin itsekseni: ”Taas jokin nuorisokeskus”, hän myöntää. ”Olin ollut useissa senkaltaisissa paikoissa aikaisemmin, enkä tosiaan tuntenut oloani kotoisaksi missään niistä.”

Mutta tämä keskus osoittautui erilaiseksi. ”Yllätyin, kun astuin ensimmäisen kerran ovesta sisään”, Barbara muistelee. ”Seisoin hetken paikallani yrittäen eritellä tuntemustani. Tunsin lämpöä ja rakkautta. Tunsin varmuutta siitä, että olin oikeassa paikassa, oikeiden ihmisten parissa, oikeasta syystä.”

Kokoonnumme nuorten aikuisten keskuksiin

Hanke nuorten aikuisten keskusten perustamiseksi alkoi vuonna 2003. Keskuksset laajentavat instituutin vaikutusmahdollisuuksia tarjoamalla muutakin kuin vain uskonnollisia opetusluokkia, sillä nuorilla naimattomilla aikuisilla on lisäksi mahdollisuuksia palvella keskuksen toimintaneuvostossa, työskennellä kokoaikaisten lähetysaarnajien kanssa auttaakseen ja aktivoidakseen ikätovereitaan sekä olla kanssakäymisissä vanhemman avioparin kanssa, joka pyörittää koko toimintaa. Paikalliset pappeusjohtajat päättävät vyöhykeseitsenkymmenten johdolla keskusten perustamisista omalle alueelleen.

Neljä ensimmäistä keskusta perustettiin Kööpenhaminaan Tanskassa sekä Berliiniin, Hampuriin ja Leipzigiin Saksassa. Näistä alkuvaiheen 4 keskuksesta toiminta oli vuoteen 2011 mennessä kasvanut 141 keskuksiksi, jotka sijaitsevat niinkin eri puolilla kuin

**Yllä, ylimmästä alkaen:
Barbara Matovu, Sam
Basnet, Elisabeth
Olsen.**

Nuorilla aikuisilla on mahdollisuuksia palvella keskuksen toimintaneuvostossa, työskennellä lähetysaarnaajien kanssa auttaakseen ja aktivoidakseen ikätovereitaan sekä olla kanssakäymisissä vanhemman avioparin kanssa.

Ruotsissa ja Kyproksella. Monia on lisäksi kehitteillä eri vaiheissa muualla päin maailmaa, kuten Yhdysvalloissa ja Afrikassa.

Gerald ja Nancy Sorensen palvelivat nuorten aikuisten keskuksessa Trondheimissa Norjassa. Siellä he tapasivat nuoria aikuisia useista maista eri puolilta maapalloa, kuten Afganistanista, Alankomaista, Ghanasta, Irakista, Iranista, Kiinasta, Mosambikista, Nigeriasta, Turkista, Ukrainasta ja Venäjältä.

”Näiden nuorten aikuisten äidinkieli, tavat sekä kasvatuksellinen ja uskonnollinen tausta ovat hyvin moninaiset”, kertoo veli Sorensen, ”mutta kaikkia heitä yhdistää se, että he haluavat tietää lisää taivaallisesta Isästään ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta. Kun opimme tuntemaan heitä ja heidän yksilöllisiä unelmiaan ja haasteitaan, oli helppoa nähdä jokainen Jumalan lapsena. Näki selkeästi, että Jumala vastasi heidän rukouksiinsa ja johdatti heidän askeliaan osoittaen heille suurta rakkauttaan.”

Oslon lähetyskentän johtaja Armand Johansen tuntee, että nuoria aikuisia johdatetaan keskuksen tiettyä tarkoitusta varten, kuten jotta heitä koulutettaisiin tulevia vastuullisia tehtäviä varten. ”Kirkossa Norjassa tulee olemaan yhä enemmän erilaisuutta”, hän sanoo. ”Keskuksset auttavat nuoria aikuisia tietämään, kuinka toimia sen suhteen, ja ymmärtämään, kuinka tärkeä yhdistävä tekijä kirkko on kaikkien kulttuurien ja kansojen keskuudessa”, lähetysjohtaja Johansen sanoo. ”Näen keskuksset suurenmoisina yhdistäjinä, paikkoina, joissa sosiaaliset esteet ja ennakkoluulot madaltuvat.”

Meistä tulee yhtä Kristuksessa

Barbara Matovu muistaa ensimmäisen kerran, jolloin lähetysaarnaajat toivat hänet keskuksen toimintaan tapaamaan muita nuoria naimattomia aikuisia. Hän luuli tietävänsä, mitä odottaa.

”Koko elämäni ajan minulla on aina ollut ryhmä, johon olen kuulunut”, Barbara selittää. ”Ja ryhmät ovat aina olleet jollakin tavoin leimautuneita – oli urheilijoiden ryhmä tai kansainvälinen ryhmä tai jokin muu ryhmä. Kun

sitten ihmisiä alkoi tulla keskukseseen, tuntui hyvin oudolta, kun kenelläkään ei näyttäneen olevan asennetta 'Minä kuulun suosittujen ryhmään, joten en voi puhua kanssasi.'

Aluksi ajattelin: 'Näyttelevätkö he? Onko tämä jokin esitys?' Mutta jonkin ajan kuluttua käsitin, ettei oikeastaan ole väliä sillä, keitä me olemme tai mistä olemme tulleet tai mitä kieltä puhumme. Taivaallisen Isämme rakkaus on tarkoitettu jokaiselle. Yleensä minulla kestää hieman ennen kuin löydän oman ryhmän, mutta tällä kertaa minusta tuntui kuin en tarvitsisikaan mitään ryhmää. Olin vain Barbara, ja voisin olla Barbara jokaiselle."

Elisabeth Olsen kertoo tunteneensa olonsa nöyräksi huomattaessaan kuuluvansa taivaalliseen perheeseensä. "Kun tapaa ihmisiä eri kulttuurista tai yhteiskunnasta, heidät on helppo leimata. Olen oppinut avaamaan silmiäni enemmän ja näkemään ihmiset Kristuksen silmin", hän kertoo. "Keskuksessa meillä kaikilla on erilainen kulttuuritausta, mutta meitä kaikkia yhdistää yksi asia: haluamme olla jälleen Jeesuksen Kristuksen ja Jumalan kanssa."

Alkuvaiheen 4 keskuksesta toiminta on kasvanut 141 keskuksiksi, ja lisää suunnitellaan muihin osiin maailmaa.

Meistä tulee yhtä mutta ei samanlaisia

Jotkut saattavat suhtautua epäluuloisesti ajatukseen ykseydestä, koska he ajattelevat, että sen on toteuduttava yksilöllisyyden uhraamisen

hinnalla. "Monet ihmiset pelkäävät uskontoa, koska he luulevat, että se muuttaa meidät kaikki samanlaisiksi, koska elämme samojen käskyjen mukaan", Elisabeth selittää. "Mutta se ei ole ollenkaan niin. Jumala on luonut meidät kaikki yksilöiksi. Meillä on ehkä samat uskonkäsitykset, mutta meillä on eri ominaisuuksia ja lahjoja, ja se tekee meistä yksilöjä. Jumala haluaa meidän kaikkien olevan erilaisia, koska meillä kaikilla on erilaisia tehtäviä."

Sam Basnetkin on vastannut niiden ystävien huoliin, joiden mielestä uskonnolliset säännöt ovat rajoittavia. "Yksi ystävä sanoi minulle: 'Jos käy kirkossa, on noudatettava muiden sääntöjä'", hän kertoo. Mutta Sam noudattaa kirkon tasovaatimuksia, koska hän on rukoillen etsinyt henkilökohtaista ilmoitusta vahvistukseksi tekemisilleen.

Sam selittää, että juuri puhumalla lapsilleen yksilöllisesti Jumala yhdistää heitä. "Jumala sanoo, että kaikki kansakunnat ja kaikki kielet palvelevat Häntä" (ks. Moosia 27:31), hän sanoo. "Tapaamalla erilaisia ihmisiä opin arvostamaan erilaisia kulttuureja. Mutta tällaisen erilaisuuden kokeminen saa minut myös tuntemaan, että tosiaan Jumalalla on suuremoinen suunnitelma meidän yhdistämiseksemme rauhassa."

Saavumme lopulliseen kokoontumispaikkaan

Niin paljon kuin nämä nuoret aikuiset arvostavatkin sitä voimaa, jota he saavat kokoontuessaan nuorten aikuisten keskukseseen, nämä kirkon tulevat johtohenkilöt ymmärtävät, että se on vasta alkua. Kuten vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, yksi tärkeimpiä kokoontumispaikkoja on temppeli.¹

Sam on valmistautunut astumaan Herran huoneeseen ympäröimällä itsensä keskuksessa saamallaan hyvillä ystävillä. "Kun olen oppinut tuntemaan ihmisiä, jotka ovat kotoin niin monista erilaisista paikoista, se on auttanut minua suhtautumaan maailmaan myönteisesti", hän sanoo. "Haluan olla hyvänä

VOIMAA SIITÄ TIEDOSTA, ETTÄ OLEMME KAIKKI JUMALAN LAPSIA

"Voimaa on juuri meidän moninaisuudessammekin. Mutta suurempi voima löytyy siitä tehtävästä, jonka Jumala on antanut meille jokaiselle työskennellä kaikkien Hänen poikiensa ja tyttäriensä kohotukseksi ja siunaukseksi riippumatta heidän etnisestä tai kansallisesta alkuperästään tai muusta erilaisuudestaan."

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 664; ks. myös Dallin H. Oaks, "Se, mikä on tärkeintä", *Liahona*, maaliskuu 2000, s. 21.

esimerkkinä ystäväilleni, ja tämä on tehnyt minut kelpollisemmaksi Jumalalle ja kelpollisemmaksi astumaan Hänen temppeliinsä.”

Kuukausi kasteensa jälkeen Barbara alkoi ensimmäistä kertaa ajatella temppeliin menoa osallistuessaan keskuksessa perheillan oppiaiheeseen. Oppiaiheeseen jälkeen hän alkoi esittää kysymyksiä.

”Se, että minulla on ystäviä, jotka ymmärtävät, mitä temppeli merkitsee heille, on auttanut minua ymmärtämään, mitä temppeli voi merkitä minulle. Kun he selittivät minulle temppeliä koskevia asioita, tunsin Pyhän Hengen vaikutuksen”, Barbara muistelee. ”Ymmärsin, että mitään niistä paikoista, joita olin ajatellut vihkipaikaksi – kaunista kirkkoa tai rantaa – ei voisi edes verrata temppeliin. Sen hetken jälkeen temppeli ei ollut enää pelkkä rakennus. Se oli jotakin, jota haluan odottaa, ja paikka, johon jonakin päivänä menen tulevan mieheni kanssa.”

Elisabethkin on sisällyttänyt temppelin yhdeksi tärkeimmistä tavoitteistaan. ”Aina kun pääsen matkustamaan temppeliin, minä vain hymyilen kuin miljoonan euron voittaja”, hän kertoo. ”Tiedän, että Jumala haluaa jokaisen menevän temppeliin ja saavan kaikki ne siunaukset ja lahjat, jotka Hänellä on varattuna meille. Temppeliin meneminen ja temppelikelpoisuus ovat todellista menestystä. Voin mennä temppeliin ja olla niin lähellä Jumalaa – niin lähellä kotia – kuin täällä maan päällä on mahdollista.”

Selestinen valtakunta on tietenkin se lopullinen kokoontumispaikka, johon Barbara ei halua jäävän yhtään tyhjää sijaa. ”Kristus sanoo, että vain Hänen kauttaan me voimme tulla taivaallisen Isän luokse, mutta Hän sanoo myös, että yksi tärkeimpiä asioita, mitä voimme tehdä elämässä, on palvella toisiamme [ks. Joh. 21:15–17]. Ja toinen toisemme palveleminen on sitä, että autamme jotakuta tulemaan kotiin taivaallisen Isän luo, koska emme halua mennä sinne yksin.” ■

VIITE

1. Ks. ”Jolla on kunniallinen nimi ja asema”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 97–100.

KOKOONNUMME ERI PUOLILLA MAAPALLOA

Kirkon nuorten aikuisten keskuksia on järjestetty pappouden valtuuden ohjauksessa, usein vyöhykeseitsenkymmenen johdolla. Vuonna 2011 keskuksia oli 3 maassa Afrikassa, 28 maassa Euroopassa, 7 osavaltiossa Yhdysvalloissa sekä Dominikaanin tasavallassa. Lisää tietoa saat piispaltasi tai seurakuntanne johtajalta.

Afrikka	Kap Verde	Tšekin tasavalta
Etelä-Afrikka	Kreikka	Unkari
Kongon demokraattinen tasavalta	Kypros	Wales
Zimbabwe	Moldova	
	Norja	Keski-Amerikka
	Portugali	Dominikaaninen tasavalta
Eurooppa	Puola	
Alankomaat	Ranska	Yhdysvallat
Albania	Romania	Arizona
Belgia	Ruotsi	Georgia
Englanti	Saksa	Indiana
Espanja	Skotlanti	Kalifornia
Irlanti	Slovenia	Louisiana
Islanti	Suomi	New Mexico
Italia	Sveitsi	Wisconsin
Itävalta	Tanska	

”Toisinaan minua masentaa ajatella kaikkea, mitä minun pitää tehdä, jotta eläisin evankeliumin mukaan. Mistä aloitan?”

Elämä voi tuntua ylivoimaiselta, kun yrittää tehdä liikaa kerralla. Esimerkiksi jos yrittäisit yhtenä ja samana päivänä osallistua seminaariin, käydä koulussa, tehdä työtä, käydä tempelissä ja kirkon toiminnoissa, se tuntuisikin ylivoimaiselta. Mutta jos asetat evankeliumin toiminnat tärkeysjärjestykseen ja varaat niille aikaa, edistyt. Evankeliumin toiminnat, kuten seminaari, rukous sekä Velvollisuus Jumalaa kohtaan tai Edistyminen, ovat tärkeimpiä asioita, mitä voit nuorena tehdä. Kyllä, niihin menee jonkin verran ylimääräistä aikaa, mutta sinua siunataan jokaisesta uhruksesta, jonka teet ollaksesi kuuliainen.

Jotta oppisit varaamaan aikaa näihin toimintoihin, etsi innoitusta rukoilemalla ja miettimällä, kuinka käytät aikaasi. Sunnuntai on hyvä päivä suunnitella evankeliumin toimintoja ja muita tärkeitä toimintoja alkavalle viikolle. Saattaisi myös olla hyödyllistä keskustella tästä asiasta vanhempiesi ja kirkon johtohenkilöiden kanssa.

Kun mietit kaikkea, mitä sinun pitää tehdä, muista, että kirkon luokat, ohjelmat ja toiminnat ovat innoitettuja – ne auttavat sinua vahvistamaan todistustasi, pitämään käskyt ja valmistautumaan palvelemaan lähetystyössä ja solmimaan avioliiton tempelissä.

Kun pyrit olemaan uskollinen evankeliumissa, Herra valmistaa keinon (ks. 1. Nefi 3:7), jonka avulla voit pitää Hänen käskynsä, vaikka se tuntuisikin ylivoimaiselta. Käskyjen pitäminen luo elämäsi Hengelle otollisen ilmapiirin. Ja Hengen tunteminen kertoo sinulle, että olet hengellisesti oikealla tiellä.

Tee pieniä ja yksinkertaisia asioita

Herra ei odota meidän olevan täydellisiä kaikessa vielä, mutta Hän haluaa meidän tekevän kaiken voitavamme. Jos se tarkoittaa sitä, että aloitamme perusasioista kuten päivittäisestä pyhien kirjoitusten tutkimisesta ja rukoilemisesta, Hän on mielissään pyrkimyksistämme. Kun olemme halukkaita elämään evankeliumin mukaan ja tekemään pieniä ja yksinkertaisia asioita, joita meiltä vaaditaan, kaikki

ylivoimaisilta tuntuvat asiat, joita Hän pyytää meiltä, eivät enää tunnukaan niin ylivoimaisilta.

Hunter D., 17, Tennessee, USA

Elä evankeliumin mukaan perheesi kanssa

On hyvin tärkeää elää evankeliumin mukaan yhdessä perheemme kanssa. Voimme aloittaa tämän heidän kanssaan pitämällä perherukoukset, tutkimalla perheenä pyhiä kirjoituksia, pitämällä perheillat ja tutkimalla yhdessä sukua. Nämä peruseriaatteet todella auttavat meitä ymmärtämään syvällisemmin, mitä Jeesuksen Kristuksen evankeliumi voi tehdä elämässämme.

Cherry O., 19, Davao, Filippiinit

Tee parhaasi

Olen oppinut, että kun yrittää tehdä kaiken, saattaa stressaantua. Jos vain pyrkii tekemään parhaansa joka päivä, pärjää hyvin. Jos kuuntelet Pyhää Henkeä ja pysyt lähellä Herraa rukoilemalla ja tutkimalla pyhiä kirjoituksia, asiat järjestyvät ja pian olet sellainen, jollainen Herra haluaa sinun olevan. Minä yritin olla lähes täydellinen ja kannoin huolta siitä, etten ollut kyllin hyvä, mutta ei Herra sitä halua. Riittämättömyyden tunne ja alemmuuden tunto eivät ole Herrasta. Anna siis Hänelle vain parhaasi, niin löydät elämäsi rauhaa ja iloa.

Zandi C., 16, Wyoming, USA

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Pyydä apua Herralta

Lue pyhiä kirjoituksia ja rukoile päivittäin. Pyri aina olemaan sopu-soinnussa Pyhän Hengen kanssa. Taivaallinen Isä auttaa sinua elämään evankeliumin mukaan. Etsi aina Hänen apuaan. Pyydä Hänen ohjaukseen, niin että pystyt tekemään sen, mitä Hän toivoo sinun tekevän. Joka kerta kun teet oikean valinnan, tunnet Hengen läsnäoloa. Se antaa sinulle halun tehdä lisää oikeita valintoja.

Thais S., 15, Rio Grande do Sul, Brasilia

Turvaa Herraan

Evankeliumi on täällä auttamassa meitä, ei huolestuttamassa meitä. Jos turvaamme Herraan, silloin voimme turvata Hänen evankeliumiinsa.

Kun tunnet luottamusta, evankeliumin mukaan eläminen ei tunnu niin ylivoimaiselta, koska ymmärrät, miksi elät sen mukaan.

Charlotte R., 14, Utah, USA

Keskity käsillä olevaan työhön

Älä ajattele kaikkea, mitä sinun tarvitsee saada tehdyksi elämäsi aikana. Ajattele sitä, mitä on tarpeen tehdä nyt. Tee parhaasi, niin

taivaallinen Isä saa sen riittämään. Esimerkiksi kun valmistelin seminaarioppiaihetta presidentti Thomas S. Monsonista, mietin, kuinka saisin pidettyä seitsemän oppilasta (jotka kaikki ovat minua vanhempia) kuuntelemassa, oppimassa ja kiinnostuneina. Päätin yrittää saada heidät

osallistumaan mahdollisimman paljon. Se onnistui hienosti! Tee siis vain parhaasi siinä työssä, joka sinulla on käsillä.

Bethany F., 15, Kentucky, USA

Edisty vähitellen

Herra on sanonut, että Hän antaa meille oppia rivi rivin päälle, opetus opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla (ks. 2. Nefi 28:30). Emme voi odottaa ymmärtävämme evankeliumista kaikkea kerralla, mutta kun aloitamme perusasioista – rakkautesta, uskosta ja toivosta – ja kun tutkimme pyhiä kirjoituksia, sovellamme niitä päivittäin elämäämme ja rukoilemme alati, me edistymme vähitellen ja huomaamme pääsevämme yhä lähemmäksi Kristusta.

Riley C., 16, Utah, USA

ALOITA PERUSASIOISTA

”Suuret kuvanveistäjät ja taiteilijat viettävät lukemattomia tunteja hioen taitojaan. He eivät ota talttaa tai sivellintä ja palettia käteensä ja odota heti täydellisyyttä. He ymmärtävät tekevänsä monia virheitä oppiessaan, mutta he aloittavat perusasioista, aluksi tärkeimmistä perusasioista.

Meidän laitamme on samoin.

Meistä tulee oman elämämme mestareita samalla tavoin – keskittymällä aluksi tärkeimpiin asioihin. Meillä kaikilla on melko hyvä käsitys siitä, mitkä ovat tärkeimpiä päätöksiä, mitä meidän pitää tehdä – päätöksiä, jotka parantavat elämäämme ja tuovat meille suurempaa onnea ja rauhaa. Siitä meidän tulisi aloittaa. Siihen meidän pitäisi keskittää suurimmat pyrkimyksemme.”

Ks. vanhin Joseph B. Wirthlin (1917–2008) kahdentoista apostolin koorumista, ”Kolme valintaa”, Liahona, marraskuu 2003, s. 80.

SEURAAVA KYSYMYS

”Veljeni ongelmana on pornografia. Hän työstää sitä piispamme kanssa, joten haluan tukea häntä, mutta se on vaikuttanut häntä kohtaan tuntemaani luottamukseen. Kuinka toimin tässä tilanteessa?”

Lähetä vastauksesi 15. heinäkuuta 2012 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Questions & Answers 7/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sinun täytyy lähettää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi ja, jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vanhin Neil L. Andersen

kahdentoista apostolin koorumista

Sinä tiedät tarpeeksi

Kääntymyksemme tapahtuu askel askeleelta, rivi rivin päälle. Ensiksi rakennamme uskon perustuksen Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Yli 40 vuotta sitten, kun pohdiskelin haastetta palvella lähetystyössä, tunsin itseni hyvin riittämättömäksi ja valmistautumattomaksi. Muistan rukoilleeni: ”Taivaallinen Isä, kuinka voin palvella lähetystyössä, kun tiedän niin vähän?” Uskoin, että kirkko on totta, mutta tunsin, että hengellinen tietoni oli hyvin rajallista. Rukoillessani sain tunteen: ”Sinä et tiedä kaikkea, mutta sinä tiedät tarpeeksi!” Tuo varmuus antoi minulle rohkeuden ottaa seuraava askel kohti lähetystyötä.

Hengellinen matkamme kestää koko elämän. Me emme tiedä kaikkea alussa emmekä edes matkan varrella. Kääntymyksemme tapahtuu askel askeleelta, rivi rivin päälle. Ensiksi rakennamme uskon perustuksen Herraan Jeesukseen Kristukseen. Vaalimme parannuksen, kasteen ja Pyhän Hengen lahjan saamisen periaatteita ja toimituksia. Lisäämme alituisen sitoumuksen rukoilla, halun olla kuuliainen sekä kestävä todistuksen Mormonin kirjasta.

Sitten pysymme lujina ja kärsivällisinä, kun kuljemme eteenpäin kuolevaisuudessa. Toisinaan Herran vastaus on: ”Sinä et tiedä kaikkea, mutta tiedät tarpeeksi” – tarpeeksi pitääkseen käskyt ja tehdäkseen oikein. Muistakaa Nefin sanat: ”Minä tiedän, että hän rakastaa

lapsiaan, mutta en tiedä kaiken tarkoitusta” (1. Nefi 11:17).

Meillä jokaisella on hengellisen voiman hetkiä, innoituksen ja ilmoituksen hetkiä. Meidän täytyy painaa ne sielumme syvyykseen. Niin tehdessämme kokoamme hengellistä kotivaraamme henkilökohtaisten vaikeuksien hetkiä varten. Jeesus sanoi: ”Päätäkää sydämessänne, että teette sen mukaan kuin minä teitä opetan ja käsken” (ks. JST Luke 14:28).

Useita vuosia sitten erään ystäväni nuori tytär kuoli järkyttävässä onnettomuudessa. Toiveita ja unelmia pirstoutui. Ystäväni tuska oli sietämätön. Hän alkoi kyseenalaistaa sitä, mitä hänelle oli opetettu ja mitä hän oli lähetysaarnajana opettanut. Ystäväni äiti kirjoitti minulle kirjeen ja kysyi, voisinko antaa hänen pojalleen siunauksen. Kun laitoin käteni hänen päänsä päälle, tunsin, että minun piti sanoa hänelle jotakin, mitä en ollut ajatellut aiemmin juuri sillä tavalla. Sain tällaisen vaikutelman: Usko ei ole pelkästään tunne, se on päätös. Hänen täytyisi valita usko.

Ystäväni ei tiennyt kaikkea, mutta hän tiesi tarpeeksi. Hän valitsi uskon ja kuuliaisuuden tien. Hän laskeutui polvilleen. Hän sai takaisin hengellisen tasapainonsa.

Joitakin vuosia sen jälkeen, kun olin antanut siunauksen ystävälleni, sain kirjeen hänen pojaltaan, joka palveli parhaillaan lähetystyössä. Se oli täynnä vakaumusta ja todistusta. Lukiessani hänen kaunista kirjettään ymmärsin, kuinka se, että isä valitsi erittäin vaikeana aikana uskon, oli suuresti siunannut seuraavaa sukupolvea.

Haasteita, vaikeuksia, kysymyksiä, epäilyksiä – ne ovat osa kuolevaisuuttamme. Mutta me emme ole yksin. Herran Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina meillä on käytettävissä valtavia valon ja totuuden hengellisiä varastoja. Pelko ja usko eivät voi elää sydämessämme samaan aikaan. Vaikeina aikoinamme me valitsemme uskon tien. Jeesus sanoi: ”Älä pelkää, vaan usko” (Mark. 5:36).

Vuosien kuluessa me otamme nämä tärkeät hengelliset askeleet yhä uudelleen. Alamme nähdä, että ”se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka” (OL 50:24). Kysymyksemme ja epäilyksemme hälvenevät tai aiheuttavat meille vähemmän huolta. Uskostamme tulee yksinkertainen ja puhdas. Me tulemme tietämään sen, minkä olemme jo tienneet. ■

Lokakuun 2008 yleiskonferenssissa pidetyistä puheista.

Luopuisitko mahdollisuudesta tavoitella elinikäistä unelmaasi palvelukseksi lähetystyössä?

Elyse Alexandria Holmes

Aikalisä LÄHETYSTYÖTÄ varten

Hien virratessa kasvoillaan australialainen rugbytähti William Hopoate seuraa tarkasti palloa. Hänen joukkueensa Blues, joka edustaa New South Walesia, pelaa kilpakumppaniaan Maroonsia vastaan, joka edustaa Queenslandia, vuoden tärkeimmässä ottelussa. Ensimmäisten 20 minuutin jälkeen Willin joukkue on häviöllä ja tarvitsee pikaista tasoitusta. Willillä on näytön paikka, koska tämä on hänen ensimmäinen ottelunsa joukkueessa. Hän on myös joukkueen nuorin pelaaja ja toiseksi nuorin pelaaja, joka on koskaan pelannut State of Origin -sarjassa.

Will seuraa, kun pallo siirtyy hänen joukkueoverilleen ja sitten heitetään häntä kohti. Hän ponkaisee ilmaan ottamaan palloa kiinni. Hän saa sen! Pallo kädessään Will pinkaisee kohti maalilinjaa. Vastapuolen pelaaja aivan vierellään hän viilettää pitkin kenttää. Vielä muutama metri. Aivan kentän reunassa ennen pisteen tekemistä tai rajaviivan yli menemistä Williltä miltei loppuu aika. Hän kiihdyttää eteenpäin, syöksähtää uskoen kohti maalilinjaa ja paiskaa pallon maahan. Hetken on aivan hiljaista. Onnistuiko hän? Sitten hän kuulee, kun yleisö puhkeaa hurraa-huutoihin!

Varttumista rugbyyn parissa

Kun Will oli 4-vuotias, hänen vanhempansa ilmoittivat hänet paikalliseen rugbykerhoon. Se saattaa tuntua nuorelta iältä, mutta jo silloin Will rakasti ”footya” (slanginimitys rugbylle). Siinä vaiheessa kun Will oli 12-vuotias, rugbysta oli tullut hänelle muutakin kuin peli ja hänet valittiin juniorien liigajoukkueeseen. 16-vuotiaana hän pelasi juniorien ammattilaisliigassa.

Australiassa, kun pelaaja täyttää 20 vuotta, hän on kyllin vanha pelaamaan ammattilaisena aikuisten liigassa. Kun Will oli vasta 18-vuotias, tarjouksia tuli jo joka puolelta. Hän oli yksi ensimmäisenä varatuista. Eräs joukkue tarjosi hänelle 1,5 miljoonan Australian dollarin sopimusta – sellaista tarjousta ei yleensä tehdä hänen ikäisilleen pelaajille. Mutta se ei kuulunut Willin lähitulevaisuuden suunnitelmiin. Hän oli päättänyt palvella lähetystyössä.

Lähetytyö päätöksen tekeminen

Kun Willin oli ilmoitettava, aikoiko hän palvella lähetystyössä vai hyväksyä rugbyliigan sopimuksen, päätös oli hänelle helppo. ”Kun olin nuori, asetin mielessäni ja sydämessäni tavoitteekseni lähetytyön ja lupasin itselleni, etten antaisi maailmallisten halujen saada minusta ylivaltaa”, hän sanoo.

Maailma saattaa kysyä: Entä raha? Entä sopimukset? Entä se, että pääsee pelaamaan rugbya ammattilaisena – hänen elinikäinen unelmansa? Kuinka hänen elämänsä olisi ollut erilaista, jos hän olisi hyväksynyt ammattilais sopimuksen? ”Se olisi auttanut perhettämme taloudellisesti. Se olisi myös varmistanut tulevaisuuteni muutaman seuraavan vuoden osalta”, hän myöntää.

Miksei hän siis hyväksynyt sopimusta? ”Lähetytyö on asia, jota Herra vaatii minulta – kaikilta kirkon nuorilta miehiltä”, hän sanoo. ”Se on tapa kiittää Herraa kaikesta, mitä Hän on tehnyt minun hyväkseni niiden 19 vuoden aikana, jotka olen ollut täällä maan päällä. Ja loppujen lopuksi en usko, että olisin ollut niin onnellinen, jos olisin jättänyt lähtemättä. Tein päätöksen palvella lähetytyössä, koska footy ei karkaa mihinkään.”

Willin ilmoitus sai monet ymmälle ja tyrmistyneiksi. Puhuessaan kirkkoon kuulumattomista ystävistään hän sanoo: ”He eivät ymmärrä todellista syytä lähdölleni. Heidän mielestään minä vain jätän pelaamisen kahdeksi vuodeksi.” Will on kertonut heille: ”Opetan ihmisille Jeesusta Kristusta ja muiden palvelemista koskevia asioita. Juuri sitä haluan tehdä.” Kuultuaan Willin selityksen ystävät ovat osoittaneet enemmän tukeaan.

Valmistautumista palvelemaan

Will ymmärsi, ettei pelkkä halu palvella lähetystyössä riittänyt. Hän tiesi, että oli tärkeää valmistautua. Yksi asia, jota hän teki, oli se, että hän meni opetustapaamisiin koko-aikaisten lähetysaarnaajien kanssa. ”Kun lähetysaarnajat pyysivät minua vastaamaan kysymyksiin, mieleeni näytti tulevan sanoja, joiden en tiennyt voivan auttaa tutkijaa ymmärtämään hieman enemmän”, hän sanoi. ”Ja muutamat niistä tutkijoista, joita he opettivat – ja joiden opettamisessa minä olin apuna – ovat hiljattain menneet kasteelle. Minulle on ollut siunaus saada nähdä se.”

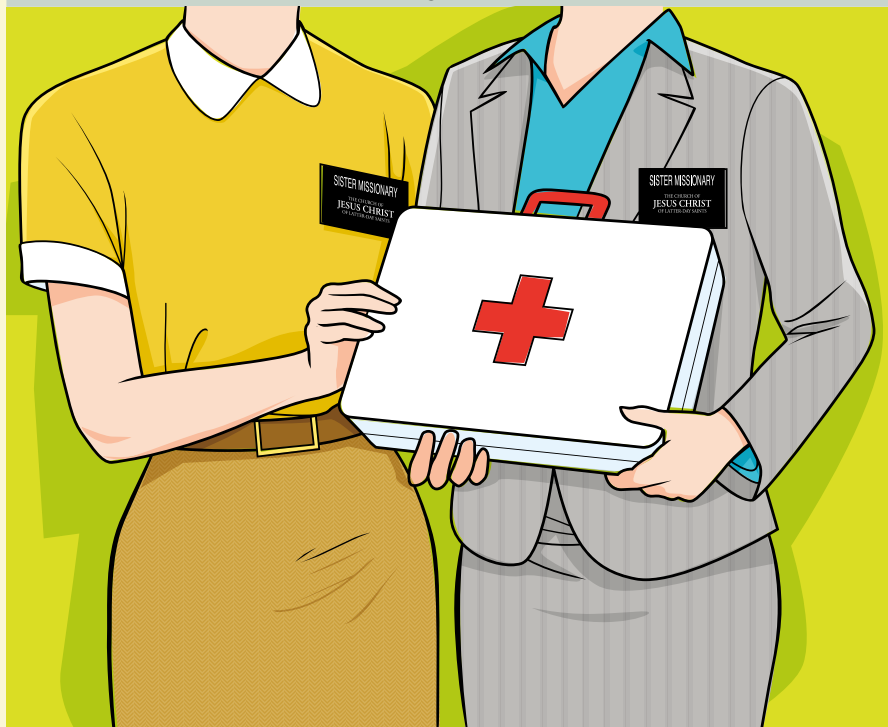
Will palvelee parhaillaan Brisbanen lähetyskentällä Australiassa, mutta hän ei ole jättänyt rugbya kokonaan taakseen. Vaikkei hän pystykään pelaamaan, hän palvelee lähetysaarnajana samalla palavalla innolla, joka hänellä on rugbya kohtaan. Ennen lähetystyötään hän sanoi: ”Rugbyn pelaamisessa ja Herran palvelemisessä on samaa intohimoa ja motivaatiota. Urheilussa on tehtävä lujasti töitä saavuttaakseen menestystä. Samaa voi sanoa lähetystyöstä, koska teen lujasti töitä löytääkseni ihmisiä, jotka haluavat kuulla evankeliumia.”

Kunniakas paluu

Aina kun joku urheilutähti häviää kentiltä joksikin aikaa ja varsinkin kahdeksi vuodeksi, ihmiset ihmettelevät, mitä tapahtuu, kun hän palaa. Will tietää, että palvelemalla lähetystyössä hän kenties luopuu paljosta, mutta hän tietää myös, että hän luopuu siitä saadakseen jotakin parempaa. ”Uskon, että se on suuri uhraus, mutta se on sellainen, jonka haluan tehdä”, hän sanoo. ”Mitä tahansa voi tapahtua, ja kaksi vuotta on reilu tauko urheilussa. Itse kyllä haluaisin palata pelaamaan footya.”

Vaikka rugbyn pelaaminen ammattilaisena on ollut Willin elinikäinen unelma, hän ymmärtää, millaisia iankaikkisia siunauksia tulee palvelemisesta lähetystyössä. ”Rugbyliigassa voittaminen ja pisteiden tekeminen tuottaa aina iloa, mutta se ilo kestää vain muutamia viikkoja tai muutamia päiviä. Siitä voi nauttia vain jonkin aikaa”, hän selittää. ”Sitä vastoin se, että näkee jonkun ystävän tai tutkijoiden tulevan kirkkoon ja näkee evankeliumin voivan siunata heidän elämäänsä ikuisesti, voi saada hymyn kasvoille ikuisesti.” ■

HENGELLISEN PARANTUMISEN IHME

Elizabeth Stitt

Eräänä päivänä Colombossa Brasiliassa kun toverini ja minä menimme tapaamaan erästä uutta käännynnäistä, talo oli täynnä sukulaisia. Sisällä oli ahdasta, mutta silti he kutsuivat meidät esittämään sanoman. Olimme aikeissa aloittaa, kun käännynnäisen veli tuli sisään. Hän ei ollut kirkon jäsen eikä hän ollut iloinen käynnistämme. Hän tuntui pyrkivän keinolla millä hyvänsä asettumaan meitä vastaan.

Hänellä oli muistikirja kaikista oman seurakuntansa jäsenistä ja näiden sairauksista. Hän kysyi meiltä, uskoimmeko parantamisen lahjaan. ”Tietenkin uskomme”, vastasimme. ”No sitten”, hän jatkoi, ”olen

parantanut kaikki tässä muistikirjassa mainitut ihmiset. Montako ihmistä te olette parantaneet?”

Yritimme selittää pappetta, uskoa ja sitä, kuinka asiat tapahtuvat Jumalan tahdon mukaan, mutta muutaman hetken kuluttua tunsimme, että meidät oli ajettu nurkkaan ja meitä arvosteltiin ankarasti.

Silloin, ”tuona hetkenä” (OL 100:6), jolloin tarvitsimme sitä, Henki kuis-kasi meille, mitä meidän piti sanoa. Selitin, että vaikka uskomme parantamiseen, meidän työnämme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetyssaarnaajina on tuoda hengellinen parantuminen niille, joita opetamme. Tämä

parantuminen on tarjolla vain siten, että ottaa vastaan Jeesuksen Kristuksen sovituksen uskon, parannuksen, upotuskasteen, Pyhän Hengen lahjan saamisen ja loppuun asti kestämissä kautta.

Niinpä selitimme, että vaikka uskommekin fyysiseen parantamiseen, niin tärkeintä parantumista on hengellinen parantuminen. Ja sellaista parantumista näimme joka päivä. Sillä, parannettaisiinko ihmiset fyysisesti, ei oikeastaan ollut väliä, elleivät he tehneet parannusta ja muuttaneet elämäänsä seurataksaan Kristusta.

Kun Henki johdatti meitä vastamaan tynnosti, jännitys huoneessa laukesi, käännynnäisen veli lakkasi yrittämästä väitellä meitä vastaan ja me saatoimme esittää sanomamme.

Kuukausia myöhemmin päätettyäni lähetystyöni luin *Liahonasta* nämä sanat, jotka on otettu John Tannerin lähetystyöpäiväkirjasta: ”Kääntymys on ihmeistä suurin. Se on vielä suurenmoisempi kuin sairaiden parantaminen tai kuolleiden herättäminen. Sillä ihminen, joka parantuu, sairastuu ennen pitkää uudelleen ja lopulta kuolee, mutta kääntymyksen ihme voi kestää ikuisesti ja vaikuttaa niin käännynnäisen kuin hänen jälkeläistensäkin kohdalla iankaikkisuuksiin. Kokonaiset sukupolvet parantuvat ja lunastetaan kuolemasta kääntymyksen ihmeen ansiosta.”¹

Kuinka kiitollinen olenkaan siitä, että Henki innoitti kahta jokseenkin ansaan ajettua lähetyssaarnaajaa muistamaan, että tarkoituksemme oli pelastaa sieluja. ■

VIITE

1. Ks. Susan W. Tanner, ”Uusien käännynnäisten auttaminen pysymään vahvoina”, *Liahona*, helmikuu 2009, s. 21.

NÖYRÄSTI POLVISTUEN

”Nöyrä, luottavainen rukous tuo ohjausta ja rauhaa.”

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista,
”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 8.

Oppi ja liitot 135:3

Ennen kuin profeetta Joseph Smith kärsi marttyyrikuoleman, hän toteutti monia asioita koko ihmiskunnan siunaukseksi.

Maine ja nimi, joita ei voida hävittää

”Vaikka – – kesäkuun 27. päivän tapahtumat [Joseph ja Hyrum Smithin marttyyrikuolema] vuonna 1844 olivat traagisia, niin saamme lohtua ymmärtäessämme, ettei Joseph Smithin marttyyrikuolema ollut kertomuksen viimeinen luku. Vaikka ne, jotka halusivat riistää hänen henkensä, ajattelivatkin, että kirkko sortuisi ilman häntä, hänen voimallinen todistuksensa totuudesta, hänen kääntämänsä opetukset ja hänen julistuksensa Vapahtajan sanomasta vaikuttavat tänään niiden [kirkon jäsenten] sydämissä kaikkialla maailmassa, jotka pitävät häntä Jumalan profeettana.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Profeetta Joseph Smith – opettaja esimerkillään”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 69.

Jumalan lahjan ja voiman avulla

Joseph Smith käänsi Mormonin kirjan ”Jumalan armosta, Jumalan voimalla” (OL 1:29) ja ”ennalta valmistetuilla välikappaleilla” (OL 20:8), kuten urimilla ja tummimilla.

3 Joseph Smith, Herran ”profeetta ja ^bnäkijä, on tehnyt enemmän ihmisten pelastamiseksi tässä maailmassa kuin kukaan toinen ihminen, joka koskaan on siinä elänyt – paitsi ainoastaan Jeesus. Lyhyessä kahdenkymmenen vuoden ajassa hän on tuonut julki Mormonin kirjan, jonka hän käänsi Jumalan lahjan ja voiman avulla, ja hänen ansiostaan se on julkaistu kahdella mantereella; on lähettänyt ikuisen evankeliumin ”täyteyden, jonka se sisälsi, maan neljään ilmansuuntaan; on tuonut julki ne ilmoitukset ja käskyt, jotka muodostavat tämän Opin ja liittojen kirjan, sekä monia muita viisaita asiakirjoja ja ohjeita ihmislasten hyödyksi; koonnut monta tuhatta myöhempien aikojen pyhää, perustanut suuren ”kaupungin ja jättänyt jälkeensä maineen ja nimen, joita ei voida hävittää. Hän oli suuri eläessään ja suuri kuollessaan Jumalan ja kansansa silmissä; ja kuten useimmat Herran voidelluista muinaisina aikoina, on sinetöinyt elämäntehtävänsä ja työnsä omalla ”verellään; ja samoin on hänen veljensä Hyrum. Eläessään he olivat yhtä, ja kuollessaan he olivat yhdessä!”

Sinetöinyt elämäntehtävänsä ja työnsä omalla verellään

Lue laulun ”Kunnia miehelle” (MAP-lauluja, 15) sanat ja kirjoita sitten päiväkirjaasi, mitä ajattelet profeetta Joseph Smithistä.

Näkijä

Näkijä:

- on valtuutettu näkemään hengellisillä silmillä sellaista, mikä ei ole näkyvää luonnolliselle silmälle (ks. Moos. 6:35–38)
- on ilmoituksensaaja ja profeetta (ks. Moosia 8:13–16)
- tuntee menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden.

Ks. PKO, hakusana ”Näkijä”, sekä sivustolla scriptures.lds.org kohdassa ”Study Helps”.

On tehnyt enemmän

”Joseph Smithin tekemä työ ei rajoittunut yksistään tähän elämään, vaan se koskee yhtäläisesti tulevaa elämää ja aikaisempaa elämää. Se koskee toisin sanoen niitä, jotka jo ovat eläneet maan päällä, niitä, jotka elävät parastaikaa, ja niitä, jotka tulevat jälkeemme. [Se] koskee koko ihmiskuntaa iankaikkisesta iankaikkiseen.”

Presidentti Joseph F. Smith (1838–1918), *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith, 1999*, s. 13.

Toimituksen huomautus: Tämän sivun tarkoituksena ei ole olla täydellinen selvitys valitusta pyhien kirjoitusten kohdasta vaan lähtökohta omaan tutkimiseesi.

MIHIN VALINTANI JOHTAVAT?

Adam C. Olson
kirkon lehdet

Pystyisikö Karina muuttamaan suuntansa muuttamalla valintojaan?

Karinan hymy haihtui. Hän alkoi hikoilla – eikä syynä ollut se, että sillä viikolla oli epätavallinen helle. Hän vilkaisi ympärilleen apua saadakseen. Mutta vaikka avointen ovien tilaisuudessa oli paljon väkeä, kukaan ei tuntunut huomaavan, että hän oli yksin toimittajan ja kaikkien tämän kysymysten kanssa.

Siihen hetkeen asti 17-vuotias Karina oli nauttinut toimiessaan vapaaehtoisena Kiovan temppelin avointen ovien tilaisuudessa Ukrainassa. Nyt kun sanomalehden toimittaja odotti hänen vastauksiaan, hänen kielensä tuntui juuttuneen kurkkuun.

Karina pelkäsi, ettei Jumala auttaisi häntä niiden aiempien virheiden vuoksi, joista hän yritti päästä yli.

Mihin joukon mukana kulkeminen johtaa

Kirkossa kasvaessaan Karina oli haaveillut temppele-avioliitosta. Mutta muiden nuorten tavoin hän kaipasi hyväksyntää.

Hän halusi olla kaunis ja suosittu kuten hänen vanhempi siskonsa. Hän haaveili siitä, että hänet huomattaisiin ja häntä ihailtaisiin, mutta hän pelkäsi sitä, että hän erotuisi muista ja että häntä pilkattaisiin. Se, että hän halusi seurata isänsä esimerkkiä ja päästä poliisiopistoon, vain lisäsi paineita. 2 000 opiskelijan joukossa oli vain 70 naista.

Hän sekä nautti huomiosta että pelkäsi sitä.

Halutessaan sopia joukkoon hän teki joitakin huonoja valintoja. ”Maailman vetovoima oli vahva”, Karina sanoo. ”Ihmiset ympärilläni joivat ja tupakoivat. He painostivat, ja minä annoin periksi. Nautin siitä, että sain kuulua ryhmään, joka tuntui niin huolettomalta.”

Hän tiesi, että se, mitä hän teki, oli väärin, mutta hän ei miettinyt, mihin hänen valintansa johtaisivat hänen kulkiesaan joukon mukana pois Jumalan luota (ks. Matt. 7:13–14).

Päätös muuttua merkitsee erilaisten valintojen tekemistä

Eräänä päivänä eräs nuori mies, josta Karina piti, sanoi kunnioittavansa Karinan kirkon uskonkäsityksiä.

Häpeissään siitä, ettei elänyt paremmin näiden uskonkäsitysten mukaan, Karina viimein pysähtyi miettimään, miten hänen oli käynyt (ks. Hagg. 1:5–7). Hän ymmärsi, että hänen valintansa johtivat häntä pois Jumalan luota, Pyhän Hengen kumppanuudesta ja hänen iankaikkista perhettä koskevasta unelmastaan.

Ainoa keino, jolla hän pystyi muuttamaan suuntaansa, oli muuttaa päätöksiä, joita hän teki joka päivä.¹ Mutta hän mietti, oliko hän jo liian kaukana väärällä tiellä. Oliko liian myöhäistä muuttua?

PÄÄTTÄKÄÄ TEHDÄ PARANNUS

”Jos vastustaja saisi rikkomuksen vuoksi teidät vangiksi, muistutan teitä siitä, että teillä on avain, joka avaa vankilan oven sisäpuolelta. Teidät voidaan pestä puhtaksi Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin ansiosta.

Saatatte vaikeuksien hetkinä ajatella, ettette ole pelastamisen arvoisia, koska olette tehneet virheitä, isoja tai pieniä, ja luulette olevanne nyt hukassa. Se ei ole *koskaan* totta! – Parannus voi parantaa sen, mikä tekee kipeää, riippumatta siitä, mitä se on.”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdenoista apostolin koorumin presidentti, ”Neuvoja nuorille”, Liahona, marraskuu 2011, s. 18.

Karina päätti aloittaa muuttumisen rukoilemalla ja lukemalla pyhiä kirjoituksia päivittäin. Hän alkoi kirjoittaa päiväkirjaa, mikä auttoi häntä tunnistamaan taivaallisen Isän avun joka päivä. Hän vaihtoi puheenaihetta, jos keskustelu kääntyi huonoon suuntaan.

Hänen vaikein päätöksensä oli se, kun hän päätti mieluummin olla ilman ystäviä kuin valita ystäviä, joilla oli häneen kielteinen vaikutus. Hän alkoi etsiä ystäviä, joilla oli korkeammat tasovaatimukset.

Toivon tärkeys

Sitä seuraavien kuukausien kuluessa vastustaja heitti epäilyksiä ja pelkoja vasten hänen kasvojaan joka valintatilanteessa. Toisinaan hän mietti, oliko pyrkimys seurata Vapahtajaa sen arvoinen. Se, mitä hän halusi olla, tuntui mahdottomalta saavuttaa.

Mutta kun hän seurasi, kuinka hänen vanhempansa ja muut, joilla on vahva todistus, elävät, hän oppi, että on olemassa jotakin voimakkaampaa kuin epäily ja pelko – hän oppi, että parannuksen ansiosta on toivoa.

”Näin, että on mahdollista elää oikein”, Karina kertoo. ”Virheemme eivät tuomitse meitä. Taivaallinen Isä on antanut meille mahdollisuuden tehdä parannus ja muuttaa suuntaa.”

Vanhoista valinnoista pois kääntyminen ja pyrkimys seurata Vapahtajaa joka päivä ovat opettaneet hänelle, että taivaallinen Isä on kärsivällinen. ”Hän on antanut minulle tilaisuuden toisensa perään muuttua ja tulla paremmaksi ihmiseksi”, hän kertoo. ”Hän on auttanut minut läpi vaikeiden aikojen.”

Apua on tarjolla, jos päätämme seurata

Karina kohensi ryhtiään ja kääntyi takaisin toimittajan puoleen. Hänen hymynsä kirkastui. Taivaallinen Isä oli tehnyt tähänkin mennessä jo niin paljon hänen hyväkseen, että hän tiesi Hänen auttavan nytkin.

Kun toimittaja oli saanut esitettyä kysymyksensä, Karina heilautti hymyillen kättään. Toimittaja vastasi hymyyn ja käveli pois. Karina ei muistanut paljoakaan siitä, mitä oli sanonut, mutta hän muistaisi pitkään, miltä hänestä oli tuntunut tietäessään, että taivaallinen Isä on aina niiden ulottuvilla, jotka päättävät seurata Häntä. ■

VIITE

1. Ks. Thomas S. Monson, ”Tie täydellisyyteen”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 111–114.

Shaneen Cloward

Nuorten Naisten johtajamme päättivät, että yöretki olisi oivallinen keino valmistaa meitä leiriä varten. He valitsivat harjoitteluleiriämme varten paikan San

Pedro -joen rannalta
Etelä-Arizonassa
Yhdysvalloissa.

Levitettyämme makuupussimme muut tytöt ja minä halusimme vähän katsella ympäristöä ja mennä veteen. Johtajien mielestä ensin piti keskustella vähän turvallisuudesta ja ensiavusta. Niinpä istuuduimme kaikki erääseen varjoisaan paikkaan joen lähelle kuuntelemaan opetusta.

Ei ollut helppo keskittyä kuuntelemaan, kun näimme joen kimmentävän auringossa. Tuulenvire leyhytteli poppelipuita samalla kun sisar Brown (nimet on muutettu) puhui. Olimme kaikki kuulleet sen oppiaiheen aiemmin, enkä mitenkään ymmärtänyt, miksi tarvitsimme sitä nyt. Tiesimme kaiken siitä, miten

haavaan täytyy laittaa paineside, jotta vuoto lakkaisi, mutta siinä hän taas opetti sitä meille.

Ennen kuin saimme lähteä, johtajat kielsivät meitä useaan kertaan menemästä jokeen ilman kenkiä. ”Koskaan ei tiedä, mitä siellä on, ja teidän täytyy suojata jalkanne.”

Kun ehdin joen rantaan, jotkut toiset tytöt olivat jo vedessä läiskyttelemässä. Vesi oli mudasta ruskeaa. Veden syvyys koko matkalta toiselle puolelle oli reilusti alle puolen metrin, enkä uskonut, että se olisi vaarallista.

Päätin riisua kenkäni. Olin ottanut mukaan vain yhdet kengät, enkä nähnyt mitään mieltä kastella niitä ja kulkea sitten koko päivän litimäriissä kengissä. Kaksi parasta

PAREMPI esimerkki

Kunpa olisimme kuunnelleet johtajiemme ohjeita. Mutta luulimme, etteivät ne koskeneet meitä.

Kymmenen minuuttia aikaisemmin annettu opetus alkoi palata mieleen. Tytöt, jotka olivat seisoneet Elizabethin ympärillä ja katselleet verenvuotoa, nostivat hänen jalkansa koholle ja painoivat haavaa.

Elizabeth vietiin sairaalaan, jossa hänelle sanottiin, että hänen jalkateränsä oli miltei leikkautunut kahtia. Tarvittiin lukuisia tikkejä, ja parantumisen kesti pitkään. Seuraavan kerran kun näin hänet, hän käytti kainalosauvoja.

En koskaan arvannut, että voisin saada parhaan ystäväni tekemään jotakin, mikä vahingoittaisi häntä niin paljon. En ollut koskaan aiemmin pitänyt itseäni huonona vaikutuksena.

Nyt pyrin olemaan parempi esimerkki ystävilteni ja kuuntelen auliimmin johtajiani. He tietävät, mistä puhuvat. ■

ystävääni, Martha ja Elizabeth, muistuttivat kumpikin minua siitä, mitä johtajat olivat sanoneet. Riisuin kuitenkin kenkäni ja selitin syyni. Marthakin riisui kenkensä. Elizabeth oli epäilevämpi. Kahlasin veteen ja sanoin sarkastiseen sävyyn: ”Pidä kengät jalassa, jos haluat.”

Elizabeth kävi istumaan, riisui kenkensä ja juoksi veteen. Otetuaan viitisen askelta hän pysähtyi, valahti kalpeaksi ja sanoi tyyneästi ”Voi ei” nostaessaan jalkansa vedestä. Näin, että jalassa oli viilto,

josta pulppusi verta. Elizabeth oli astunut rikkiäisen pullon päälle.

Veren näkeminen turrutti ajatuseni. Vaikka olin juuri kuunnellut ensiapuoppiaihetta, minulla ei ollut mitään käsitystä siitä, mitä pitäisi tehdä. Päätin juosta hakemaan apua. Kaksi muuta tyttöä autoivat Elizabethin pois vedestä.

Löysin sisar Brownin ja kerroin, mitä oli tapahtunut. Hän luuli minun pilailevan. Mutta kun hän näki Elizabethin istumassa polun varressa ja veren pulppuavan hänen jalastaan, hän lähti juoksemaan tätä kohti huutaen: ”Laittakaa siihen haavaan paineside!”

KUUNNELKAA

”Ettehän kehittäneet uutta moraalisaännöstöä! Älkää ajatelko, että teidän täytyy oppia jokainen murheellinen

läksy elämässä kantapään kautta.

Kuunnelkaa Herran sanoja. Kuunnelkaa johtajianne. Kuunnelkaa vanhempianne. Kuunnelkaa sitä parasta, mitä teissä on. Ennen kaikkea kuunnelkaa sitä suloista, lempeää, kiistatonta Hengen kuiskausta, joka opettaa teille kaiken.”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista, ”We Want the Best for You”, *New Era*, tammikuu 2010, s. 5.

TODELLINEN

Sarah Chow

Perustuu tositaapahtumaan

”Ystäväsi seisovat rinnallasi”
(OL 121:9).

Viesti oli kirjoitettu siniselle paperille, jonka kulmiin oli piirretty sahalaitakuvio, joten vaikka Jeremy antoi viestin, Melanie tiesi sen olevan Rachelilta. Melanie vilkaisi ympärilleen. Luku-tuokio oli päättynyt, ja hänen luokkatoverinsa olivat laittamassa pois kirjojaan.

Melanie tiesi, kuinka viesti alkaisi: ”Paras ystäväni.” Hän hymyili itseksensä. Hän ja Rachel olivat olleet ystäviä toiselta luokalta lähtien. ”Olemme yhä parhaat ystävät,

vaikka olemmekin kovin erilaisia”, Melanie ajatteli avatessaan viestin.

**Paras ystäväni,
poltatko sinä?
– Rachel**

Melanie yllättyi. ”Rachel ja minä olemme yhdessä koko ajan”, hän ajatteli. ”Eikö hän tiedä, etten polta?”

Hän kirjoitti paperin alalaitaan:

**En. Minun mielestäni se on ällötävää. Miksi haluat tietää?
– Melanie**

Melanie ojensi viestin takaisin Jeremylle. Pian Jeremy ojensi sen taas hänelle. Melanie luki:

**Pihistin tätini luota tupakka-askin. Kokeillaanko yhdessä koulun jälkeen?
– Rachel**

Melanie tuijotti viestiä. Sitten hän kirjoitti:

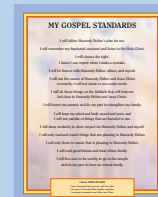
**Rachel! Miksi sinä haluat polttaa? Se on sinulle vahingollista! Tiedän, että haluat kokeilla uusia asioita, mutten halua, että niistä on sinulle vahinkoa.
– Melanie**

ystävä

Eräänä päivänä olin ystäväni luona, ja heillä oli jääkaapissa olutta. Ystäväni joi sitä ja tarjosi sitten minullekin. Sanoin hänelle, etten juo olutta. Hän kysyi minulta, miksen juo, ja kerroin hänelle, että minun kirkossani opetetaan, ettei meidän pidä juoda sitä, koska se on vahingollista meidän kehollemme. Olen iloinen, etten juonut olutta. Olen iloinen myös siitä, että meillä on viisauden sana, joka pitää meidät terveinä ja turvassa.

Sarah C., 8, Nevada, USA

”[En] käytä aineita, jotka ovat minulle vahingollisia.”

Evankeliumin tasovaatimukseni

Rachel kirjoitti takaisin:
Muutamasta tupakasta ei ole haittaa minulle. En ehkä polta edes koko askillista.
– Rachel

Melanieta alkoi itkettää. Hän kirjoitti:
Sinä olet minun ystäväni ja tärkeä minulle. Älä polta.
– Melanie

Melanie katseli Rachelia, kun tämä luki viestin. Nyt Rachel näytti siltä kuin alkaisi itkeä. Hän piteli

viestiä pitkään kädessään. Sitten hän kirjoitti takaisin. Saatuaan viestin Melanie luki sen:

Kiitos. Sinäkin olet tärkeä minulle. En polta niitä tupakoita.

Melanie oli kiitollinen siitä, että oli päättänyt olla esimerkkinä. Hän tunsu huojennusta siitä, että Rachel oli valinnut oikein. ■

Meidän sivumme

Nefi H., 11, Kalifornia, USA

MEISTÄ TULEE IANKAIKKINEN PERHE

Olen kiitollinen siitä, että isälläni on pappuus, että hän kastoi minut ja että meidät on sinetöity temppeleissä. Olen onnellinen, koska meistä tulee iankaikkinen perhe. Tiedän, että taivaallinen Isä elää ja että profeettojen sanat ovat totta.

Ariana C., 9, Peru

Thayná C., 12, Brasilia

Vimean M., 7, Kambodža

Minusta on mukavaa mennä temppeleihin, Nathan P., 7, Italia

Brian C., 7, Costa Rica

AIVAN ERITYINEN PAIKKA

Minä olen yhdeksänvuotias, joten kun menin temppeleihin ensimmäisen kerran, odotin ulkopuolella isäni kanssa. Kävelimme temppeleiden ympäri ja katselimme, miten se on rakennettu. Kävimme kauniissa odotushuoneissa ja nautimme siellä olevasta rauhasta ja hiljaisuudesta. Puhuimme hiljaa Jeesuksen Kristuksen ja Hänen apostoliensa elämästä silloin ja nyt. Kun istuin isäni kanssa, tunsin, että temppeleitä on aivan erityinen paikka.

Raphael R., 9, Sveitsi

Iankaikkinen perheeni, Camila T., 7, Guatemala

Esteban A., 11, Kolumbia

Rosteek Z., 4, Ukraina

Vanhin Per G. Malm
seitsemänkymmenen koorumista

Ahkeran työnteon siunaukset

”Tehkäämme iloisin mielin kaikki, mikä on meidän vallassamme” (OL 123:17).

Kun olin pieni poika, isäni palveli Ruotsissa usean lähetysjohtajan neuvonantajana. Tämä tehtävä edellytti hänen matkustamistaan monina viikonloppuina. Hän oli esimerkkinä sisarusilleni ja minulle siitä, kuinka tärkeää on palvella Herraa silloinkin, kun se tarkoittaa sitä, että meidän on tehtävä uhrauksia.

Opin varhain elämässä myös työnteon arvon. Kesäisin minulla oli tapana ajaa pyörällä eräälle mansikkatilalle usean kilometrin päähän. Poimin mansikoita tuntikausia joka päivä ansaitakseni rahaa.

Perheellämme oli kesämökki eräällä maatilalla. Siellä ei ollut sähköä eikä vesijohtoja, joten meidän täytyi itse hakata polttopuut ja kantaa vesi kaivosta. Maatilan omistaja uskoi joinakin aamuina minun tehtäväkseni viedä lehmät navettaan aamulypsyä varten ja päästää ne takaisin ulos. Me korjasimme ja paalasimme heinää ja kuljetimme hevoskärryillä heinäpaalit latoon.

Kokemukseni työnteosta ja isäni esimerkki omistautumisesta Herran työhön auttoivat minua ollessani ensimmäisen kerran lähetystyössä. Kun olin vasta 16-vuotias, minut

kutsuttiin muurariksi kirkon rakennustyömaille Ruotsissa, Suomessa, Saksassa ja Alankomaissa. Palveluajanani sain monia hengellisiä vaikutelmia. Opin, että rehellinen työnteoko on yksi tapa tehdä oikein ja siten olla sopusoinnussa Jumalan kanssa.

On kunnia saada jokin tehtävä ja sitten antaa selonteko siitä, että on tehnyt sen niin hyvin kuin osaa. Kun otamme vastaan tehtäviä ja käytämme aikaamme ja kykyjämme Herran valtakunnan rakentamiseksi, me pääsemme kokemaan ja näkemään niitä siunauksia, joita taivaallisella Isällä on varattuna meitä varten. ■

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Valitsen oikein elämällä evankeliumin periaatteiden mukaan

Ramón kilisteli kolikoita taskussaan saatuaan kanojensa munat myydyiksi kylän torilla. Hän mietti kotona olevaa purkkia, jossa hän piti kymmenyskolikoitaan. Sunnuntaina hän antaisi kolikot piispalle. Ramónilla oli sisimmässään lämmin tunne. Hän maksoi kymmenykset iloiten.

Torikojut olivat täynnä myytäviä tavaroita. Ramón näki värikkään paidan, jossa oli hänen lempijalkapallojoukkueensa tunnus. Hän kuvitteli, kuinka hän paita yllään juoksisi kentällä ja tekisi voittomaalin. Ramón katsoi hintalappua. Hän voisi ostaa paidan, jos hän käyttäisi kaikki munista saamansa rahat sekä kymmenyskolikkonsa.

Ramón huomasi, että lämmin tunne oli hävinnyt. Hän halusi kovasti paidan, mutta hän tiesi, ettei taivaallinen Isä haluaisi hänen käyttävän siihen kymmenyskolikoitaan. Ramón lähti kävelemään kotiin. Hän päätti ensin maksaa kymmenyksensä. Sitten hän voisi ansaita lisää rahaa myymällä munia, kunnes hän voisi ostaa paidan ja maksaa kymmenykset, kuten Herra halusi hänen tekevän. ■

VAIN SINÄ

Kun maksamme kymmenyksemme, me täytämme kymmenyslipukkeen. Me panemme rahat ja lipukkeen kirjekuoreen ja annamme sen piispakunnan tai seurakunnan johtokunnan jäsenelle. Voit opetella täyttämään oman kymmenyslipukkeesi katsomalla alla olevaa kuvaa.

Päivämäärä

Nimesi

Seurakuntasi nimi

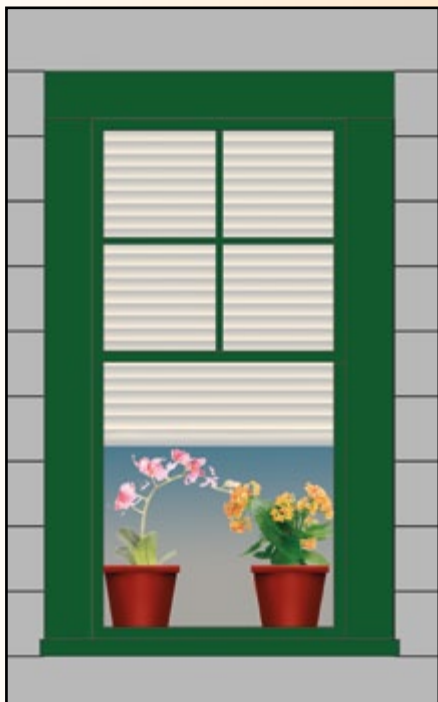
Kuinka paljon rahaa annat kymmenyksinä

Kymmenykset ja muut lahjoitukset	
Päivämäärä	Seurakunta
Nimi (sukunimi, etunimi). Käytä samaa kirjoitustyyliä kaikissa osissa.	
Jäsennumero	
Kymmenykset	
Paastouhrit	

Mitä muuta voit merkitä kymmenyslipukkeeseen paitsi kymmenyksesi? Kysy isältä tai äidiltä, millä muilla tavoin voit tehdä lahjoituksia kirkolle.

VO-TOIMINTA: KYMMENTEN SIUNAUKSIA

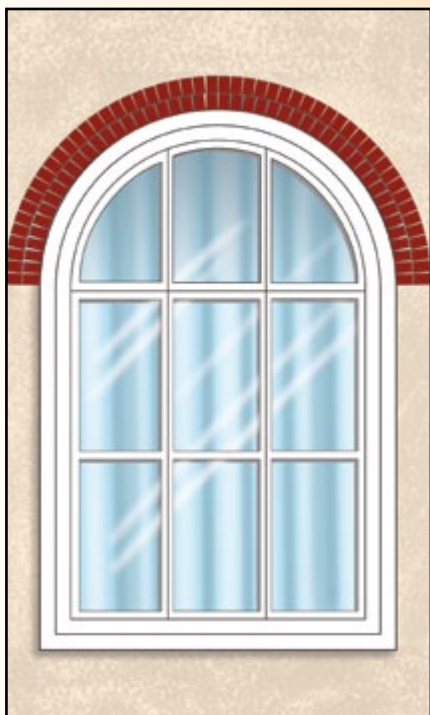
Malakia oli Vanhan testamentin profeetta, joka opetti, että kun me maksamme kymmenykset, taivaan ikkunat avataan ja siunauksia vuodatetaan meidän yllemme (ks. Mal. 3:10). Keskustelkaa perheen kesken siitä, mitä siunauksia olette saaneet noudattamalla kymmenysten lakia. Laittakaa herne, nappi tai pieni kivi niiden ikkunoiden päälle, jotka kuvaavat saamianne siunauksia.

Enemmän uskoa

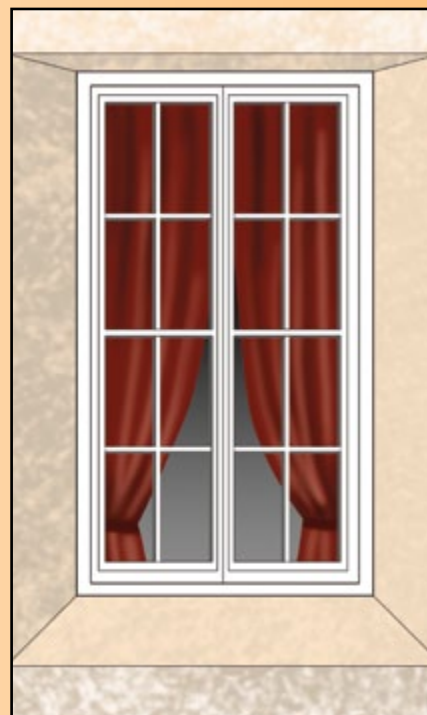
Vahvempi todistus

Luottamus Herraan

Onnellisuus evankeliumissa

Riittävästi ruokaa

Yksi Carlyn lempipuuha leikkikentällä on aarteenetsintä ystäviensä kanssa.

LEIKKIKENTTÄ CARLYLLE

Chad E. Phares
kirkon lehdet

Carly W., joka asuu Rexburgissa Idahossa Yhdysvalloissa, on innokas auttamaan. Kotona Carly auttaa pitämällä huolta perheen kissoista, koirista ja

kanoista. Koska Carly on koulussa yksi luokkansa parhaita oppilaita, hän auttaa muita lapsia matematiikassa ja lukemisessa. Alkeisyhdistyksessä Carlyn laulaminen auttaa muita lapsia tuntemaan Hengen vaikutuksen.

Koska Carly on osannut niin

hyvin auttaa muita, muutamat hänen ystäviään päättivät puolestaan auttaa häntä.

Carlylla on synnynnäinen sairaus nimeltä selkärankahalkio. Tämä sairaus aiheuttaa sen, että Carlyn on vaikea käyttää kaikkia lihaksiaan. Epätasaisella pinnalla käveleminen tai portaiden nouseminen voi olla hänelle vaikeaa. Koulussa Carly ei voinut leikkiä leikkikentällä, koska hänen oli vaikea käyttää leikkikentän välineitä. Oli muitakin lapsia, jotka eivät pystyneet leikkimään leikkikentän välineillä.

”Joskus välitunneilla minulla oli kurja ja pettynyt olo, koska en

Carly rakastaa musiikkia. Hän on eräässä lauluryhmässä, ja hän opettelee soittamaan pianoa.

Leikkikentän kumipäällyste helpottaa Carlyn kävelemistä.

Carly ja Halli Jo (oikealla) leikkivät mielellään nukeilla, kävelevät ulkona ja värittävät yhdessä.

voinut leikkiä leikkikentällä”, Carly kertoo.

Eräs Carlyn ystävästä, Halli Jo, ja Halli Jon äiti päättivät ansaita rahat sellaisen leikkikentän rakentamiseksi, jota Carly ja kaikki muutkin koulun oppilaat voisivat käyttää.

Halli Jo, hänen äitinsä ja monet muut ihmiset työskentelivät ansaitakseen rahaa uutta leikkikenttää varten. Työtä piti tehdä paljon, mutta he onnistuivat ansaitsemaan riittävästi rahaa rakentaakseen uuden leikkikentän, jossa kaikki oppilaat voisivat leikkiä.

”Siinä oli paljon kovaa työtä”, Halli Jo sanoo. ”Mutta työ ei tuntunut minusta

koskaan kurjalta – se vain sai minut pitämään Carlysta entistäkin enemmän.”

Carly on onnellinen voidessaan leikkiä leikkikentällä ystäviensä kanssa. Hän kertoo: ”Minusta on kivaa kävellä ylös rampeja pitkin ja tulla liukumäkiä alas. Meillä on ystävieni kanssa hauskaa.” ■

CARLYSTA ENEMMÄN

Carly laulaa mielellään laulua ”Nefin rohkeus” (*Lasten laulukirja*, s. 64–65).

Carly syö mielellään kananugetteja ja voileipiä.

Carly laulaa kaikkialla missä hän onkin.

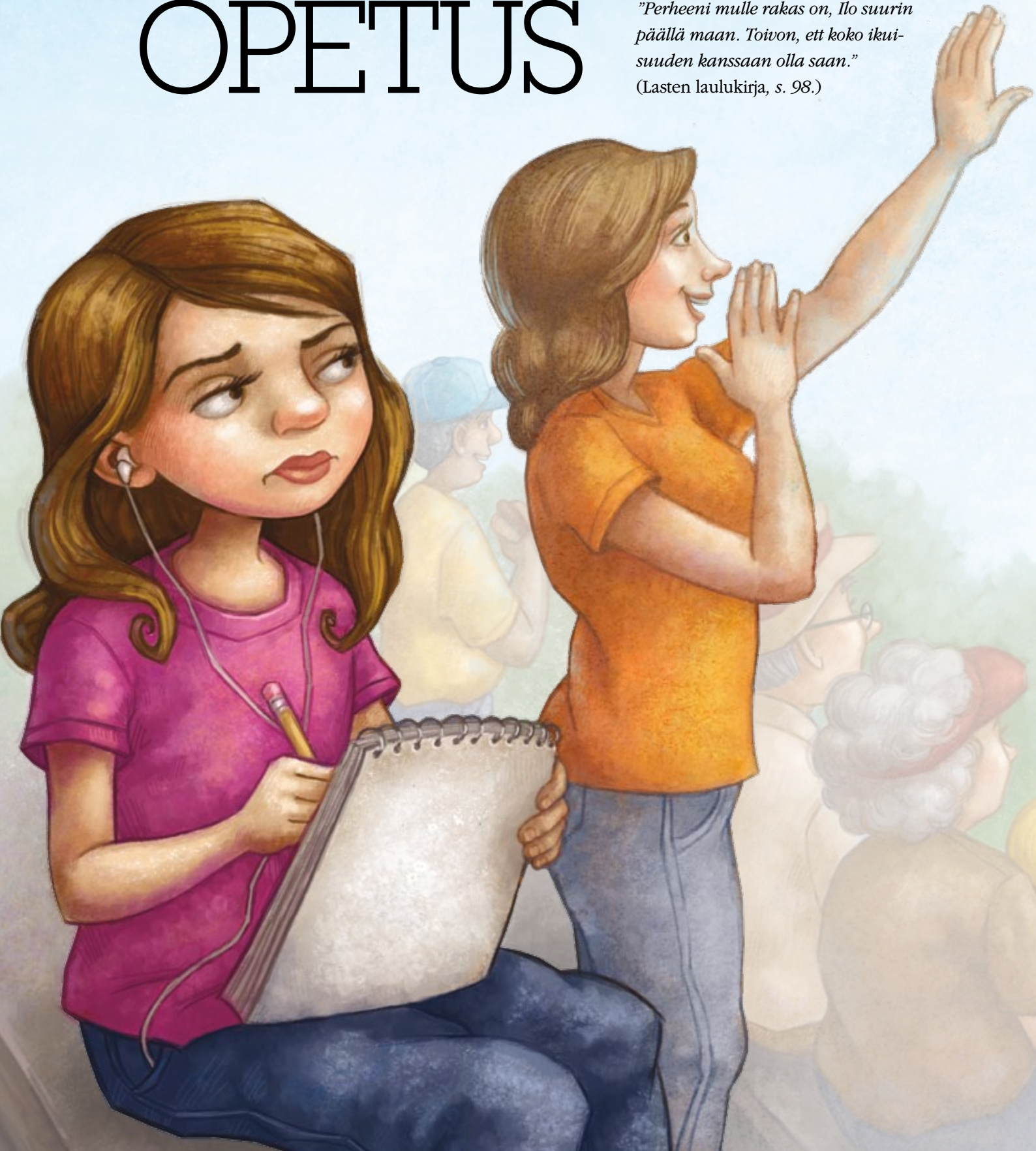
Carly saa helposti ystäviä.

Yksi asia, joka auttaa Carlyä oppimaan tasapainoa, on ratsastaminen.

Juniorijoukkueen OPETUS

*"Perheeni mulle rakas on, Ilo suurin
päällä maan. Toivon, ett koko ikui-
suuden kanssa olla saan."
(Lasten laulukirja, s. 98.)*

Lindsay Stevens

Perustuu tositapahtumaan

”Miksi minun pitää olla täällä?” Lindsay marisi. ”Sinun täytyy tukea veljeäsi”, äiti sanoi.

”Mutta se on niin tylsää”, Lindsay sanoi. ”Suurimman osan aikaa en edes katso häntä.”

Lindsayn pikkuveli Michael oli liittynyt juniorijoukkueeseen pelaamaan pesäpalloa, ja äiti otti Lindsayn mukaan kaikkiin harjoituksiin ja jokaiseen peliin. Lindsayllä oli koko ajan tylsää. Sillä aikaa kun Michael yritti osua palloon, Lindsay kuunteli musiikkia, luki kirjoja ja piirsi kuvia pikkusiskolleen.

Lindsay huokasi ja katseli, kun hänen veljensä seisoi joukkueve-reidensa kanssa ulkokentällä. Hän katsoi, kun tämä juoksi ottamaan koppia, ei saanut palloa kiinni ja heitti sen sitten väärälle henkilölle.

”Jatka vain, Michael!” äiti huusi. ”Pärjääät hienosti!”

”Mutta äiti”, Lindsay sanoi, ”hän *ei* pärjää hienosti.”

”Juuri siksi me olemme täällä, Lindsay”, äiti sanoi. ”Kannustamassa Michaelia jatkamaan, varsinkin silloin kun hän pärjää huonosti.

Jos me emme olisi täällä ja Michael tuntisi epäonnistuvansa, hän saattaisi lakata yrittämästä. Haluan, että hän yrittää aina. Aivan kuten haluan sinun jatkavan yrittämistä taiteen parissa.”

”Kenenkään ei tarvitse kannustaa minua taidetunneilla”, Lindsay sanoi. ”Michael ei tule sinne mukaan ja huuda: 'Hienoa!', kun onnistun sekoittamaan oikean värisävyn.”

”Ei, mutta hän aina kehuu piirustuksiasi, kun näytät niitä hänelle”, äiti sanoi.

Lindsay mietti sitä. Hän muisti, kuinka äiti oli vienyt häntä taide-tunneille ja kuinka Michaelin piti joskus tulla autoon mukaan silloinkin kun tämä olisi halunnut leikkiä ystäviensä kanssa. Lindsay katseli Michaelia ulkokentällä. Toisen joukkueen lyöjä oli juuri osunut palloon. Pallo kiisi suoraan kohti Michaelia!

”Hyvä, Michael!” Lindsay kannusti. ”Sinä saat sen kiinni!”

Michael juoksi kohti palloa ja ojensi räpylänsä. Hän sai kopin!

Lindsay ja äiti ponnahtivat seisaalleen ja hurrasivat. ”Hyvä, Michael! Sinä olet paras veljeni!” Lindsay huusi.

”Minä olen ainoa veljesi!” Michael huusi takaisin iloinen virnistys kasvoillaan.

Lindsay kävi istumaan hymyillen leveästi.

”Ehkä minun pitäisi seurata peliä ja kannustaa Michaelia”, hän ajatteli. ”Se, kun katselin, kuinka hän sai sen kopin, on kaikkein mielenkiintoisinta, mitä on tapahtunut koko päivänä. Ja näytti siltä, kuin hän tosiaan välittäisi siitä, että olin katso-massa. Olen tosi ylpeä hänestä.”

”Äiti, luulen, että olet oikeassa”, Lindsay sanoi. ”Meidän tulee tukea Michaelia.”

Äiti hymyili. ”Olen iloinen, että muutit mielesi.”

”Kannustetaan lisää!” Lindsay sanoi.

”Hyvä, Michael!” Lindsay ja äiti kannustivat. ”Sinä pystyt siihen!” ■

”**V**ahvista suhteitasi veljiisi ja sisariisi. Heistä voi tulla lähimpiä ystäviäsi. Tue heitä heidän harrastuksissaan ja auta heitä haasteissa, joita heillä saattaa olla.”

Nuorten voimaksi, 2011, s. 15.

Dana saa siunauksen

Jane McBride Choate

Perustuu tositahtumaan

1. Danalla oli syntyessään huuli- ja suulakihalkio. Hän oli ollut jo neljässä leikkauksessa, joissa sitä oli yritetty korjata. Tänään Danalla ja hänen vanhempillaan oli tapaaminen lääkärin luona, jolloin he puhuivat uudesta leikkauksesta.

Leikkauksessa otamme lantioluustasi palasen, jota käytämme suusi korjaamiseen.

2. Dana oli huolissaan siitä, mitä tapahtuisi leikkauksen jälkeen.

Voinko edelleen juoda kaakaota?

Kun suusi toipuu, voit juoda ihan niin paljon kaakaota kuin haluat.

3. Leikkausta edeltävänä iltana Danan isä ja eno antoivat hänelle pappouden siunauksen. Hyrum-eno voiteli Danan pyhitetyllä öljyllä. Sitten isä lausui siunauksen.

Siunaan sinua niin, että kehosi on vahva ja toipuu nopeasti leikkauksen jälkeen. Muista, että vanhempasi ja taivaallinen Isäsi rakastavat sinua hyvin paljon.

4. Seuraavana aamuna äiti ja isä veivät Danan sairaalaan.

5. Hoitaja tuli hakemaan Danan leikkaussaliin. Dana halasi äitiä.

Rakastan sinua, Dana.

Älä ole huolissasi, äiti. Ei minua pelota. Isi antoi minulle siunauksen.

6. Leikkauksen jälkeen Dana voi hyvin. Hän oli iloinen siitä, että isä pystyi antamaan hänelle erityisen siunauksen, jonka avulla hänestä tuntui paremmalta.

VALMIINA SIUNAUKSEEN

Hilary M. Hendricks

Kun pappeuden siunausta annetaan, me osoitamme uskoamme olemalla kunnioittavia kuten olemme rukouksen aikana. Ympyröi ne kuvat, joissa on hyviä asioita, joita voi tehdä siunausta annettaessa.

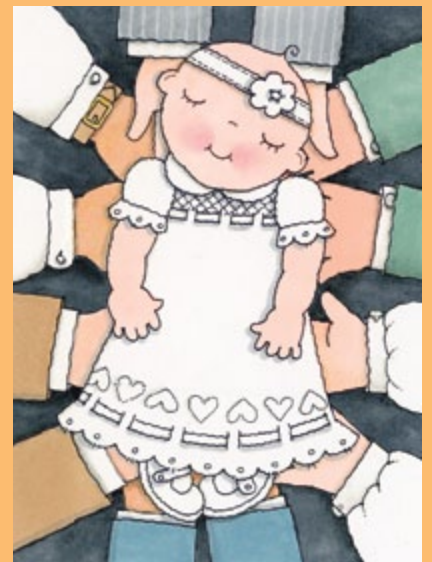

AIKA SAADA SIUNAUS

Hilary M. Hendricks

Pappeuden siunauksia on monenlaisia. Olet ehkä saanut nimen ja siunauksen, kun olit vauva. Voit pyytää siunausta, kun olet sairas, satuttanut itsesi, surullinen tai peloisasi. Monet lapset saavat pappeuden siunauksen joka vuosi ennen kuin koulu alkaa.

Katso näitä kuvia. Miksi arvelet näiden lasten saaneen pappeuden siunauksen?

Valitsen oikein elämällä evankeliumin periaatteiden mukaan.

”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä” (1. Nefi 3:7).

Kirkon uutisia

Osoitteessa news.lds.org on lisää kirkon uutisia ja tapahtumia englannin kielellä.

Vammaisuutta koskeva kirkon verkkosivusto julkaistu yhdeksällä uudella kielellä

Melissa Merrill

Kirkon uutisia ja tapahtumia

Kun lds.org/disability-sivusto julkistettiin ensi kerran vuonna 2007 englanniksi, se kokosi yhteen tietoja, jotka olivat aiemmin hajallaan käsikirjoissa, oppikirjoissa ja muilla verkkosivustoilla. Näin apu ja ideat olivat helpommin saatavilla yhdestä paikasta.

Nyt vuonna 2012 nuo lähteet (joissa on tietoa vammaisuudesta kymmenessä eri kategoriassa sekä paljon muuta apua) on tuotu saataville yhdeksällä uudella kielellä. Ne ovat espanja, italia, japani, kiina, korea, portugali, ranska, saksa ja venäjä.

Tämä tuorein päivitys auttaa sellaisia perheitä kuin pariisilaiset Varinit. Raymond ja Isabelle Varinilla oli poika Jérôme, kun heille syntyi toinen poika, Jérémy, jolla on Downin syndrooma. Vaikka Jérémy'n diagnoosi oli järkytys vanhemmille – he eivät siinä vaiheessa tienneet juuri mitään Downin syndroomasta – useimmat Varinin perheen kokemuksista, jotka liittyvät Jérémy'n vammaisuuteen, ovat olleet myönteisiä. Veli Varin sanoo, että monet ihmiset ovat hyvin kiintyneitä Jérémyyn, ja huomauttaa, että kirkon jäsenet

ovat olleet erityisen ystävällisiä ottamalla Jérémy'n joukkoonsa ja osoittamalla hänelle rakkautta ja arvostusta.

Hän uskoo, että verkkosivusto auttaa edistämään senkaltaisia asenteita. ”Se voi auttaa kirkon johtohenkilöitä ja opettajia ymmärtämään vammaisuutta ja sitä, kuinka mukautua ja toimia eri tilanteissa”, hän sanoo.

Mutta hänen mielestään sivusto on aivan yhtä tärkeä vammaisille itselleen ja heidän perheilleen – ei niinkään tietojen antajana kuin kannustuksen lähteenä.

Vuonna 2012 kirkon vammaissivusto on saatavilla kymmenellä kielellä. Ne ovat englanti, espanja, italia, japani, kiina, korea (kuvassa), portugali, ranska, saksa ja venäjä.

”Tämä sivusto on tärkeä perheille, joissa on vammaisen jäsen, sen antaman tuen vuoksi”, hän sanoo. ”Se antaa näkökulmaa muiden ihmisten kokemuksen ja todistuksen kautta, mikä voi auttaa saamaan myönteisemmän kuvan tulevaisuudesta. Kaikista näistä syistä on tärkeää, että nämä tiedot ovat saatavilla eri kielillä.”

Seitsemänkymmenen koorumin jäsen, vanhin Keith R. Edwards, joka toimii kirkon vammaispalvelujen neuvojana, on samaa mieltä.

”Vammaiset jäsenet, heidän perheensä ja hoitajansa ymmärtävät, että me kaikki teemme yhdessä työtä samassa tarkoituksessa – ’ihmisen kuolematonmuuden ja iankaikkisen elämän [toteuttamiseksi]’ – ja tuo tarkoitus edellyttää, että meillä on ’yksi sydän ja yksi mieli’”, vanhin

Edwards sanoo (ks. Moos. 1:39; 7:18). ”Ihmiset tietävät ja ymmärtävät, mistä he voivat hakea apua, ja he huomaavat, että kun Herran kirkko toimii siten kuin sen pitäisi, kenenkään ei tarvitse käydä taisteluaan yksin.”

Portugalilainen Fatima Alves, jolla on selkärankahalkio, on huomannut, että verkkosivusto on auttanut häntä ymmärtämään nimenomaan sen, ettei hän ole yksin.

”Minulle on tärkeää, että kirkolla on verkkosivusto auttamassa vammaisia ihmisiä, jotta me voimme tuntea olevamme yhtä kirkon jäsenenä. On hyödyllistä tietää, että kirkko välittää meistä ja että sillä on halu auttaa ja tukea erikoistilanteissa olevia ihmisiä”, hän sanoo.

Vanhin Edwardsin mukaan sivuston julkaiseminen on yksi

monista pyrkimyksistä, joihin kirkko on ryhtynyt voidakseen tavoittaa kaikki kirkon jäsenet.

”Osa Herralta saamaamme ’toimeksiantoa’ on viedä evankeliumi jokaiselle sillä tavoin, että he voivat ymmärtää sen ja hyödyntää sitä täysin”, vanhin Edwards sanoo. ”Haluamme pitää huolta siitä, että huomioimme kaikki Herran lapset tarjotessamme merkityksellisiä tilaisuuksia evankeliumissa.

Sen lisäksi että verkkosivustosta on apua yksittäisille henkilöille, sen tarkoituksena on myös antaa johtohenkilöille tietoa siitä, kuinka he voivat auttaa tai mistä he voivat saada apua pyrkiessään palvelemaan vammaisia jäseniä”, hän jatkaa.

Verkkosivuston tarkoituksena ei ole tietenkään korvata yksilöllistä, henkilökohtaista

vuorovaikutusta kirkon jäsenten kesken.

”Vuosien varrella olemme onnistuneet enemmän tai vähemmän palvelemaan kirkossa niitä, joilla on erityistarpeita”, vanhin Edwards sanoo. ”Menestys on ollut suurelta osin seurausta siitä, että yksittäiset ihmiset ovat päättäneet omalta osaltaan vaikuttaa. Avain kaikkien auttamiseen – olipa heillä jokin vamma tai ei – on rakastaa heitä ja tavoitella Hengen johdusta pyrkiessämme auttamaan ja tukemaan heitä.

Meille kaikille on annettu tehtävä rakastaa lähimmäistämme niin kuin itseämme (ks. Matt. 19:19). Kirkko tarjoaa yksinkertaisesti yhden uuden avustuskanavan auttaessaan meitä ymmärtämään ja toteuttamaan toiveemme olla avuksi Herran työssä.” ■

Kaikilla niillä kielillä, joilla sivusto on julkaistu, siinä on useita osioita:

Disability List [Luettelo vammaryhmistä]: Tämä sivuston osio tarjoaa vammaisuutta erittelevää tietoa kymmenessä eri kategoriassa sekä ideoita siitä, kuinka auttaa näillä eri tavoilla vammaisia henkilöitä.

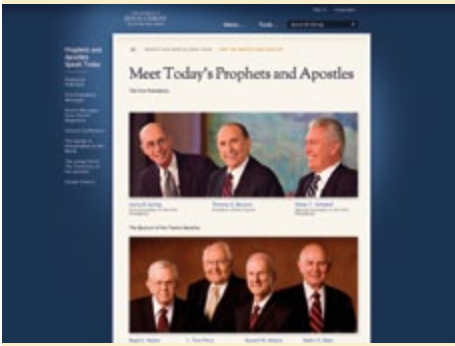
Families [Perheet]: Tämä sivuston osio, jonka tiedot on tarkoitettu vammaisten lasten perheenjäsenille, tarjoaa ehdotuksia perheiden vahvistamiseksi.

Questions and Answers [Kysymyksiä ja vastauksia]: Täältä lukijat voivat löytää vastauksia usein esitettyihin kysymyksiin. Ne on jaettu neljään kategoriaan: ohjeita, oppeja ja menettelytapoja, lähdeaineistoa ja tilastoja.

General Information [Yleistä tietoa]: Tämä osio tarjoaa katsauksen sivustoon ja tuo esiin, että vaikka ihmiset joskus suhtautuvat vammoihin kielteisesti, tietojen saaminen yksittäisen henkilön tilanteesta voi lisätä ymmärrystä ja hyväksyntää.

Leaders and Teachers [Johtohenkilöt ja opettajat]: Tämä osio sivustosta muistuttaa johtohenkilöitä ja opettajia asioista, jotka on hyvä pitää mielessä vammaisten jäsenten kanssa työskennellessä.

Scriptures and Quotes [Pyhien kirjoitusten kohtia ja lainauksia]: Tämä kokoelma pyhien kirjoitusten kohtia ja profeettallisia lausuntoja on tarkoitettu rohkaisun, lohdun ja toivon lähteeksi vaikeissa tilanteissa oleville ihmisille.

Nyt sivustolla prophets.lds.org nykyisten apostolien elämäkertoja

Helmikuussa sivuston prophets.lds.org osiossa "Meet Today's Prophets and Apostles" [Tutustu nykyisiin profeettoihin ja apostoleihin] alettiin julkaista kahdentoista apostolin koorumin jäsenten elämäkertoja. Ensimmäisen presidenttikunnan jäsenten elämäkerrat ovat olleet sivustolla lokakuusta 2011 lähtien. Elämäkerrat käännetään vuoden aikana monille kielille sitä mukaa kuin resurssit sallivat. Suurin osa tiedoista on julkaistu eri kielillä aiemmin *Liahona*-lehdessä.

"Se, että me saamme tietää heidän lapsuudestaan, opiskeluvuosistaan, perhe-elämästään ja urastaan ennen kuin he ovat saaneet kutsun apostoliksi, auttaa meitä näkemään Herran käden kosketuksen heidän elämässään ja toimii uutena todisteena siitä, kuinka Herra kutsuu tavallisia miehiä ja naisia ja tekee heistä päteviä palvelemaan valtakunnassa", sanoo vanhin Paul P. Pieper seitsemänkymmenen koorumista. Elämäkertoissa on tietoa ja kertomuksia kunkin johtohenkilön elämästä, mutta ennen kaikkea ne osoittavat, kuinka Herra on valmistanut heitä palvelemaan. ■

Konferenssin muistikirja antaa lukijoille katsauksen konferenssin kohokohtiin

Liahona- ja Ensign-lehtien uusi, säännöllisesti ilmestyvä osasto – Konferenssin muistikirja – auttaa lukijoita tutkimaan elävien profeettojen ja apostolien tuoreimpien konferenssipuheiden opetuksia ja soveltamaan niitä elämäänsä.

Tammikuusta 2012 alkaen muistikirja tulee olemaan kahdeksassa numerossa vuoden aikana – kaikkina muina kuukausina paitsi toukokuun, kesäkuun, marraskuun ja joulukuun numeroissa. Toukokuun ja marraskuun numeroissa ovat varsinaiset konferenssipuheet.

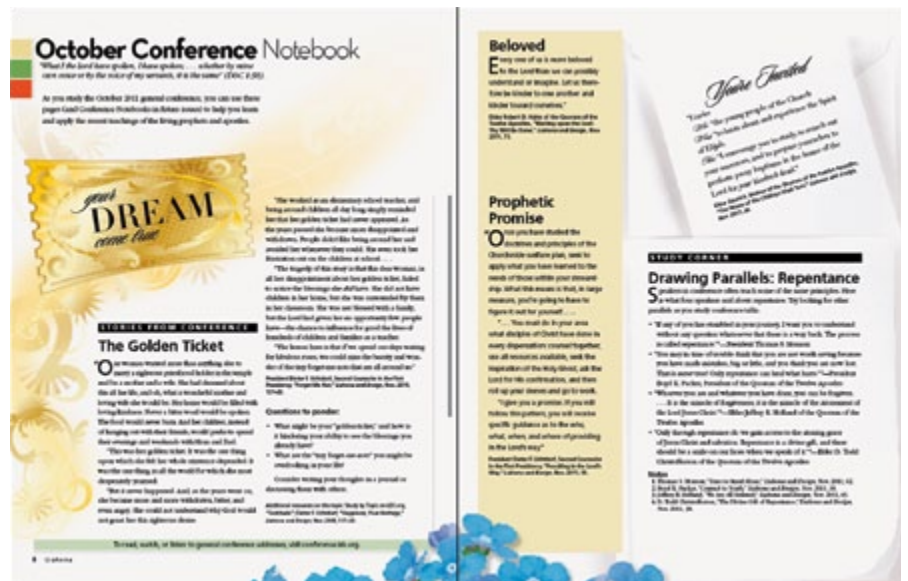
Lyhyiden tiivistelmien, värikkään kuvituksen, opiskeluvihjeiden ja puheisiin liittyvien pyhiin kirjoitusten

kohtien lisäksi Konferenssin muistikirjassa on yksinkertaisia toimintoja. Siinä on myös jäsenen kertomuksia tai evankeliumiaiheisia kysymyksiä, joihin konferenssipuheissa on vastattu.

Vaikka osa Konferenssin muistikirjan sisällöstä on tarkoitettu muistuttamaan lukijoita edellisessä yleiskonferenssissa pidetyistä puheista, siinä on myös sellaista aineistoa, joka auttaa lukijoita valmistautumaan tulevan konferenssin kokouksiin.

Kukin Konferenssin muistikirja-osasto on yhdestä neljään sivun pituinen, ja ne julkaistaan *Liahona*- ja *Ensign*-lehtien vakio-osaston Pieniä ja yksinkertaisia asioita tilalla. ■

Liahona- ja Ensign-lehtien uusi Konferenssin muistikirja -osasto auttaa lukijoita muistamaan konferenssin kohokohtia yleiskonferenssia seuraavina kuukausina.

Vanhin Nelson tapasi pyhiä Keski-Amerikassa

Jose Peña

Liahona-lehden kirjeenvaihtaja

Olllessaan tammikuussa hoitamassa ensimmäiseltä presidenttikunnalta saamaansa tehtävää vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista matkusti Keski-Amerikkaan kouluttamaan pappeusjohtajia ja opettamaan paikallisia jäseniä.

El Salvador

Lauantaina 14. tammikuuta vanhin Nelson kokoontui eri puolilta El Salvadoria tulleiden pappeusjohtajien kanssa San Salvadorin temppeelialueella olevassa seurakuntakeskuksessa. Hänen mukanaan olivat vanhin L. Whitney Clayton seitsemänkymmenen johtokunnasta; Keski-Amerikan vyöhykkeen johtaja, vanhin Enrique R. Falabella seitsemänkymmenen koorumista; vyöhyke-seitsenkymmen, vanhin Carlos Rivas; temppeelinjohtaja Walter Ray Petersen sekä San Salvadorin lähetyskentän johtaja David L. Glazier.

Vanhin Nelson opasti johtohenkilöitä palvelemissä sekä heidän tärkeässä tehtävässään olla paimenia Israelissa. Hän tähdensi pyhien kirjoitusten tutkimista sekä Pyhän Hengen käyttämistä jatkuvana oppaana. Hän puhui myös siitä, millainen siunaus on uusi espanjankielinen Raamatun MAP-laitos.

Seuraavana päivänä vanhin Nelson, jonka seurassa olivat hänen vaimonsa Wendy ja vanhin Rivas, toimi johtavana virkailijana La Libertadin vaarnan konferenssissa San Salvadorissa.

Puheessaan vanhin Nelson rukoili apostolista siunausta niille elsalvadorilaisille jäsenille ja johtohenkilöille, jotka elävät evankeliumin mukaan ja ovat uskollisia liitoilleen.

Nicaragua

Sitten 18. tammikuuta 2012 vanhin Nelson tapasi jäseniä Nicaraguassa. Hänen seurassaan olivat

seitsemänkymmenen koorumin jäsenet vanhin Enrique R. Falabella ja vanhin James B. Martino.

Hän kehotti jäseniä olemaan pyhempinä ja jatkamaan työtä sukututkimuksensa parissa. ”Lupaan teille, että kun te olette valmiita, Herra tekee oman osansa, jotta saatte temppelein”, hän sanoi.

Vanhin Nelson sanoi, että meidän tulee kehittää itsessämme Vapahtajan ominaisuuksia aloittaen rakkaudesta.

”Me voimme oppia rakastamaan palvelemalla”, hän sanoi. ”Toinen ominaisuus on kiinnittää huomiota toimintuksiin: kasteeseen ja sakramenttiin. Ne liittyvät Vapahtajan ristiinnaulitsemiseen.”

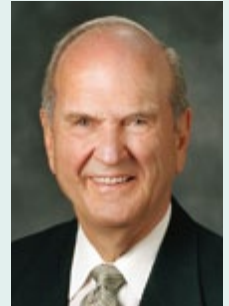
Muita tapoja, joita jäsenten tulee vanhin Nelsonin mukaan kehittää, on rukoilla siten kuin Vapahtaja rukoili sekä hankkia tietoa pyhiä kirjoituksia tutkimalla. ”Luekaa pyhiä kirjoituksia lapsillenne ja oppikaa rakastamaan [pyhiä kirjoituksia], niin vakuutan teille, että tulette tuntemaan iloa, kun sovellatte [oppimaanne] elämääne”, hän sanoi.

Lopuksi vanhin Nelson sanoi: ”Kehittäkää sinnikkyyttä. Olkaa sinnikkäitä loppuun asti. Jeesus Kristus kärsi enemmän kuin kukaan muu, eikä Hän antanut periksi. Hän turvasi Isäänsä loppuun asti. Muistakaa se, kun joudutte kohtaamaan elämän haasteita.”

Päättyessään puheensa vanhin Nelson ilmaisi kiitollisuutensa Nicaraguassa asuvien jäsenten uskosta, omistautumisesta sekä kymmenyksistä ja uhreista ja todisti sovituksista.

”Herramme ylösnousemus varmistaa ja avaa meille oven iankaikkiseen elämään uskon ja parannuksen avulla, jos kestämmme loppuun asti”, hän sanoi.

Lisätietoa kirkon johtohenkilöistä, heidän opetuksistaan ja palvelutyöstään on sivustoilla news.lds.org ja prophets.lds.org. ■

Käydessään tapaamassa jäseniä El Salvadorissa ja Nicaraguassa vanhin Russell M. Nelson kiitti niitä, jotka elävät evankeliumin mukaan ja ovat uskollisia liitoilleen.

Paranneltu sivusto auttaa nuoria miehiä täyttämään velvollisuutensa Jumalaa kohtaan

Velvollisuus Jumalaa kohtaan -verkkosivusto (dutytogod.lds.org) on päivitetty ja on nyt interaktiivinen verkkotyökalu, joka auttaa nuoria miehiä kirjaamaan, seuraamaan ja tallentamaan edistymistään tehokkaammin Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmassa.

Diakonit, opettajat ja papit voivat nyt tarkastella koko kirjasta *Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan – Aaronin pappeuden haltijat* verkossa 50 kielellä, ja kirjautumalla LDS Account -tililleen he voivat tehdä päiväkirjamerkintöjä merkitäkseen muistiin edistymistään ohjelmassa. Kirjasten täydessä verkkoversiossa on myös kaikki oppimistominut sekä linkkejä pyhiin kirjoituksiin ja muuhun lähdeaineistoon.

Nuorisosivusto laajentaa maksutonta musiikkitarjontaa

Sivuston youth.lds.org musiikkiosio laajentaa maksutonta, ladattavissa olevaa musiikkitarjontaansa tuomalla sivustolle useampien nykkyartistien esittämiä lauluja aiemmasta Especially for Youth (EFY) -tuotannosta. Tarjontaa on alettu lisätä helmikuussa, ja lauluja lisätään kaikkiaan 30 kappaletta yhden laulun viikkovauhdilla.

Sivusto on saatavissa englannin-, espanjan- ja portugalkielisenä, ja suunnitelmassa on tarjota lisää lauluja espanjaksi ja portugalkiksi. Nykyään vain yksi sivustolla oleva laulu – Jenny Phillipsin ”Strong and Courageous” – on kuultavissa espanjaksi ja portugalkiksi. ■

VALOKUVA MICHELLE SÁ, AMAPÁN PIIRIN TIEDOTUS MACAPÁSSA BRASILIASSA

Mormon Helping Hands -hankkeen 50 vapaaehtoista teki lauantaina 21. tammikuuta 2012 työtä siistiäkseen valtion koulua Maria Ivone de Menezia Macapássa Brasiliassa sekä piristääkseen sen ilmettä.

Mormon Helping Hands -hanke piristi valtion koulun ilmettä Macapássa Brasiliassa

Noin 50 Mormon Helping Hands -hankkeen vapaaehtoista – mukana kirkon jäseniä, heidän ystäviään sekä kirkon lähetyssaarnaajia – lähti lauantaina 21. tammikuuta 2012 auttamaan Macapássa Brasiliassa sijaitsevan valtion koulun Maria Ivone de Menezesin siistimisessä ja ilmeen piristämässä muillakin tavoin.

Toiminta, jonka kouluneuvosto oli koordinoinut ja jonka järjesti Amapán piirin tiedotusjohtaja Kleber Sainz, herätti kiinnostusta monissa paikallisissa medioissa ja sai ne uutisoimaan tapahtumasta. Koulun johtaja Adelia Danin oli auttamassa hankkeessa. ”Ilahduimme siitä suuresta työstä, jota [kirkko] on tehnyt koulumme hyväksi”, hän sanoi. ”Pidämme sen aina mielessämme.”

Uusi kolmoissidos julkaistu venäjäksi

Uusi pyhien kirjoitusten kolmoissidos, jossa on yhteen sidottuina Mormonin kirja, Oppi ja liitot sekä Kallisarvoinen helmi, on nyt saatavissa venäjäksi.

Uusi laitos on saatavissa välittömästi paikallisista kirkon jakelukeskuksista, verkkokaupasta store.lds.org, pyhien kirjoitusten verkkosivustolta scriptures.lds.org sekä Gospel Libraryn mobiiliversion avulla. Tämän laitoksen ilmestyttyä kolmoissidos on julkaistu 44 kielellä.

Lue lisää näistä ja muista tapahtumista osoitteessa news.lds.org. ■

Kielellä, jota äitimme ovat puhuneet meille

Olen kiitollinen lokakuun 2011 *Liahonassa* olleesta Lia McClanahanin artikkelista "Jokaiselle kielelle ja kansalle". Se muistutti minua siitä, mikä erityinen siunaus on voida tutkia Jumalan sanoja samalla kielellä, jota äitimme ovat puhuneet meille. Tämä artikkeli tarjosi minulle myös tilaisuuden kertoa evankeliumista ja rakkaudestani Mormonin kirjaan hyvälle ystävälleni Sloveniassa. Kiitos!

Alan Embree, Italia

Voimaa koettelemusteni keskellä

Olen saanut koettelemusteni keskellä voimaa todistuksista, kokemuksista ja artikkeleista, joita olen löytänyt *Liahonasta*. Joka kuukausi kun saamme lehden, mieheni ja minä luemme ensimmäisen presidenttikunnan sanoman perheiltä varten. Kerromme toisillemme, mitä ajattelemme ja olemme oppineet siitä. Tiedän, että taivaallinen Isä rakastaa minua. Hän vastaa rukouksiini. Tiedän, että Hän kuuntelee minua.

Martita de Hernandez, El Salvador

Lähetä palautteesi tai ehdotuksesi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Lähetettyä aineistoa saatetaan lyhennää tai muokata selkeämmäksi. ■

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä:

"Paasto vahvistaa meitä hengellisesti ja ajallisesti", s. 10: Lukekaa artikkeli ja käykää läpi kohdat, jotka on kuvitettu seuraavalla sivulla. Tuo esiin, että paastoaminen on muutakin kuin sitä, ettei syö – siihen pitäisi kuulua rukoilemista, todistamista ja paastouhrit. Voit halutessasi kysyä perheenjäseniltä, kuinka paastoaminen on siunannut heitä. Voisit myös esittää Vanhan testamentin kertomuksen, joka on Esterin kirjan luvussa 4.

"Toimin Hengen kehotusten mukaan", s. 20: Lue oheisartikkeli "Ilmoituksen kahdeksan tarkoitusta" tai tee siitä yhteenveto. Lukekaa sitten artikkelin kertomukset yksi kerrallaan ja keskustelkaa siitä, mikä oli kertomuksessa ilmoituksen tarkoitus. Kannusta perheenjäseniä kiinnittämään

tällä viikolla huomiota siihen, milloin ja kuinka he tuntevat Hengen. Voit halutessasi herättää seuraavalla viikolla keskustelun siitä, mitä he oppivat.

"Mihin valintani johtavat?", s. 56: Lue kertomus tai tee siitä yhteenveto. Lue sitten presidentti Boyd K. Packerin sanat. Muistuta perheenjäsenille, että jos he tekevät virheitä, he voivat päättää muuttua.

"Juniorijoukkueen opetus", s. 68: Voit aloittaa laulamalla "Perheeni mulle rakas on" (*Lasten laulukirja*, s. 98). Lukekaa artikkeli yhdessä perheen kesken. Miksi on tärkeää, että me osoitamme tukea perheemme jäsenille? Kuinka perheenne voi tukea enemmän toinen toistaan? ■

Rakkautta ja valoa perheillassa

Kun olin uusi käännyttäminen ja asuin Kolumbiassa, eräs aivan erityinen perhe seurakunnastamme kutsui minut perheiltään. Se oli ensimmäinen kerta, kun osallistuin perheiltään, ja siellä kokemani rakkauden ja uskon henki yllätti minut.

Kun kaikki olivat kokoontuneet yhteen, pidimme rukouksen ja sitten kerroimme, mitä olimme tehneet edellisellä viikolla. Jutteluhetkemme jälkeen meillä oli toiminta.

Valot sammutettuina kirjoitimme värillisiin paperisydämiin tiettyjä lauseita. Kun olimme kaikki tehneet niin, sytytimme valot ja näytimme, mitä olimme kirjoittaneet. Jotkut olivat pärjänneet kehnosti, toiset todella huonosti ja muut, kuten minä, suuria vaikeuksia kokien. Minun kirjoitukseni taisi olla kaikkein surkeinta. Opetus oli tietenkin hyvin selkeä: kun meillä ei ole evankeliumin valoa elämässämme, kaikki näyttää pimeältä, vääristyneeltä ja vaikealta.

Se oppiaihe kosketti minua syvästi. Ja tuon päivän jälkeisinä vuosina olen yrittänyt huolehtia siitä, että elämäni on kulkenut tietä, joka on täynnä evankeliumin valoa, etenkin niin, että voin olla esimerkki lapsilleni. ■

Dina del Pilar Maestre, Kalifornia, USA

UKKOSEN ÄÄNI, HILJAISUUDEN ÄÄNI

Kristin Boyce

Olin ollut lähetystyössä vasta muutama viikon, kun heräsin keskellä yötä jyrisevään ääneen. Se alkoi etäältä ja voimistui lähestyessään. Pian koko talomme tärisi. Varsin nopeasti jytinä lakkasi ja jyrinä vaimeni. Onneksi toverini oli varoittanut minua siitä, että maanjäristykset ovat yleisiä. Koska kaikki tuntui olevan kunnossa, käänsin kylkeä ja vaivuin pian takaisin uneen.

Useita viikkoja tämän yöllisen heräämisen jälkeen kuulin ihmisten puhuvan sinä aamuna aiemmin olleesta maanjäristyksestä. Ihmettelin, mikä heitä vaivasi, koska itse en ollut kuullut enkä tuntenut mitään. Hämmentyneenä kysyin lopulta, milloin ”maanjäristys” oli tapahtunut. Kun käsitin, että olin ollut juuri mainitulla hetkellä jumppaamassa tai suihkussa, en ollut uskoa, että maanjäristystä oli oikeasti tapahtunut. Ensimmäinen maanjäristys oli herättänyt minut, joten varmastikin olisin huomannut, jos uusi maanjäristys olisi tapahtunut minun ollessani hereillä.

Mutta se oli vasta ensimmäinen monista maanjäristyksistä, joita oli muka ollut. En koskaan tuntenut niitä, joten mietin, oliko ihmisille selvää, millainen maanjäristys oikein on.

Kun olin kahdeksan kuukauden ajan kuullut maanjäristyksistä, joita pidin kuviteltuina, pyhäkoulun opettajamme pysähtyi kesken lauseen ja kysyi: ”Tunsitteko sen? Se oli maanjäristys.” Kaikki nyökyttelivät ollen samaa mieltä – paitsi minä. En ymmärtänyt. Ei ollut mitään jytinää eikä jyrinää. Tuolini ei tärisyttä-

Seinät eivät vavisseet. Miten se oli voinut olla maanjäristys?

Sitten yritin muistella, miltä minusta oli tuntunut, kun opettaja mainitsi maanjäristyksen. Se oli aivan hienoista huimausta – miltei kuin olisin juuri pyörähtänyt ympäri. Voisiko se hienoinen tuntemus olla maanjäristys?

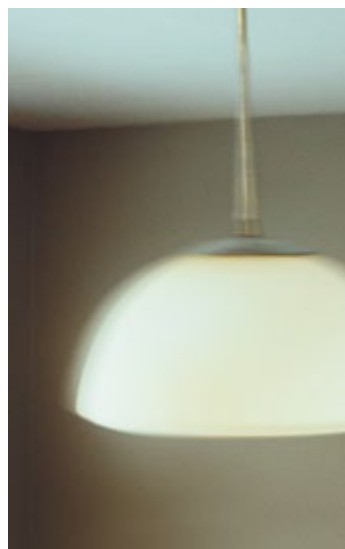
Opettajani ansiosta aloin tiedostaa ja ymmärtää, että ne oletetut maanjäristykset olivat todellisia. Ymmärsin, etten ollut tuntenut niitä, kun olin jumppaamassa tai suihkussa tai

nukkumassa, koska ne olivat vain hienoisia vavistuksia. Mutta vähitellen aloin paremmin tiedostaa huimauksen tuntemuksen tai kevyen keinahduksen ymmärtäen, että se oli merkki maanjäristyksestä.

Myöhemmin lähetystyöni aikana minulla oli toverina uusi lähetys-saarnaaja. Kerran ollessamme opettamassa eräs nainen sanoi: ”Oho, maanjäristys”, ja minä olin samaa mieltä. Toverini katsoi meitä aivan kuin olisimme hulluja. Mutta osoitin kattolampun kevyttä keinumista ja vakuutin toverilleni, että ajan mittaan hänkin tuntisi maan

hienoisen liikahtelun.

Olen hyvin kiitollinen siitä, mitä maanjäristykset ovat opettaneet minulle Hengen tunnistamisesta. On hetkiä, jolloin Hengen vaikutus on kiistaton – ukkosen ääni, joka lävistää sielumme. Useammin Hengen vaikutus on kuitenkin hiljainen kuiskaus, uusi ajatus, vaikutelma, hienoinen tuntemus siitä, mitä pitää tehdä tai sanoa (ks. Hel. 5:30). Jos huomioimme vain sielun voimakkaan ravistelun, meiltä jäävät huomaamatta monet suloisista Hengen antamista vaikutelmista. Saatamme joskus tarvita sitä, että muut osoittavat meille Hengen tuntemukset, jotta osaamme kohdistaa huomiomme ja hienosäätää käsitteitäsiämme. Kun teemme niin, löydämme kokonaan uuden tietoisuuden ja ihmetyksen maailman. ■

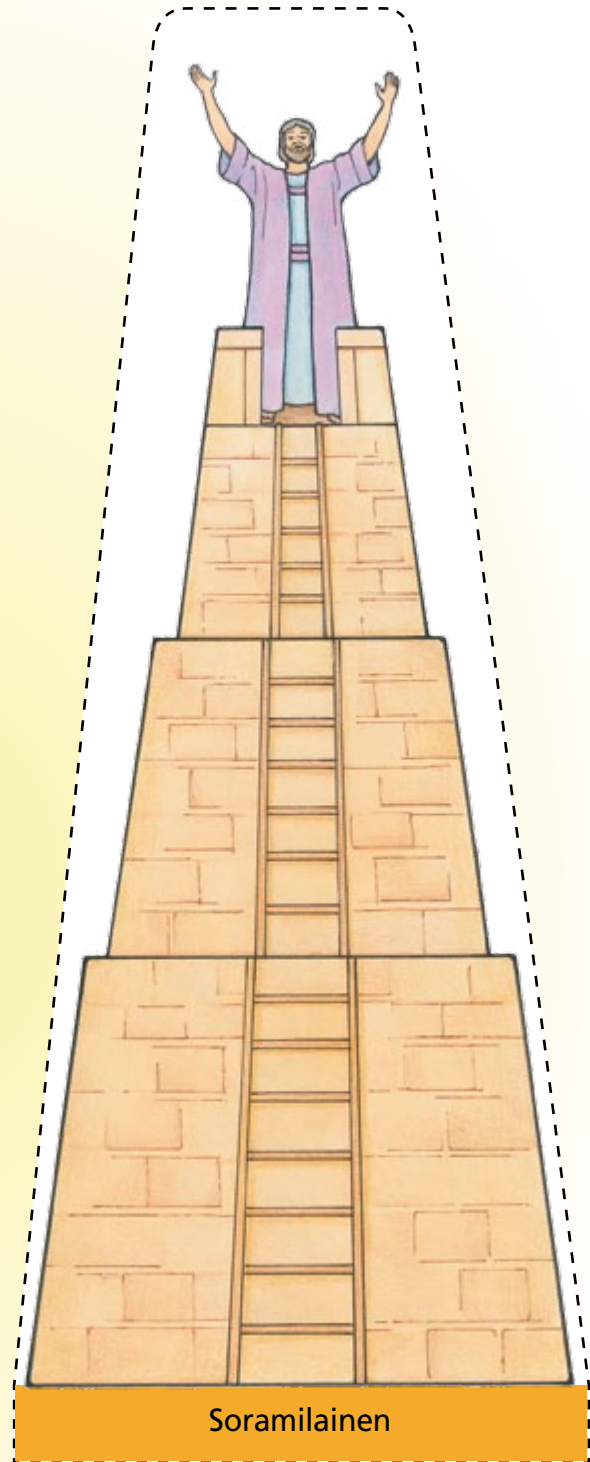
Kuinka muut pystyvät tuntemaan maanjäristyksiä, kun minä en tiennyt niistä mitään? Vastaus opetti minulle muuttakin kuin seismologiaa.

Köyhiä soralaisia

Alma ja lähetyssaarnaaja

Soralainen

Soralaiset ja Rameumptom

Alma 31–32; 35

Tänä vuonna monet *Liahonan* numerot sisältävät leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista. Voit tehdä niistä tukevia ja helpokäyttöisiä, kun leikkaat ne irti ja liimaat tai kiinnität ne teipillä pahville, kartongille, pieniin paperipusseihin tai askartelutikkuihin. Säilytä kuvia kirjekuoreissa tai pussissa, johon olet kiinnittänyt oheisen otsikon ja merkinnän, mistä löytyy kuviin sopiva pyhien kirjoitusten kertomus.

"Pappeuden valtuus saadaan asettamisella", kirjoittaa presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, "pappeuden voima saadaan elämällä uskollisesti ja kuuliaisesti liittoja kunnioittaen. Se lisääntyy, kun pappeutta käytetään vanhurskaudessa." Ks. "Pappeuden kunnia ja järjestys", s. 28.